

Til:
Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
Njalsgade 72 C
DK-2300 København S

AC's høringssvar vedr. 'Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og flere andre love (Reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteams, fleksløntilskud m.v.)'.

Regeringen har sammen med Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgået en aftale om reform af førtidspension og fleksjob den 30. juni 2012. Den 4. september er udsendt høring - en høring om det lovforslag, som udmønter aftalen om en reform af førtidspension og fleksjob.

AC fokuserer høringssvaret på ændringerne på fleksjobområdet.

AC's overordnede vurdering af reformen

Formålet med fleksjobordningen har hidtil været at sikre et så stort arbejdsudbud som muligt. Med det nye forslag lægges der op til at gøre ordningen socialpolitisk. Det er AC imod. AC mener, at det er positivt, at alle der kan, bidrager på arbejdsmarkedet med den arbejdsevne, de har. De timer en fleksjobber lægger på arbejdsmarkedet bør naturligvis honoreres med en løn, der har markedsmæssig værdi.

Den nye fleksjobordning er først og fremmest et spareforslag. AC finder det både dybt problematisk og asocialt, at det er en af de svageste grupper, der skal bære besparelserne. Der er ingen tvivl om, at ændringerne vil få alvorlige økonomiske konsekvenser for den enkelte fleksjobber i dag, hvis de skifter job. Det rammer ikke blot højtuddannede, men stort set alle med en eller anden form for uddannelse.

Uklarhed om grænsen mellem førtidspension og fleksjob

Et problem i reformen er, at det er uklart, hvor grænsen mellem førtidspension og fleksjob går, og hvad visitationskriterierne er. Der er desuden en risiko for, at folk med meget lav arbejdsevne presses til at tage et fleksjob, som de ikke er i stand til at varetage. Det er endvidere uklart, hvad der menes med 'væsentlig og varig nedsættelse af arbejdsevnen'. Personer som får afslag på fleksjob uden at kunne arbejde i en

Den 18. september 2012
Dok.nr. D-14897
Sagsnr. S-581
rc/db

AKADEMIKERNES
CENTRALORGANISATION

THE DANISH CONFEDERATION
OF PROFESSIONAL ASSOCIATIONS

Postboks 2192
Nørre Voldgade 29
DK - 1017
København K.

T +45 3369 4040
F +45 3393 8540

E ac@ac.dk
W www.ac.dk

ordinær stilling kommer ofte i klemme, og det ændrer lovforslaget ikke ved.

AC foreslår, at der bør fastlægges en skarpere politisk fastsat grænse for, hvornår man er omfattet af fleksjobbestemmelserne, og hvad der skal ske, når man er i 'den grå zone'. Der er behov for meget klare visitationskriterier for, hvornår personer er berettiget til hhv. førtidspension og fleksjob, og det bør præciseres, hvad menes med 'væsentlig og varig nedsættelse af arbejdsevnen'. Derudover skal personer med meget lav arbejdsevne sikres mulighed for at få tilkendt førtidspension.

Pension

Personer på fleksjob vil både opleve et markant pensionsefterslæb i forhold til ordinært ansatte, og at den tvungne pensionsindbetaling af tilskuddet vil mindske deres nettolønindkomst, som i forvejen ligger langt fra ordinært ansattes indkomst.

AC foreslår, at pensionsbidrag beregnes på baggrund af den hidtidige løn og beskæftigelsesgrad.

12 måneders reglen

Funktionærer, videnarbejdere og undervisere søger typisk fleksjob på den samme arbejdsplads, hvor de allerede er ansat. Med 12 månedersreglen pålægges arbejdsgiver efter den ansattes langvarige sygemelding og 1-2 års sagsbehandling af fleksjobansøgningen, at skulle have medarbejderen ansat i yderligere 12 måneder på fuld løn før fleksjobordningen kan etableres. Det vil gøre det så godt som umuligt for funktionærer, videnarbejdere og undervisere at få et fleksjob på den samme arbejdsplads og dermed gøre det markant sværere for funktionærer at få et fleksjob. Man kan derfor frygte, at 12 måneders reglen vil betyde, at funktionærer, videnarbejdere og undervisere med funktionsnedsættelse fremover vil være på ledighedsydelse i længere tid i stedet for at blive i et fleksjob i eget job. Det positive ved 12-måneders reglen er dog, at virksomhederne tvinges til aktivt at bruge de aftalte muligheder for det rummelige arbejdsmarked i overenskomsten. Men risikoen for, at det ikke sker, er reel, og så kommer fleksjobberne i klemme.

En anden bekymring er, at mange funktionæransatte vil blive opsagt ved udsigten til længerevarende sygdom i og med at arbejdsgiverne vil øge brugen af 120-dages reglen og afskedige den ansatte, hvor der ikke er udsigt til kompensation for nedsat arbejdsevne.

AC foreslår, at 12 måneders reglen afskaffes.

Manglende motivation for arbejdsgivere til at ansætte personer på fleksjob

Det er særdeles svært at se arbejdsgiverens motivation til at ansætte medarbejdere i et fleksjob. Arbejdsgiver skal betale det samme for en ansat på fleksjob på fx 15 timer om ugen som for en ordinært ansat på 15 timer uden at blive kompenseret for den usikkerhed som følger af, at der ofte ikke er vished for den ansattes helbredsmæssige tilstand på

længere sigt. Hermed er der en reel risiko for, at det bliver meget svært at finde arbejdsgivere, der vil tilbyde et fleksjob.

AC mener, at der er behov for en motivation for arbejdsgiver til at ansætte personer i et fleksjob. Enten i form af en mindre økonomisk kompensation eller gennem anden form for kompensation. Det kan fx være udvidelse af den statslige fleksjobordning for tilskudsmodtagere, til også at omfatte kommuner og regioner og dermed motivere samtlige offentlige institutioner til at ansætte fleksjobbere. Eller der kan oprettes en fleksjobfond, svarende til barselsfonden, som private virksomheder kan trække på, hvis de ansætter fleksjobbere.

Fleksjobansatte sættes under pres ved fastlæggelse af timetal

Arbejdsgiverne skal kun yde løn for den effektive arbejdstid. Der ydes løn for den arbejdsindsats, den ansatte reelt yder. Mange ansatte i fleksjob har brug for mere tid til at udføre arbejdsopgaverne og har eksempelvis brug for at være på arbejdspladsen i 20 timer for at kunne udføre 15 timers ordinært arbejde. Lovforslaget fastlægger ikke, hvorledes man når frem til en (for begge parter) rimelig vurdering af honorering af den ydede arbejdsindsats – dette er lagt op til forhandling mellem arbejdsmarkedets parter. Men problemet er, hvad og hvem skal definere arbejdsindsatsen.

Forhandlingen af fastlæggelse af timeantal er lagt op til forhandling mellem arbejdsmarkedets parter. Alt andet end overenskomstmæssig løn og arbejdsvilkår, svarende til ordinær ansættelse, vil være uacceptabelt. AC mener, at jobcentret i forbindelse med arbejdsprøvning og vurdering af arbejdsevne skal beskrive, hvilke skånehensyn et fleksjob skal indeholde. Herunder vurdere om der er behov for øget tid til at kunne udføre de konkrete arbejdsopgaver. Jobcentret skal i denne vurdering vurdere graden af arbejdsintensitet og løbende følge op på, at der er et rimeligt forhold mellem de præsterede timer og antallet af udbetalte løntimer.

Sikring af at der ydes løn efter de kollektive overenskomster på alle virksomheder

Det fremgår at lovforslaget at løn og ansættelsesvilkår skal forhandles mellem arbejdsmarkedets parter. Der er med nuværende lovgivning ofte behov for præcisering af gældende regler i forbindelse med ansættelse hos private arbejdsgivere, som ikke er tilsluttet en kollektiv overenskomst. Disse skal følge områdets overenskomster. Såfremt loven ikke indeholder en klar angivelse af pligten til at følge områdets overenskomst, opstår der risiko for 'social dumping'.

Der er i reformen ikke taget stilling til, hvad der skal være grundlaget for lønfastsættelsen. Det er fremover reglen, at arbejdsgiver alene skal betale for det arbejde der bliver udført, men det er ikke arbejdsgiver, der bør eller kan afgøre, hvor meget dette er.

AC mener, at det skal præciseres, at løn og ansættelsesvilkår fortsat reguleres gennem de kollektive overenskomster. På virksomheder, som

ikke er omfattet af en kollektiv overenskomst, eller på virksomheder, hvor ikke alle er omfattet af en kollektiv overenskomst, som tilfældet ofte er for akademikere, skal man følge overenskomsten på det sammenlignelige område. Som en konsekvens heraf, kan fleksjob ikke oprettes på ikke-overenskomstdækkede virksomheder, såfremt der ikke kan indgås en aftale mellem arbejdsgiver og den faglige organisation om andet grundlag.

Det bør fremgå af loven, at udgangspunktet for lønfastsættelsen må være jobcentrets vurdering af arbejdsevnen på baggrund af den lægelige vurdering.

Sanktionering af ledige fleksjobbere

Reformen medfører, at ledige fleksjobbere stort set sidestilles med personer, der ikke har andre problemer end ledighed. Det betyder blandt andet kontaktsamtaler, at de ledige fleksjobbere aktivt selv skal søge jobs og samtidig pålægges de samme sanktioner som dagpengemodtagere ved selvforskyldt ledighed.

Ledige fleksjobbere vil dog ofte have langt mere komplicerede psykiske og helbredsmæssige forhold som markant nedsat arbejdsevne end ledige uden andre problemer end ledighed. Derfor bør de ikke underlægges samme pligter og sanktioner, som personer uden andre problemer end ledighed.

AC mener, at det er positivt at ledige fleksjobbere får en række rettigheder og tilbud, men sanktionerne i forbindelse med selvforskyldt ledighed bør ikke gælde i samme omfang for ledige fleksjobbere, som for personer uden andre problemer end ledighed.

Forskelsbehandling af ledige fleksjobbere

Ledighedsydelsen falder med reformen fra 91 pct. af dagpengemax (kr. 15.507) til 89 pct. (kr. 15.165), en difference på kr. 342 (dagpengemax er kr. 17.040). For personer, der modtager ledighedsydelse, når ordningen træder i kraft, vil ydelsen nedsættes til 89 pct. senest efter ½ år. Desuden følger ledighedsydelsen dagpengesatsen, som fremover ikke satsreguleres, og dermed vil de ledige fleksjobberettigede blive ringere stillet økonomisk end andre ledige.

AC foreslår, at ledighedsydelsen skal svare til den maksimale dagpengesats og bør satsreguleres.

Usikkerhed ved 5-års regel

Reformen har et markant indbygget usikkerhedselement for alle personer på vej ind i ordningen i og med at ordningen for personer under 40 ikke er permanent, og for personer over 40 år er de første 5 år på fleksjob en prøveperiode. Dette er u hensigtsmæssigt. For det første pga. de personlige og psykiske følger af usikkerheden for i forvejen udsatte personer. For det andet fordi der allerede eksisterer en tæt løbende monitoring og opfølgning, som sikrer, at personer der ikke har behov for ordningen kan træde ud af ordningen.

AC mener, at 5-årsreglen afskaffes for personer, der træder ind i fleksjobordningen uanset alder. Samtidig skal der fortsat være vægt på *kontinuerlig* opfølgning, evaluering og fokus på relevante alternativer, ligesom der naturligtvis fortsat skal være mulighed for at retten til fleksjob bortfalder, hvis arbejdsvejen forbedres.

Usikkerhed for personer på den nuværende ordning

For personer på den nuværende fleksjobordning er der i reformen indbygget en stavnsbinding til det fleksjob, man er ansat i, fordi lønnen falder markant, hvis den ansatte fyres eller ønsker at skifte job. Det medfører usikkerhed for fremtiden i tilfælde af firing, og det hindrer generelt mobiliteten på et i forvejen fastlåst arbejdsmarked. Den ansatte risikerer desuden at stagnere i arbejdslivet og karrieren og kan have svært ved at gøre sine interesser og behov gældende overfor en arbejdsgiver, som vil kende den økonomiske klemme, den ansatte fleksjobber sidder i.

Desuden viser aftalens meget detaljerede beskrivelser af, hvornår der er tale om jobskifte, at det bliver vanskeligt administrerbart på det offentlige område, hvor institutioner lægges sammen, afdelinger skifter navn osv. På det private område gælder det samme, når virksomheder bliver opkøbt, organisationerne ændrer sig og jobbene udvikler sig. Der mangler alt i alt klarhed om kriterier for, hvornår der er tale om et nyt job og det skaber usikkerhed.

AC mener, at der er behov for, at der formuleres klare kriterier for, hvad der definerer et nyt job.

Funktionærloven dækker ikke fleksjobansatte på under 8 timer

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumsrettigheder i relation til blandt andet barsel, løn under sygdom og beskyttelse mod usaglig afskedigelse. Men Funktionærloven kræver ansættelse i minimum 8 timer og derved vil ansatte i fleksjob på under 8 timer ikke være dækket af bestemmelserne i Funktionærloven.

AC mener, at Funktionærlovens bestemmelser skal ændres således, at ansatte på under 8 timer er omfattet af loven – dermed også fleksjobbere med et lavt timeantal.

Problemer for selvstændige fleksjobbere

Det er positivt, at der i reformen er mulighed for tilskud til fleksjobbere med selvstændige erhverv. Men det er meget beklageligt, at vilkårene for selvstændige fleksjobbere er så dårlige, og at det maksimale tilskud er på 125.000 kroner. Det er markant lavere end den støtte andre fleksjobbere kan opnå, og dermed vil det være svært for selvstændige fleksjobbere at forsørge sig selv ved selvstændig virksomhed.

AC foreslår, at det maksimale tilskud til fleksjobbere i selvstændige erhverv skal hæves til samme niveau som for andre fleksjobbere.

Svag motivation for at uddanne sig

Et af målene med reformen er at flytte tilskuddet fra mellem- og højindkomster og dermed også fra dem med uddannelse. En uddannelse anses generelt og af de fleste politiske partier, som en samfundsmæssig investering, der bidrager til vækst, udvikling, viden og innovation. Med de nye tilskudsregler er motivationen for at tage en uddannelse minimal for personer med nedsat arbejdsevne, som fx unge handicappede, fordi man ikke økonomisk vil blive honoreret for de kompetencer, man har opnået på sin uddannelse. Indtægtsgrundlaget vil være et fleksjob på få timer, og dermed vil der være en markant lavere indkomst end med den tidligere ordning. Det vil igen påvirke livsindkomsten for den enkelte og i sidste ende føre til, at livsindkomsten for fleksjobbere, der har gennemført en videregående uddannelse, vil ligge under andre grupper. Det er ikke hensigtsmæssigt hverken for den enkelte eller samfundet og er i direkte modstrid med regeringens ønske om at flere skal have en uddannelse.

AC mener, at der skal ændres på tilskudsmodellen, så unge tilskyndes til at tage uddannelser og dermed også kunne sigte efter en højere livsindkomst.

Med venlig hilsen

Rasmus Conradsen
D: 22495867
E: rc@ac.dk

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
aih@ams.dk
flf@penst.dk

kopi: ams-ber@ams.dk

Høring om § 70 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

AC har via Beskæftigelsesrådet den 12. oktober 2012 modtaget forslag til formulering af § 70 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til høring.

Nedenfor følger AC's konkrete bemærkninger til lovforslaget, idet der overordnet set henvises til AC's høringsvar af 18. september 2012.

Indledningsvist finder AC dog anledning til at kommentere på den del af forslaget, der lægger op til et brud med den danske model. Det angår § 70 e, stk. 3, hvor der lægges op til, at den ansatte og virksomheden i de situationer, hvor der ikke i overenskomsten er bestemmelser om aflønning af fleksjobansatte, eller hvor bestemmelserne ikke kan finde anvendelse, kan indgå en aftale, hvormed den gældende overenskomst fraviges.

Der erindres i den forbindelse om den arbejdsretlige grundsætning om, at en aftale eller overenskomst kun kan fraviges af de parter, der har indgået aftalen eller overenskomsten, herunder de parter, som overenskomst- eller aftaleparterne har bemyndiget til at kunne fravige overenskomsten/aftalen. Grundsætningen hænger sammen med det forhold, at arbejdsret som disciplin bygger på principperne i aftaleretten.

Der lægges således med forslaget lægges op til et opgør med parternes suveræne kompetence til at fastlægge løn- og ansættelsesvilkår. Der lægges op til et afgørende brud med tankegangen bag den danske model.

For AC er det afgørende, at lovforslaget respekterer den danske model. Lovforslaget skal naturligvis afspejle det faktum, at det er parterne i overenskomsten/aftalen, der kan fravige den aftale/overenskomst, de har indgået, eller som kan bemyndige andre til at fravige afta-

Den 18-10-2012
Sagsnr. S-2012-240
Dok.nr. D-2012-16604
ej/kef

AKADEMIKERNES
CENTRALORGANISATION

THE DANISH CONFEDERATION
OF PROFESSIONAL ASSOCIATIONS

Postboks 2192
Nørre Voldgade 29
DK - 1017
København K.

T +45 3369 4040
F +45 3393 8540

E ac@ac.dk
W www.ac.dk

len/overenskomst. AC forudsætter naturligvis, at regeringen bakker op om den danske model både i ord og i handling.

Konkrete bemærkninger:

§ 70 e, stk. 1

AC finder det ikke hensigtsmæssigt, at løndelen udbetales af arbejdsgiver og at fleksløntilskuddet udbetales af jobcentret. Hele lønnen bør som for andre lønmodtagere udbetales af arbejdsgiveren, som herefter kan få tilskuddet udbetalt af jobcentret. Den bagvedliggende beregning af løn og fleksløntilskud kan med fordel fremgå af lønsedlen. Det forhold, at en del af lønnen udbetales af jobcentret, er med til at signalere, at der er et A- og et B-hold på arbejdsmarkedet – og på arbejdspladsen.

§ 70 e, stk. 2

AC mener, at jobcentret i forbindelse med arbejdsprøvning og vurdering af arbejdsevne skal beskrive, hvilke skånehensyn et fleksjob skal indeholde. Jobcentret skal herunder vurdere, om der er behov for øget tid til at kunne udføre de konkrete arbejdsopgaver. Jobcentret skal i denne vurdering vurdere graden af arbejdsintensitet og løbende følge op på, at der er et rimeligt forhold mellem de præsterede timer og antallet af udbetalte løntimer.

”hurtigst muligt” kan med fordel uddybes, eksempelvis i bemærkningerne. Når den ansatte og virksomheden er parate til at igangsætte fleksjobbet, skal de ikke bringes i en situation, hvor de skal vente på jobcentrets vurdering.

”Jobcentret skal foretage en revurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.”: Den ansatte bør have en adgang til revurdering, uanset om arbejdsgiveren er indstillet herpå. Hvis den ansatte mener, at arbejdsevnen er (blevet) større, eksempelvis fordi den ansatte over tid er blevet bedre til arbejdet og derfor kan overkomme mere, og derfor ønsker en revurdering, vil den ansattes eneste mulighed i situationen, hvor arbejdsgiver ikke ønsker en revurdering, ellers være at sige sit job op, og det er ikke i nogens interesse. Hvis jobcentret vurderer, at arbejdsevnen er (blevet) større, kan den ansatte/den pågældendes faglige organisation herefter søge en dialog med arbejdsgiveren om ændring af arbejdsforholdene.

§ 70 e, stk. 3

Der lægges op til, at den ansatte og virksomheden skal indgå en aftale, hvis overenskomster mv. ikke indeholder sociale kapitler eller bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansatte i fleksjob eller hvis bestemmelserne ikke kan finde anvendelse. Af udkast til bemærkningerne er ”ikke kan finde anvendelse” uddybet med følgende ord ”fordi de ikke er

egnede til at regulere løn og arbejdstid efter de regler, der gælder i den nye fleksjobordning". Spørgsmålet er, hvem der skal afgøre egnetheden heraf? Det er AC's opfattelse, at hvis overenskomstparterne finder, at de aftaler, de har indgået, er egnede, bør der ikke stilles spørgsmålstejn herved.

Henvisningen til "lokaftaler, mv., hvis disse indeholder bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob" forekommer uklar. Det er AC's forudsætning, at ansatte og nyansatte i fleksjob er omfattet af lokale aftaler, herunder af lokale aftaler om lokal løn, medmindre de lokale aftaleparter konkret har aftalt andet. Med forslaget kunne det læses som om, at fleksjobansatte alene er omfattet, hvis det eksplicit fremgår af de lokale aftaler. Det bemærkes i den forbindelse, at der i denne sammenhæng skal skelnes mellem nyansatte og ansatte i fleksjob efter den gamle ordning, idet de nuværende lokale aftaler afspejler de hidtidige regelsæt i det omfang, disse er indgået, samt det nugældende lovgrundlag.

I mange overenskomster og i individuelle ansættelsesaftaler udgør pensionsindbetalingen en procentdel af lønnen. Når lønnen via lovforslaget bliver mindre end hidtil, bliver pensionsindbetalingen i sagens natur også mindre. Der lægges med andre ord op til, at personer på fleksjob vil opleve et markant pensionsefterslæb i forhold til ordinært ansatte. Dette kan risikere at gå ud over eksempelvis den invalidedækning, der typisk er en del af pensionsordningerne, og den almindelige alderspensionsopsparing. Opmærksomheden henledes på, at fleksjobansatte typisk er personer med et skrøbeligt helbred, der i særlig grad har en interesse i invalidepension og i opbygning af en rimelig alderspension. Dertil kommer, at den tvungne pensionsindbetaling af tilskuddet vil mindske deres nettolønindkomst, som i forvejen ligger langt fra ordinært ansattes indkomst, hvorfor denne gruppe ikke, på samme måde som ordinært ansatte, har mulighed for at indbetale supplerende pensionsbidrag. AC foreslår, at der betales pension svarende til fuld tid ved ordinær ansættelse.

§ 70 e, stk. 4

Der lægges op til, at der på ikke-overenskomstdækkede område skal indgås en aftale om løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og virksomheden. Som det fremgår af lovbemærkningerne, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår i dag i et samarbejde mellem virksomhederne og de faglige organisationer. Der er ingen legitim grund til, at de faglige organisationer ikke skal spille en aktiv rolle i fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår i forhold til den kommende ordning på samme måde som i den nuværende ordning. Der er derimod alle mulige legitime og fornuftige grunde til fortsat at lade de faglige organisationer varetage deres medlemmers interesser i de konkrete sager.

§ 70 e, stk. 5

AC støtter tankegangen bag denne del af lovforslaget men foreslår, at tankegangen anvendes konsekvent: På dele af det offentlige arbejdsmarked er det aftalt, at alle månedslønnede, bortset fra tjenestemænd og elever, er omfattet af vilkår efter funktionærloven, uanset om de udfører funktionærarbejde eller ej. AC foreslår, at det i § 70 e, stk. 5 slås fast, at såfremt parterne i aftaler eller overenskomster har aftalt, at alle på det pågældende arbejdsmarked følger funktionærloven uanset arbejdets karakter, gælder dette også for en ansat i fleksjob, selv om vedkommende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt.

Med venlig hilsen

Erik Jylling

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
Njalsgade 72 C

2300 København S

aih@ams.dk + flf@penst.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 18. september 2012
SAGSNR.: 2012 - 2924
ID NR.: 197621

Høring - over forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og flere andre love

Ved e-mail af 4. september 2012 har Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har ikke bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
Njalsgade 72 C

2300 København S

aih@ams.dk + flf@penst.dk

KRONPRINSESSEGADE 28

1306 KØBENHAVN K

TLF. 33 96 97 98

FAX 33 36 97 50

DATO: 18. oktober 2012

SAGSNR.: 2012 - 3437

ID NR.: 203506

Høring - over forslag til fastsættelse af løn- og ansættelsesvilkår i fleksjob, jf. § 70 e i forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats mv.

Ved e-mail af 12-10-2012 har Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Indledningsvis bemærkes, at høringsmaterialet er fremsendt med en frist på 8 dage til afgivelse af et svar.

Advokatrådet skal hertil bemærke, at en sådan frist i realiteten udelukker en nærmere stillingtagen til de forslag, der er indeholdt i høringsmaterialet. Det må på den baggrund påregnes, at en række myndigheder og organisationer reelt ikke har mulighed for at udfylde den funktion som høringspart, som det lovforberevende arbejde normalt trækker på som led i kvalitetssikringen af ny regulering og som led i en almindelig, demokratisk proces.

Advokatrådet skal desuden henvise til, at regeringen i sit regeringsgrundlag under overskriften ”god regeringsførelse” blandt andet har anført, at ” Regeringen vil i tæt samarbejde med Folketinget sikre høj lov kvalitet gennem rimelige høringsfrister, der sikrer, at organisationer og andre høringsparter har ordentlig tid til at gennemgå lovforslag og udarbejde kommentarer. Samt at hørings svar og et høringsnotat med ministeriets bemærkninger foreligger i god tid forud for førstebehandlingen”.

Advokatrådet finder det på den anførte baggrund særdeles beklageligt, at man i denne sag har udsendt høringsmaterialet med en så kort frist.

Advokatrådet har ikke fundet anledning til at fremkomme med bemærkninger til sagen i øvrigt.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Arbejdsmarkedsstyrelsen

aih@ams.dk

flf@penst.dk

Om høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og flere andre love (Reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteams, fleksløntilskud m.v.)

Ankestyrelsen har følgende generelle bemærkninger til det samlede lovforslag:

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at der bør afsættes midler til, at styrelsen i en periode særligt kan følge, hvordan de nye regler bliver implementeret i kommunerne, og dermed om regelsættets intentioner bliver opnået.

Ankestyrelsen foreslår derfor, at der etableres mulighed for at styrke de statistiske oplysninger på området ved hjælp af en udbygning af den eksisterende førtidspensionsstatistik, og at der igangsættes en særlig praksiskoordinerende indsats i de første år.

Statistik

Ankestyrelsen foreslår, dels en tilpasning af den eksisterende førtidspensionsstatistik i lyset af de ændrede regler, dels at Ankestyrelsen herudover får til opgave at opbygge en statistik, som omfatter de borgere, der med de nye regler tilkendes ressourceforløb.

Det forudsættes, at der indføres en hjemmel i retssikkerhedsbekendtgørelsen for, at Ankestyrelsen kan indhente oplysninger fra kommunerne om ressourceforløbene.

Undersøgelse af praksis i kommunerne

Ankestyrelsen foreslår, at styrelsen med inddragelse af viden fra statistikken, igangsætter en særlig praksiskoordinerende indsats, hvor Ankestyrelsen gennemfører praksis- og forløbsundersøgelser, fx. om tilkendelse af førtidspension til personer over og under 40 år, samt praksisundersøgelser om bevilling af fleksjob. Endvidere kan det omhandle forløbsundersøgelser, som gennemgår rehabiliteringsplaner og ressourceforløb.

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at ovennævnte initiativer vil give lovgiver mulighed for at kunne følge kommunernes implementering af initiativerne og bidrage til at sikre en hensigtsmæssig praksisdannelse fra lovgivningens ikrafttræden.

Til lovforslagets § 1 (om fleksjob) og § 11 (om førtidspension)

De nye regler lægger i høj grad op til et større samspil mellem især reglerne om fleksjob og førtidspension. Det er lovgivers klare forventning, at der ikke tilkendes førtidspension, hvis kommunen vurderer, at der er mulighed for, at borgerens arbejdsevne vil kunne udvikles, således at den pågældende kan øge sin arbejdsindsats på et senere tidspunkt.

INOT

Lovgiver bør efter Ankestyrelsens opfattelse overveje, om hensigten med og samspillet mellem reglerne skal udmøntes i formålsparagraffer til reglerne om fleksjob og førtidspension. Ankestyrelsen finder, at formålsparagraffer vil skabe et større fokus på samspillet mellem reglerne og på kravet om udvikling. Dette skal ses i lyset af, at reglerne om betingelserne for fleksjob og førtidspension ikke ændres.

De nye regler medfører et større samspil imellem kommunernes forskellige forvaltninger og forudsætter en helhedsorienteret indsats i forhold til den enkelte borger. I relation hertil kunne lovgiver overveje, om man skal præcisere/uddybe retssikkerhedslovens § 5 om helhedsorienteret sagsbehandling.

Ankestyrelsen har følgende bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovforslaget:

Til § 1, nr. 33 (beskæftigelsesindsatslovens § 68 a) om ressourceforløb

Ankestyrelsen finder det uklart, hvilken hjemmel der i givet fald findes i integrationsloven for at udlændinge omfattet af integrationsprogrammet kan integreres i ressourceforløbet, jf. bemærkningerne til § 68 a, stk. 1.

Om persongruppen i den foreslåede § 68 a, stk. 2, (dokumentation for at det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen i et ressourceforløb)

Om denne persongruppe fremgår det af lovbemærkningerne til pkt. 2.1.3.2.: " Det kan fx være personer med en betydelig nedsat funktionsevne som følge af udviklingshæmning, personer med en alvorlig hjerneskade eller en person med alvorlige lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte eller udsigtsløse, og hvor prognosen er kort levetid, eller sygdommen er hastigt accelererende."

Ankestyrelsen vurderer, at det er en skærpelse af praksis, jf. fx N-8-07, om at det var åbenbart formålsløst at arbejdsprøve ansøger under hensyn til ansøgers alder, tidligere erhvervsforløb og kompetencer samt de lægelige oplysninger om lidelsens art og omfang. Ansøger var derfor berettiget til fleksjob.

Det er Ankestyrelsens vurdering, at praksis må fastsættes fremadrettet. Vi ser dog gerne, at lovgiver præciserer i lovbemærkningerne, om der er tilsigtet en skærpelse af praksis, herunder i forhold til de psykiske lidelser, fx PTSD.

Til § 1, nr. 35 – 38 (beskæftigelsesindsatslovens § 69, § 70 og § 70 a om rammerne for fleksjob)

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 70a, at der ikke ændres på betingelserne for at blive visiteret til et fleksjob som lønmodtager. Når kommunen efter anbefaling fra rehabiliteringsteamet træffer afgørelse om, at en person skal visiteres til fleksjob, skal kommunen fortsat dokumentere, at personen har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til ethvert erhverv.

Ankestyrelsen har i den forbindelse noteret sig, at lovforslaget ikke ændrer på tildelingsbetingelserne i § 69 og § 70. Vi er derfor af den opfattelse, at den nuværende personkreds, der efter praksis kan få fleksjob, fortsat vil være omfattet efter lovforslaget.

I forhold til grænsen til almindeligt ustøttet job betyder det, at Ankestyrelsens praksis på området stadig vil gælde. Dog er der indføjet en ekstra betingelse ved ansættelse i fleksjob
INOT

på egen tidligere arbejdsplads, om at de sociale kapitler skal være afprøvet, jf. den foreslåede § 70b.

I forhold til grænserne til førtidspension fremgår det af de almindelige bemærkninger under pkt. 2.2.1.2. og pkt. 2.4.1.2., at kriterierne for visitation til fleksjob ændres, således at kommunen kan visitere til et fleksjob, selvom pågældendes arbejdsevne aktuelt er meget lille.

I forhold til grænsen mellem bevilling af fleksjob og førtidspension har Ankestyrelsen noteret sig, at følgende fremgår af lovbemærkningerne til § 1, nr. 38:

”En person, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat, og hvor kommunen vurderer, at borgeren aktuelt har en meget lille arbejdsevne, kan blive visiteret til et fleksjob, **hvis der er mulighed for, at den pågældendes arbejdsevne kan udvikles**, således at personen kan øge sin arbejdsindsats på et senere tidspunkt. Hvis arbejdsevnen ikke vurderes til at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, eller personer, der er så syge eller har betydelige funktionsnedsættelser, vil således stadig kunne tilkendes førtidspension.”

Det er Ankestyrelsens umiddelbare opfattelse, at hjemmelen for en betingelse om, at arbejdsevnen skal kunne udvikles, er tvivlsom.

Tværtimod fremgår det af § 69, at personkredsen for fleksjob er personer med varige begrænsninger i arbejdsevnen. Lovens § 70 sætter grænsen mellem fleksjob og førtidspension, men indeholder ikke nogen selvstændige betingelser.

Umiddelbart vurderer Ankestyrelsen, at personer med en meget lille varigt begrænset arbejdsevne vil kunne ansættes i fleksjob efter de nye regler.

Ankestyrelsens Principafgørelser om betingelser for tildeling af fleksjob forholder sig til, at arbejdsevnen skal være ”væsentligt og varigt nedsat”.

Hvis lovgiver ønsker, at kredsen af berettigede personer til fleksjob på få timer om ugen skal begrænses til personer med en arbejdsevne, der kan udvikles, skal Ankestyrelsen anbefale, at der skabes den nødvendige klare hjemmel i loven.

I den forbindelse har vi noteret os, at det af bemærkningerne til pkt. 2.4.1.2. i sidste afsnit endvidere fremgår, at ”I kommunens faglige forklaring kan der i forhold til kravet om nedsættelse af arbejdsevnen henses til hidtil gældende praksis for tilkendelse af førtidspension. Afgørelsen skal dog træffes under hensyn til de foreslåede ændrede regler om aldersgrænser, deltagelse i ressourceforløb, timetal i fleksjob m.v., samt til fremtidige praksis på området.”

Vi har også noteret os, at betingelserne for førtidspension stadig er de samme, jf. pensionslovens § 16, stk. 3, nr. 2, hvorefter betingelsen uændret er, ” at nedsættelsen af arbejdsevnen er af et sådant omfang, at pågældende uanset mulighederne for beskæftigelse i fleksjob ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde. Efter de nye regler om fleksjob bliver personen i stand til at blive selvforsørgende på endog meget få ugentlige arbejdstimer, dog med et betydeligt flekslønstilskud.

Til § 1, nr. 39 (beskæftigelsesindsatslovens § 70 b, stk. 3)

Det ville være hensigtsmæssigt, hvis lovgiver (i lovbemærkningerne) kunne knytte lidt bemærkninger til, hvori "det reelle forsøg" på at etablere et vedvarende understøttet job mv. består, herunder hvordan det kan dokumenteres.

Til § 1, nr. 39 (beskæftigelsesindsatslovens § 70 c og § 70 d (især § 70 d, stk. 3))

Ankestyrelsen kan konstatere, at ifølge bemærkningerne er det kommunen, der træffer afgørelse, om en person skal fortsætte i fleksjob eller overgå til ordinær beskæftigelse. Vurderingen sker på grundlag af en samtale hver 2 ½ år – og for midlertidige fleksjob endvidere en status hver 4 ½ år – og skal ikke forelægges rehabiliteringsteamet. Kun hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring osv, skal kommunen forelægge sagen for teamet.

I og med, at fleksjob er gjort midlertidigt og skal forelægges for rehabiliteringsteamet i forbindelse med tilkendelse, bør det overvejes, om rehabiliteringsteamet skal inddrages i vurderingerne efter 2 ½ år og 4 ½ år.

Endvidere mener vi, at det med fordel bør præciseres, hvilken vurdering kommunen skal foretage i forhold til § 70 c "op til 5 år". Hvilken vurdering kan føre til, at fleksjob ikke bevilges for 5 år ?

Til § 2, nr. 3 (styringslovens § 15, stk. 3)

Ankestyrelsen har bemærket, at styringslovens § 15, stk. 3, foreslås ændret således, at den koordinerende sagsbehandler i ressourceforløbet kan komme fra en anden enhed i kommunen end jobcentret. Tilsvarende ses ud af forslaget til lab § 68 c, stk. 2.

Vi har ikke kunnet konstatere yderligere foreslåede ændringer i forhold til opgavefordeling mellem jobcenter og kommune. Derfor må det, ligesom i dag, være jobcentret, der behandler alle forhold i forbindelse med visitation til fleksjob og opfølgning herpå.

Til § 2, nr. 4 (styringslovens § 25 a) om rehabiliteringsteam

Det fremgår af den foreslåede § 25a, stk. 1, at "kommunalbestyrelsen skal oprette et rehabiliteringsteam. Det er et dialog- og koordineringsforum, som afgiver en anbefaling i alle sager inden beslutning om og tilkendelse af ressourceforløb, fleksjob og førtidspension."

Ankestyrelsen forstår bestemmelsen således, at rehabiliteringsteamet ikke har afgørelseskompetence, idet teamet alene skal afgive en anbefaling. Vi foreslår, at det skrives ind specifikt i bestemmelsen, at kompetencen til at træffe selve afgørelsen om og tilkendelse af ressourceforløb, fleksjob og førtidspension fortsat er hos kommunen.

Til § 2, nr. 4 (styringslovens § 25b) sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

I bemærkningerne til § 25 b, stk. 2, fremgår følgende:

"I stk. 2 foreslås det, at kommunen og regionen skal aftale, hvorledes kommunens rehabiliteringsteam får adgang til rådgivning og vurdering fra en klinisk funktion i regionen, herunder adgang til en sundhedskoordinatorfunktion, som repræsenterer regionen i rehabiliteringsteamet, og hvorledes der i øvrigt kan ydes rådgivning og vurdering fra en klinisk funktion i sager, hvor borgeren er ved at miste fodfæstet på

INOT

arbejdsmarkedet.”

Ankestyrelsen bemærker, at lovforslaget både lægger op til, at der skal fastsættes regler om kommunernes anvendelse af lægefaglig bistand, herunder fra regionens kliniske funktion, og samtidig lægger op til, at kommunernes anvendelse af lægefaglig bistand er noget, der skal aftales individuelt mellem kommunen og regionen.

Ankestyrelsen anbefaler, at man er skarp på, hvad der kan aftales, og hvad der skal fastsættes i regler.

Ankestyrelsen skal bemærke, at det forhold, at alle kommunerne hver især kan indgå forskelligartede aftaler med regionerne om brugen af lægefaglig bistand, kan medføre en forskelligartet sagsbehandling og en forskelligartet brug af lægefaglig bistand på området.

Ankestyrelsen bemærker, at lovgiver bør være opmærksom på, om Beskæftigelsesministeriets orienteringsskrivelse nr. 9267 af 4. juli 2011 om lægekonsulenternes rolle i sager om førtidspension bør revideres.

Til § 5, nr. 4 (sygedagpengelovens § 28)

Ankestyrelsen skal bemærke, at der i forslaget til ændring af § 28 mangler ordet "del" efter ordet forberedende i næstsidste linie.

Til § 9, nr. 1 (arbejdsskadesikringslovens § 17 a)

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger (afsnit 3.4.1. og 3.4.2) om implementering af reformen for henholdsvis fleksjob og førtidspension, at Arbejdsskadestyrelsen vil skulle træffe flere midlertidige afgørelser end hidtil, og at det vil medføre et øget administrationsbidrag til Arbejdsskadestyrelsen. Ankestyrelsen, som er klageinstans for Arbejdsskadestyrelsens afgørelser, skal i den forbindelse bemærke, at der af samme grund må forventes at blive indbragt et øget antal klagesager for Ankestyrelsen med et deraf følgende øget administrationsbidrag til Ankestyrelsen fra forsikringsselskaberne.

En af sigtelinjerne for reformen er (afsnit 1.2.2) at arbejdsevne skal udvikles og ikke "afprøves". Efter forslaget skal eksempelvis personer under 40 år som udgangspunkt ikke have tilkendt førtidspension, men skal i stedet igennem et individuelt tilpasset ressourceforløb på mellem et og fem år med henblik på at få eller bibeholde en tilknytning til arbejdsmarkedet. En typisk refleksvirkning på arbejdsskadeområdet af et sådant ressourceforløb vil være, at borgerens erhvervsevne alt andet lige vil blive betragtet som uafklaret, hvorfor der alene vil være grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om tab af erhvervsevne. Det vil således være hensigtsmæssigt, hvis praksis på de to område i videst muligt omfang følger hinanden.

Til § 11, nr. 2 (pensionslovens § 16)

Som noget nyt ændres den personkreds, der kan modtage førtidspension.

Efter gældende regler kan der tilkendes førtidspension til personer i alderen fra 18 år til folkepensionsalderen, jf. § 16, stk. 1, i gældende pensionslov.

Efter lovforslaget kan der som hovedregel kun tilkendes førtidspension til personer i
INOT

alderen fra 40 år til folkepensionsalderen, jf. § 16, stk. 1, i lovforslaget.

Som en undtagelse til hovedreglen kan der ifølge lovforslaget dog tilkendes førtidspension til personer i alderen 18 til 39 år, hvis det er dokumenteret, eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres, jf. § 16, stk. 2, i lovforslaget.

Ankestyrelsen finder det uklart, hvordan ordet "dokumenteret" skal forstås/fortolkes.

Da det ikke fremgår af lovforslaget, hvad og hvor meget der skal til for, at det kan anses for tilstrækkelig dokumenteret, at arbejdsevnen ikke kan forbedres, overlades der dermed et stort skøn til kommunerne.

Ankestyrelsen finder således ud fra bestemmelsens ordlyd, at kommunen fx efter ét enkelt ressourceforløb med rette vil kunne vurdere, at det er dokumenteret, at der ikke er nogen arbejdsevne hos den pågældende og dermed tilkende førtidspension til en person i alderen 18 til 39 år på dette grundlag.

Det, at der står "eller" mellem "dokumenteret" og "det på grund af særlige forhold er helt åbenbart", må betyde, at der er tale om to forskellige betingelser. Derved svækkes den nye regel, om at der som hovedregel kun kan tilkendes førtidspension til personer i alderen fra 40 år, betydeligt.

I forhold til betingelsen om, at "det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres", henviser vi til vores bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 33 (§ 68 a, stk. 2).

Efter lovforslaget er betingelserne for tilkendelse af førtidspension fortsat de samme. Lovforslagets § 16, stk. 3, svarer til gældende lovs § 16, stk. 2.

Det kunne overvejes, om man i lovforslagets § 16, stk. 3, bør præcisere, at betingelserne for tilkendelse af førtidspension både gælder for personkredsen i stk. 1 og stk. 2.

§ 16, stk. 3, kunne formuleres således:

"Stk. 3. Det er en betingelse for at få tilkendt førtidspension efter stk. 1 og 2,

1) at personens arbejdsevne er varigt nedsat, og

2) at nedsættelsen er af et sådant omfang, at pågældende uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde."

Til bemærkningerne til § 11, nr. 2 (§ 16), afsnit 6:

"Efter lovforslaget lempes kriterierne for visitation til fleksjob. Det betyder samtidig, at betingelserne for tilkendelse af førtidspension skærpes."

Ankestyrelsen bemærker i denne forbindelse, at lovforslagets § 16, stk. 3, om betingelserne for tilkendelse af førtidspension, svarer til gældende lovs § 16, stk. 2. Efter lovforslaget er betingelserne for tilkendelse af førtidspension således fortsat de samme.

Vi forstår det således, at skærpelsen i forhold til førtidspensionslovgivningen ligger i det forhold, at det med lovforslaget bliver nemmere at få et fleksjob og dermed automatisk sværere at opnå førtidspension, fordi det er en betingelse for tilkendelse af førtidspension, at man ikke kan blive visiteret til et fleksjob og dermed opnå at blive

INOT

selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, jf. § 16, stk. 3, nr. 2.

Hensigten med de nye regler er at begrænse tilkendelsen af førtidspension mest muligt for i stedet at få folk ind/tilbage på arbejdsmarkedet. Vi skal derfor bemærke, at lovgiver kunne overveje, om der bør ændres/suppleres i forhold til den gældende lovs § 20, stk. 1, sidste pkt., hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med en afgørelse om tilkendelse af førtidspension samtidig kan beslutte, at en sag skal genoptages til vurdering på et senere fastsat tidspunkt.

Af vejledning om førtidspension fra 1. januar 2003 fremgår følgende:

”Behovet for en afgørelse om ny vurdering kan især forekomme, når der er tale om pension til unge, og ved visse sygdomme der erfaringsmæssigt har et uforudsigeligt forløb. Afgørelse om ny vurdering skal meddeles borgeren i forbindelse med afgørelsen om pension.”

Ankestyrelsen har hidtil fortolket bestemmelsen meget snævert. Det kunne overvejes, at give denne snævre fortolkning egentlig hjemmel i lovens ordlyd. Ankestyrelsen har i forbindelse med praksisundersøgelser set en tendens til, at kommunerne forstår bestemmelsen som en mulighed for at tilkende midlertidig førtidspension.

Til § 11, nr. 4 (pensionslovens § 17)

Lovforslagets § 17, stk. 3, svarer uden ændringer til gældende lovs § 17, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen kan således stadig påbegynde en sag eller træffe afgørelse om tilkendelse af førtidspension til en person, der ikke selv har rettet henvendelse herom, jf. lovforslagets § 17, stk. 3.

Ankestyrelsen bemærker, at det ikke fremgår af lovforslagets § 17, stk. 3, om kommunens rehabiliteringsteam også skal komme med en udtalelse i sager om uansøgt pension, inden der kan træffes afgørelse i sagen.

Da det flere steder i lovforslaget imidlertid er nævnt, at alle sager om førtidspension skal behandles i kommunens rehabiliteringsteam, inden der kan træffes afgørelse, formoder vi, at dette dermed også gælder i sager om uansøgt førtidspension efter lovforslagets § 17, stk. 3. Lovgiver kunne dog overveje, om det udtrykkeligt bør fremgå af bestemmelsen.

I relation til muligheden for at frakende førtidspension har Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i Principafgørelse 211-11 fundet, at en førtidspensionist som udgangspunkt har ret til at vælge at få frakendt sin førtidspension, medmindre betingelserne for at tilkende den pågældende førtidspension efter reglerne om uansøgt pension i § 17, stk. 2, (gældende regler) er opfyldt.

Vi går ud fra, at de nye regler ikke ændrer på denne praksis.

Til § 11, nr. 5 (pensionslovens § 18)

Under henvisning til Ankestyrelsen bemærkninger til § 11, nr. 2 (§ 16), om de 18 til 39-åriges muligheder for at få tilkendt førtidspension, hvis det er dokumenteret, at arbejdsevnen ikke kan forbedres, finder Ankestyrelsen det uklart, om § 18 også gælder for de 18 til 39-årige, og om denne personkreds således igennem ét enkelt ressourceforløb vil kunne dokumentere, at der ikke er nogen arbejdsevne og dermed
INOT

blive berettiget til førtidspension.

For yderligere bemærkninger henviser vi til afsnittet nedenfor om samspillet mellem § 18 og § 19.

Til § 11, nr. 6 (pensionslovens § 19)

Rehabiliteringsplan (§ 19, stk. 1, nr. 1)

Som noget nyt skal der forud for en afgørelse om førtidspension udarbejdes en rehabiliteringsplan, der skal indeholde dokumentation for, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til uddannelse og beskæftigelse er fuldt afklaret, jf. lovforslagets § 19, stk. 1, nr. 1.

Efter lovforslagets § 19, stk. 2, vil beskæftigelsesministeren efter drøftelse med social- og integrationsministeren fastsætte regler om udarbejdelse af rehabiliteringsplanen.

Til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, punkt 2.4.1.2, afsnit 14 og 15:

”Reglerne vil bygge videre på det metodiske udgangspunkt, der blev etableret ved indførelsen af arbejdsevne metoden – herunder kravene til fælles systematik i beskrivelsen af borgerens ressourcer og muligheder. Beskrivelsen skal afdække alle relevante forhold i borgerens samlede situation – herunder beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer, netværk m.v.

Da det må konstateres, at de eksisterende regler for beskrivelse, udvikling og vurdering af arbejdsevne i praksis ikke i tilstrækkeligt omfang har formået at understøtte udviklingsperspektivet, men i højere grad er blevet anvendt til at dokumentere manglende ressourcer, er det vigtigt, at den metodiske tilgang styrkes og udbygges sådan, at der kommer større fokus på udvikling af borgerens arbejdsevne i forhold til de konkrete mål, der skal fastsættes i forbindelse med udformningen af jobplanen og rehabiliteringsplanen.”

Ankestyrelsen forstår det således, at rehabiliteringsplanen efter lovforslaget skal afløse ressourceprofilen, således at der ikke længere skal udarbejdes en selvstændig ressourceprofil efter bekendtgørelse om beskrivelse, udvikling og vurdering af arbejdsevne (arbejdsevne bekendtgørelsen), men at der i stedet skal udarbejdes en rehabiliteringsplan, som kommer til at indeholde mange af de elementer, som indgår i den ressourceprofil, der udarbejdes i dag, samt yderligere elementer, og at ministeren vil fastsætte nærmere regler om udarbejdelse af en sådan rehabiliteringsplan.

Ankestyrelsen bemærker, at det vil være en god hjælp for kommunerne, hvis ministeren fastsætter regler om, hvad rehabiliteringsplanen nærmere skal indeholde af punkter og elementer – ligesom det er tilfældet med ressourceprofilen i arbejdsevne bekendtgørelsen.

Til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, punkt 2.4.1.2, afsnit 5:

”Det foreslås, at det er en forudsætning for at træffe afgørelse om førtidspension, at der er udarbejdet en rehabiliteringsplan. For at kunne træffe afgørelse om tilkendelse af førtidspension, skal rehabiliteringsplanen udgøre den centrale dokumentation for, at borgerens arbejdsevne er væsentligt og varigt nedsat i et sådant omfang, at vedkommende ikke er eller kan blive i stand til at forsørge sig selv ved arbejde, heller ikke i et fleksjob.”

Til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, punkt 2.4.1.2, afsnit 6:

”Det foreslås, at der i alle kommuner oprettes et rehabiliteringsteam, og at det er en **INOT**

forudsætning for at træffe afgørelse om førtidspension, at borgerens sag har været forelagt teamet.”

Ankestyrelsen forstår det således, at det er en betingelse for at opretholde en afgørelse om førtidspension som gyldig, at der forud for afgørelsen er udarbejdet en fyldestgørende rehabiliteringsplan, og at borgerens sag har været forelagt for kommunens rehabiliterings-Team, inden kommunen træffer afgørelse.

Samspillet mellem § 18 og § 19

Ankestyrelsen finder det uklart, om der efter de nye regler også skal udarbejdes en rehabiliteringsplan, inden kommunen træffer afgørelse om, at sagen overgår/ikke overgår til behandling efter reglerne om førtidspension efter § 18.

Ifølge § 19, stk. 1, skal grundlaget for en afgørelse om førtidspension bestå af blandt andet en rehabiliteringsplan (vores understregning).

Til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, punkt 2.4.1.2, afsnit 5:

”Det foreslås, at det er en forudsætning for at træffe afgørelse om førtidspension, at der er udarbejdet en rehabiliteringsplan. For at kunne træffe afgørelse om tilkendelse af førtidspension, skal rehabiliteringsplanen udgøre den centrale dokumentation for, at borgerens arbejdsevne er væsentligt og varigt nedsat i et sådant omfang, at vedkommende ikke er eller kan blive i stand til at forsørge sig selv ved arbejde, heller ikke i et fleksjob.” (Vores understregning).

Da en afgørelse efter § 18 ikke er en afgørelse om tilkendelse eller afslag på førtidspension, forstår Ankestyrelsen det umiddelbart således, at det ikke er en forudsætning for at træffe afgørelse efter § 18, at der er udarbejdet en rehabiliteringsplan efter § 19. Vi henviser til Ankestyrelsens Principafgørelse 94-10, jf. nedenfor.

Omvendt fremgår det som noget nyt af § 18, at den pågældendes arbejdsevne ikke skal kunne forbedres fx ved deltagelse i ressourceforløb. Et ressourceforløb kan ikke gennemføres uden en rehabiliteringsplan, jf. § 30 a i lovforslaget til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ankestyrelsen finder, at lovgiver kunne overveje, om det udtrykkeligt skal fremgå af loven, om der skal udarbejdes en rehabiliteringsplan, inden der træffes afgørelse efter § 18.

Principafgørelse 94-10:

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at der ikke er et udtrykkeligt krav om en redegørelse for arbejdsevnen, når der er tale om afslag på påbegyndelse af sag om førtidspension.

Beskæftigelsesudvalget lagde vægt på, at kravet til grundlaget for en afgørelse om førtidspension efter ordlyden kun vedrører ”afgørelse om førtidspension”, jf. pensionslovens § 19, stk. 1. Kravet må derfor antages at tage sigte på afgørelser om førtidspension, der træffes efter pensionslovens § 20. Kravet til grundlaget for en afgørelse gælder således ikke udtrykkeligt for afgørelser om afslag på at påbegynde sag om førtidspension efter pensionslovens § 18. Det medfører derfor ikke ugyldighed, at der ikke forelå angivelse af en eller flere konkrete arbejdsfunktioner, den pågældende med sin nedsatte arbejdsevne anses for at kunne udføre.

INOT

Beskæftigelsesudvalget bemærkede i denne forbindelse, at det fremgår af vejledningen til pensionsloven, at § 19 skal anvendes, når en pensions sag er påbegyndt. Påbegyndelse af en sag om førtidspension forudsætter som hovedregel, at de relevante muligheder for at forbedre arbejdsevnen har været afprøvet i praksis, og at der foreligger dokumentation for, at arbejdsevnen ikke kan forbedres. § 19 sikrer således, at der er et tilstrækkeligt vurderingsgrundlag til at træffe en egentlig afgørelse om førtidspension.

Lægefaglig bistand (§ 19, stk. 3 og 4)

Kommunerne benytter sig i dag i vid udstrækning af lægefaglig bistand fra lægekonsulenter, som enten er ansat i kommunen eller er eksterne konsulenter. Der er ikke i gældende lovgivning fastsat bindende regler om lægekonsulenters medvirken i kommunernes behandling af sager om fx fleksjob og førtidspension.

Som noget nyt foreslås det, at kommunerne i sagsbehandlingen kun kan benytte lægefaglig bistand fra regionernes kliniske funktion efter § 25 b i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets § 19, stk. 3.

I den forbindelse indsættes der hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om organiseringen, tilrettelæggelsen og indholdet i den lægefaglige bistand fra klinisk funktion, jf. lovforslagets § 19, stk. 4.

Til bemærkningerne til § 11, nr. 6 (§ 19), stk. 3 og 4, afsnit 2:

"Forslaget indebærer, at kommunerne ikke kan benytte egne ansatte eller eksterne lægekonsulenter uden for regionens kliniske funktion fx i forbindelse med vurderingen af det helbredsmæssige dokumentationsgrundlag i forhold til tilkendelse af førtidspension."

Yderligere til bemærkningerne til § 11, nr. 6 (§ 19), stk. 3 og 4, afsnit 4:

"Der vil i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen blive fastsat regler, der præciserer, at kommunerne alene kan benytte lægefaglig bistand fra klinisk funktion i sager om ressourceforløb, fleksjob og førtidspension. Reglerne vil blive udarbejdet med udgangspunkt i de retningslinjer for lægekonsulenters arbejde, der fremgår af tidligere udsendte vejledninger og skrivelser om lægekonsulenters medvirken i den kommunale sagsbehandling."

Det følger af de almindelige bemærkninger, punkt 2.4.1.3, afsnit 2, at § 19, stk. 3 og 4, er indsat på grund af den opmærksomhed, der har været i medierne omkring kommunernes brug af lægekonsulenter, herunder kritik af at der ikke har været fastsat regler om brugen af lægekonsulenter.

Til § 12 (servicelovens § 100 og § 182)

De i lovforslaget foreslåede ændringer af servicelovens bestemmelse om merudgifter til voksne giver ikke umiddelbart anledning til bemærkninger.

Der opereres fortsat med en bagatelgrænse på 6.000 kr. pr. år, svarende til 500 kr. pr. måned. Som noget nyt foreslås det, at bagatelgrænsen reguleres en gang årligt med satsreguleringsprocenten.

I den forbindelse synes det hensigtsmæssigt, såfremt formuleringen af det nye stk. 4, til servicelovens § 182, ændres til "de beløb" frem for "det beløb", idet der i § 100, stk. 3, 1. pkt. er nævnt 2 beløb. Som formuleringen er i forslaget kan det give anledning til

INOT

usikkerhed om, hvorvidt det alene er beløbet på 6.000 kr., der skal reguleres, og ikke også det nævnte beløb på 500 kr.

Vi skal endelig gøre opmærksom på, at der i forbindelse med tidspunktet for ikrafttrædelsen kan være behov for at præcisere, hvad man gør med de igangværende bevillinger.

Til § 17

Ankestyrelsen bemærker, at henvisningerne i § 17, stk. 3, til lovens § 3, nr. 16 og 17, vist retteligt skal være til nr. 26 og 29. Henvisningerne i § 17, stk. 4, til § 3, nr. 11, skal vist være til nr. 12 (og 22).

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering

aih@ams.dk

flf@penst.dk

Om høring af udkast til forslag til fastsættelse af løn- og ansættelsesvilkår i fleksjob, jf. § 70 e i forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og flere andre love

Ankestyrelsen har ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Maria Teresa Raaschou-Jensen

17. oktober 2012

J.nr. 0001291-12

Cpr.nr. 1780

Ankestyrelsen

Amaliegade 25

Postboks 9080

1022 København K

Tel +45 3341 1200

Fax +45 3341 1400

ast@ast.dk

sikkermail@ast.dk

www.ast.dk

EAN-nr:

57 98 000 35 48 21

Åbningstid:

man-fre kl. 9.00-15.00

Høringsvar fra Arbejdsskadeforeningen AVS til det fremsatte lovforslag fra Beskæftigelsesministeren d. 4. september 2012

Indsendt pr. mail d. 22. september 2012 fra AVS

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og flere andre love

(Reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteams, fleksløntilskud m.v.) Beskæftigelsesministeriet.

Høringsvar fra AVS: Der er da gode og negative elementer i det fremlagte lovforslag, men selve formuleringerne, ændringerne er meget svære at gennemskue/forstå.

Det skal bemærkes, at lovforslaget kunne have sin berettigelse i en periode med fuld beskæftigelse, men nu bliver fleksjobordningen væsentlig forringet og førtidspension bliver næsten afskaffet.

Det kan frygtes at der bliver mange vurderinger ude i landets Jobcenter, da "kan - skal samt bør" kan fortolkes alt efter sagsbehandlerens humør den pågældende dag.

I det følgende vil de bemærkninger vi har til de enkelte sider i forslaget blive skrevet efter vores forkortelse **AVS**.

Side 4) Nyt ord: ressourceforløb – skal være af mindst 1 års og højst 5 års varighed – personer under 40 år kan tilbydes flere forløb – teoretisk fra de 18 år til de 40 d.v.s. flere forløb over 22 år

AVS. Kan det være rigtigt ?

Nyt ord: Rehabiliteringsteamet

AVS. Dette team vil fremover få ret stor indflydelse – ifølge side 11 kan borgeren selv deltage i det møde hvor dette team skal vurdere borgeren sag – dette er positivt, især hvis borgeren må have en bisidder med, eller sende en bisidder, hvis borgeren ikke selv magter at deltage.

Nyt ord: Ressourceforløbsydelse

AVS. § 68 Positivt – det er en ret at modtage denne ydelse og den modregnes ikke.

Stk.6 i § 68 lyder: Førtidspensionister, der visiteres til et ressourceforløb, modtager førtidspensionen under ressourceforløbet.

AVS. Hvordan skal stk. 6 forstås, kan førtidspensionister tvinges til et ressourceforløb og til hvilket formål ?

Side 15 § 69 e. Hvis personen gentagne gange uden rimelig grund o.s.v.

AVS. Hvor mange gange er gentagne gange ?

Side 19 "**§ 103 a.** Staten refunderer 30 pct. af kommunens udgifter til ressourceforløbsydelse efter § 68, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til ressourceforløbsydelse for personer, der deltager i tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 2, og kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a for personer, som er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår kommunen opfylder betingelserne for at få 50 pct. refusion af kommunens udgifter til ressourceforløbsydelse efter stk. 2 og 3, herunder om hvilken dokumentation kommunen skal fremlægge."

AVS. Hvorfor skal kommunerne forsætte med at udfører kassetænkning, kommunens beslutninger skulle jo helst ikke havde bund i hvor meget refusion de kan få fra staten.

AVS. Så må staten hellere give 50% eller 40% refusion for alle de udgifter kommunerne har i forbindelse med sygedagpengeopfølgning /ressourceforløb.

Avs. Veteranpolitik: Staten bør give 100% refusion til de kommuner skal har sygemeldte Veteraner – det er folk som er blevet syge af deres arbejde, et arbejde de har udført for staten – Der burde være en rubrik på det første skema der udfyldes når en Veteran henvender sig på sit Jobcenter, derefter indsendes skemaet til staten og kommunen skal derefter behandle/hjælpe Veteranen på lige fod med andre borgere = " Hjælp efter behov "

Side 21 i stk. 6 står der: Sygedagpengene ophører for en person ansat i et fleksjob [ansat efter 1. januar 2013] efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når ansættelsen i fleksjobbet ophører."

AVS. Men hvad nu hvis personen ikke er raskmeldt; Hvad så ?

Side 23 : I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret senest ved lov nr. 443 af 23. maj 2012, foretages følgende ændringer: **1.** I § 17 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: "Stk. 3. Indtjeningen i fleksjobbet, jf. stk. 1, udgør summen af lønnen fra arbejdsgiveren og tilskuddet fra kommunen."

AVS. Godt det er tydelig, men det er en forringelse i forhold til nuværende fleksjobbere som får løn for 37 timer og ikke tilskud.

Side 25: *Stk. 3.* Kommunen kan ved behandlingen af sager om førtidspension kun benytte lægefaglig bistand fra regionens kliniske funktion, jf. § 25 b i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. De nærmere regler om organiseringen, tilrettelæggelsen og indholdet i den lægefaglige bistand fra klinisk funktion fastsættes af beskæftigelsesministeren efter inddragelse af social- og integrationsministeren og ministeren for sundhed og forebyggelse."

AVS. Dette må jo betyde farvel til de kommunale lægekonsulenter når det drejer sig om førtidspension og det er positivt, vi ser frem til at de Regionale lægefaglige konsulenter vil være en væsentlig forbedring.

Side 36. Sundhedskoordinatoren i regionens kliniske funktion. Herved skabes på beskæftigelsesområdet en klar entydig indgang til det regionale sundhedsvæsen. Fremover skal sundhedskoordinatoren med regional forankring bistå kommunen i forhold til vurdering af den konkrete sag, herunder behovet for lægefaglig rådgivning og vurdering. Og speciallægeattester kan fremover alene rekvireres fra regionens kliniske funktion. Sundhedskoordinatoren skal endvidere sikre, at borgerens praktiserende læge inddrages og informeres i alle relevante situationer.

AVS. Spændende nytænkning, håber det kommer til at fungere.

Side 36 Diagnoser er grundlag for lægefaglig behandling, men mennesker med samme diagnoser kan arbejde i meget forskelligt omfang – afhængigt af personlige ressourcer, arbejdspladsens rammer, motivation, uddannelsesniveau, netværk og historik på arbejdsmarkedet. Derfor kan og skal diagnoser ikke være bestemmende for kommunernes vurdering af en borgers arbejdsevne.

AVS. Er ikke uenig, men frygter at netop dette område kan blive et konfliktområde, som det allerede er det i dag, men måske kan det nye "regionens kliniske funktion" være behjælpelig med en udredning, således at kommunen ikke fristes til den nemmeste og billigste løsning hvis der er uklarhed om diagnosen, at stoppe for sygedagpengene.

AVS. Ang. diagnoser som er der dukket en ny teoretisk diagnose op med navnet "Funktionelle Lidelse" flere fysiske lidelser bliver nu kaldt psykiske og

lægerne bliver undervist i Term-modellen som ensretter den måde de syge borgere bliver behandlet på, heldigvis lægger denne lov op til at flere læger kan undersøge og stille diagnose, at et uafhængigt lægefagligt "råd" i regionen kan være en form for sikkerhed for at den syge borger har fået stillet en lægefaglig diagnose.

Side 37 1.2.13. Lægefaglig bistand fra klinisk funktion i sager om ressourceforløb, fleksjob og førtidspension

Det foreslås, at kommunerne fremover skal rekvirere den nødvendige lægefaglige assistance i sager om ressourceforløb, tilkendelse af fleksjob og førtidspension via sundhedskoordinatoren i regionens kliniske funktion i forbindelse med sagsbehandlingen. Herved skabes en klar og entydig indgang til sundhedsvæsenet, da kommunerne herefter ikke kan rekvirere lægefaglig bistand fra kommunalt ansatte lægekonsulenter eller eksterne lægekonsulenter uden for klinisk funktion ved sagsbehandlingen på disse områder.

AVS. Godt at regeringen har lyttet til virkeligheden, lægekonsulenter som vi kender det i dag bør være fortid, hvis kommunen har brug for en Læge kan de ansætte en læge og ikke en konsulent.

AVS. Også positivt det der står på side 41 vedr. læger.

Side 42 Herudover foreslås det, at beskæftigelsesministeren efter inddragelse af ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om tilrettelæggelse og indhold i den lægefaglige bistand på det øvrige beskæftigelsesområde. Det betyder, at der kan fastsættes regler for så vidt angår sager om kontanthjælp, sygedagpenge m.v. Reglerne fastsættes med udgangspunkt i, at kommunerne kan anvende egne lægekonsulenter og eksterne lægekonsulenter i sager på beskæftigelsesområdet, som ikke drejer sig om ressourceforløb og fleksjob.

Bemyndigelsesbestemmelserne vil blive anvendt til at fastsætte bindende regler på området med udgangspunkt i de udsendte vejledninger til kommunerne, senest i skrivelse nr. 9267 af 4. juli 2011 med orientering om lægekonsulenters rolle i sager om førtidspension.

AVS. Så skal der alligevel være **Lægekonsulenter** i Jobcentrene – **dette er da med til at skabe forvirring**, hvem vil fremover kunne finde ud af hvad lægekonsulenterne må og ikke må – Enten skal lægekonsulenterne fuldstændigt ud af Jobcentrene eller også skal ministeren lave så klarer regler at der ingen tvivl kan være, det tvivler jeg på at ministeren kan lave.

Side 43 Rehabiliteringsteamet skal også behandle sager, der vedrører personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at det er åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle arbejdsevnen. I disse sager skal sagsbehandlingen være hurtig, og sagen kan forelægges uden personlig kontakt og uden borgerens deltagelse i mødet. Disse personer er derfor undtaget fra ressourceforløb og skal kunne tilkendes førtidspension uden et

sådant forløb. Det kan fx være personer med en betydelig nedsat funktionsevne som følge af udviklingshæmning, personer med en alvorlig hjerneskade eller en person med alvorlige lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte eller udsigtsløse, og hvor prognosen er kort levetid, eller sygdommen er hastigt accelererende.

AVS. Godt at dem hvor det er åbenbart formålsløst, skal have fred og tilkendes førtidspension – Hvis den syge har en bisidder/værge, kan denne vel deltage på borgerens vegne i det møde hvor beslutningen skal træffes om førtidspension.

Side 44 Til personer, der skal påbegynde et ressourceforløb efter kapitel 12 a, foreslås det, at kommunen udpeger en gennemgående og koordinerende sagsbehandler. Denne person er ansvarlig for tilrettelæggelsen af arbejdet med rehabiliteringsplanen og efterfølgende for opfølgningen på planen, herunder for at holde opfølgningssamtaler og varetage den løbende koordinering i forhold til de øvrige forvaltninger.

AVS. Lyder rigtigt godt med en koordinerende sagsbehandler – i dagens Danmark oplever de fleste at der skiftes sagsbehandlere for tit, til skade for et godt forløb mod selvforsørgelse eller afklaring. Dog vil der altid kunne opstå en dårlig kemi mellem sagsbehandler og borger, hvilket kan retfærdiggøre et sagsbehandler skift.

Side 48 Det foreslås, at modtagere af ressourceforløbsydelse på lige fod med kontanthjælpsmodtagere sikres ret til ferie og i denne periode ret til ophold i udlandet.

AVS. Et positivt forslag – en familie vil som reel altid gerne holde ferie sammen også selv om pengene er små.

Side 73 Det foreslås dog, at personer i alderen 18 til 39 år kan tilkendes førtidspension, hvis det er dokumenteret eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres.

AVS. Forstår ikke at der sætte en aldersgrænse på 39 år – det må da gælde indtil man er blevet Folkepensionist.

Side 98 - *4.4 Afledte konsekvenser på arbejdsskadeområdet*

Det skønnes, at merudgifterne for erhvervslivet udgør 122,4 mio. kr. årligt, når reformen er fuldt indfaset. I 2013 vil merudgifterne dog udgøre 342,7 mio. kr. Det skyldes, at der skal hensættes yderligere til reserver, for årgange som allerede er anmeldt, men endnu ikke færdigbehandlet.

AVS. Frygter man at flere vil komme til skade, nu hvor flere svage/syge personer skal arbejde nogle timer om ugen, der burdes hensættes penge til at forebygge arbejdsskader, nu hvor man erkender at der kommer flere –

desværre er det jo ikke erhvervsevnetabserstatninger der kan gøre det dyre, da de nye Fleksjobbere vil have en mindre indtjening end de nuværende.

Side 106 Til nr. 21 (§ 32, stk. 2)

Det foreslås, at personer, der er omfattet af lovens § 2, nr. 6, dvs. der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., også kan få tilbud om uddannelser og kurser, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb i det omfang kommunen vurderer, at det kan fremme den enkeltes mulighed for tilknytning til arbejdsmarkedet. Der er tale om et frivilligt tilbud til førtidspensionisten, og personen har ikke pligt til at tage imod tilbuddet. Det har således ikke økonomiske konsekvenser for den enkelte af afslå e.l.

AVS. Det lyder positivt at også førtidspensionister kan få disse tilbud, men man skal passe på hvordan man "tilbyder" dem, da det hurtigt kan blive opfattet som at pensionisten har "pligt" til at tage mod tilbuddet – Det skal understreges i enhver henvendelse at pensionisten ikke mister sin pension ved at sige pænt Nej Tak.

Side 108 *Stk. 3*

Det er en forudsætning for at kommunen kan visitere en person til et ressourceforløb, at kommunen har udarbejdet den forberedende del af rehabiliteringsplanen og at denne har været behandlet i rehabiliteringsteamet. Der henvises til bemærkningerne om rehabiliteringsteamet i pkt. 2.1.3.2 og rehabiliteringsplanen i pkt. 2.1.4.2.

AVS. Når man læser side 108 opstår den tanke at revalidering er blevet erstattet af ressourceforløb og rehabiliteringsplaner – (er det gammel vin i nye flasker)

Side 146 *Stk. 2*

Af "Aftale om en reform af førtidspension og fleksjob" fremgår det, at det en betingelse for at kunne pålægge personen en sanktion, at kommunen har været i personlig kontakt (dialog) med personen forud for sanktionen.

AVS. Meget positivt at kommunen ikke bare kan lukke, der kan jo netop være gode grunde til at en syg borger har opført sig "forkert" i henhold til lovgivningen, det behøver jo ikke være for at snyde.

Side 177 Efter lovforslaget lempes kriterierne for visitation til fleksjob. Det betyder, at samtidig, at betingelserne for tilkendelse af førtidspension skærpes. En person, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat, og hvor kommunen vurderer, at borgeren aktuelt har en meget lille arbejdsevne, vil således kunne blive visiteret til et fleksjob, hvis der er mulighed for, at den pågældendes arbejdsevne kan udvikles, således at personen kan øge sin

arbejdsindsats på et senere tidspunkt. Hvis arbejdsevnen derimod vurderes ikke at kunne forbedres, og den pågældende varigt kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.1.2.

AVS. Vi frygter at folk vil blive trukket igennem den ene afprøvning efter den anden, vil blive tilkendt Fleksjob da det skønnes at den syge kan arbejde nogle timer pr. uge og her bliver der ikke taget hensyn til hvor mange timer der bruges på at komme på arbejde og at komme sig bagefter, der tages heller ikke hensyn til smerterne og den dermed forringet livskvalitet – Der bør kunne tages hensyn til at folk kan have brug for en "pause" de bør tilkendes førtidspension med kontrol efter 3 eller 5 år.

Dette var det som AVS har valgt at skrive om dette lovforslag, desværre mangler der en væsentlig nyskabelse i forbindelse med sygedagpengeloven og det er en fjernelse af varighedsbegrænsningerne, således at der skal udbetales sygedagpenge indtil raskmelding eller personer er overført til anden ydelse som revalideringsydelse – visiteret til fleksjob eller tilkendt førtidspension.

Vi har ikke skrevet ret meget om Fleksjob, men vil godt understrege at vi tilslutter os høringssvaret fra Landsforeningen for Fleks og skånejobbere LAFS.

Vi forbeholder os muligheden for at komme med nye kommentarer eller ændringsforslag, mens lovforslaget bliver behandlet i Folketinget.

På vegne af Arbejdsskadeforeningen AVS

Kurt A. Nissen

Arbejdsskadeforeningen AVS

Formand Kurt A. Nissen tlf. 23 74 48 21

Jasminvej 7, 4200 Slagelse

Mail: avs-slagelse@stofanet.dk

Hjemmeside: www.arbejdsskadeforeningen.dk

"Det er ingen skade at kende os"

Tænk på miljøet - er det nødvendigt at printe denne mail?

Flemming Frandsen

Fra: Anne Schiött Rasmussen - ASR [ASR@atp.dk]
Sendt: 24. september 2012 15:40
Til: Flemming Frandsen; Anne Hedegaard
Cc: Annemarie Lauritsen - ANN; Claus Jørgensen - CLJ; Ole S. Andersen - OSA; Christina Schøn - CHS; Sofie Antonius Jæger - SAJ
Emne: VS: Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og flere andre love

Vedhæftede filer: Ændring af SUPP - lovforslaget i høring osa+asr+clj.docx

Til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
Att: Flemming Frandsen og Anne Hedegaard

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har den 4. september 2012 fremsendt ovennævnte lovforslag i høring og anmodet om ATP's eventuelle bemærkninger til forslaget.

ATP har gennemgået lovforslaget og har følgende bemærkninger:

ATP-bidrag af flekslønydelsen og ressourceforløbsydelsen:

ATP har noteret sig, at det er kommunen, som sørger for at beregne, tilbageholde og indbetale 5 pct. bidraget af flekslønydelsen (dog max. 500) + 2/3 ATP-bidrag med A-sats (1,12 kr. pr. time) for de resterende timer (forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som arbejdsgiver har indberettet til EIndkomst). Hvis personen er ansat under 9 timer om ugen hos en arbejdsgiver, indbetaler kommunen fuldt ATP-bidrag (270 kr.).

ATP formoder, at kommunen indbetaler bidraget på de 5 pct. af flekslønydelsen og 2/3 ATP-bidraget som eet samlet bidrag til ATP, og at dette sker via de sædvanlige indbetalingskanaler for ATP-bidrag for personer på overførselsindkomst. ATP skal således blot modtage indbetalingerne fra kommunerne og har ikke mulighed for at kontrollere, om kommunens beregning er korrekt. Hvis en person i fleksjob ønsker en forklaring af beregningen af det indbetalte bidrag til ATP, skal vedkommende rette henvendelse til kommunen.

Derudover har ATP noteret sig, at der vil blive indbetalt ATP-bidrag af ressourceforløbsydelsen, ligesom der i dag indbetales ATP-bidrag af kontanthjælp og ledighedsydelse.

Beskæftigelsesministeriet vil både for flekslønydelsen og ressourceforløbsydelsen udarbejde nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag til ATP.

Den Supplerende Arbejdsmarkedspension for Førtidspensionister:

ATP har i vedlagte bilag anført en række ændringer til teksten. Ændringerne er primært foretaget for at præcisere, hvad der sker den 31. december 2012, når SUPP-ordningen i ATP lægges ind i ATP-ordningen.

Skatnedslag for Seniorer (SFS):

ATP forventer ikke, at lovforslaget vil få konsekvenser i forhold til skatnedslagsordningen, hvorefter beskæftigelse i fleksjob ikke tæller med i opgørelsen af beskæftigelsesprocenten.

Venlig hilsen

26-09-2012

Anne Schiött Rasmussen

atp=

Juridisk Konsulent · Forretningsanalyse og Ordningsjura
Direkte nummer 4065
e-mail ASR@atp.dk

ATP · Kongens Vænge 8 · 3400 Hillerød
Tlf 7011 1213 · www.atp.dk

Oplysningerne i denne e-mail kan være fortrolige og er udelukkende beregnet til brug for de oven for angivne personer eller virksomheder. Vi gør opmærksom på, at udbredelse, omdeling eller kopiering af oplysningerne efter omstændighederne er forbudt. Hvis du har modtaget denne e-mail ved en fejltagelse, bedes du meddele det til afsenderen og derefter slette den. På forhånd tak.

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

Generelle bemærkninger:

Mange steder i lovforslaget skrives ATP eller andre forkortelser.

1. Ændring af SUPP-ordningen – tekst fra lovforslaget i høring (4. sept. 2012). Normalt skrives navne fuldt ud i lovforslag – altså Arbejdsmarkedets Tillægspension i stedet for ATP, den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister i stedet for SUPP m.fl.
2. Har søgt at anvende ordet konvertering så lidt som muligt og i stedet anvende ordene overført og erhvervet. Herved undgår vi tvivl om, hvorvidt der står midler tilbage på særskilte konti, hvilket jo ikke skal være tilfældet (dobbel administration, særlig formueforvaltning m.v.)

Ændringer i ATP-loven:

§ 17 r affattes således:

”§ 17 r. Arbejdsmarkedets Tillægspension modtager bidrag til den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister på grundlag af indberetning fra kommunerne, jf. § 33 b og § 33 c i lov om social pension.

Stk. 2. Bidrag efter stk. 1 anvendes til erhvervelse af ret til pension af garantibidrag og bonusbidrag efter reglerne i § 8 c i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, idet der ikke før erhvervelse fradrages beløb efter § 16 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, ligesom den erhvervede pensionsret ikke omfatter ret til ydelser efter § 14 b, stk. 3, og § 14 e, stk. 3.

Stk. 3. Indbetalte bidrag efter stk. 1 administreres og forvaltes af Arbejdsmarkedets Tillægspension sammen med fondens øvrige formue.

Stk. 4. Pension med tillæg af bonuspension udbetales efter reglerne i § 9, § 9 a og § 10 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, når medlemmet når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Tillægspension kan fastsætte omkostningsprocenter og gebyrer i forbindelse med forvaltning og administration af den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister.

Stk. 6. Ved dødsfald udbetales et engangsbetrag, jf. § 33 c, stk. 5, og § 33 d, stk. 3 og 5, i lov om social pension. Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter størrelsen af engangsbetraget samt størrelsen af renten samt principperne for forrentningen af beløb omfattet af § 33 c, stk. 5, i lov om social pension. Arbejdsmarkedets Tillægspension udbetaler engangsbetraget, når Arbejdsmarkedets Tillægspension modtager meddelelse om dødsfaldet fra CPR-registeret. Hvis personen boede i udlandet på tidspunktet for dødsfaldet, sker udbetalingen efter anmodning fra det berettigede dødsbo.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udarbejdelse af noter m.v. om den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister i årsrapporten m.v. efter § 25 m.”

§ 17 s, ophæves.

Ændringer i lov om social pension:

I § 33 b, stk. 5, ændres »pensionsordning« til: »arbejdsmarkedspension«.

I § 33 c indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

"Stk. 5. Ved dødsfald udbetales et engangsbeløb til dødsboet eller den begunstige efter en person, som har indbetalt bidrag til den supplerende arbejdsmarkedspension. Engangsbeløbet skal ved dødsfald før personens folkepensionsalder mindst udgøre summen af 1/3 af indbetalte bidrag efter 1. januar 2013 og et tillæg, jf. stk. 6-7, og må ved dødsfald efter personens folkepensionsalder højst udgøre summen af 1/2 af indbetalte bidrag efter 1. januar 2013 og et tillæg, jf. stk. 6-7.

Stk. 6. Ved dødsfald før personens folkepensionsalder udgør tillægget, jf. stk. 5, mindst 1/3 af det indestående på personens konto i Arbejdsmarkedets Tillægspension den 31. december 2012 eller mindst 1/3 af værdien af den erhvervede pensionsret i et livsforsikringsselskab eller pensionskasse den 31. december 2012. Ved dødsfald efter personens folkepensionsalder udgør tillægget højst 1/2 af et indestående på personens konto i Arbejdsmarkedets Tillægspension den 31. december 2012 eller højst 1/2 af værdien af den erhvervede pensionsret i et livsforsikringsselskab eller pensionskasse den 31. december 2012.

Stk. 7. Ved opgørelsen af engangsbeløbet, jf. stk. 5, forrentes de indbetalte bidrag og tillægget frem til dødsfaldet.

Stk. 8. Fra folkepensionsalderen, jf. § 1 a, nedsættes engangsbeløbet med 1/60 for hver påbegyndt kalendermåned dødsfaldet sker efter folkepensionsalderen, og således at engangsbeløbet bortfalder fuldt ud 5 år efter folkepensionsalderen."

§ 33 d affattes således:

"§ 33 d. Bidragsbeløb, som indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension, anvendes til erhvervelse af pension efter § 17 r i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. § 17, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension om rente ved for sen indbetaling af bidrag kan finde anvendelse.

Stk. 3. Uanset § 33 c, stk. 5, kan engangsbeløbet ved død før folkepensionsalderen, for en person, som har indbetalt bidrag til den supplerende arbejdsmarkedspension før den 1. januar 2013, ikke udgøre et mindre beløb end det beløb, som indestod på personens særskilte konto den 31. december 2012.

Stk. 4. Udbetaling af pension sker efter reglerne for udbetaling af ATP Livslang Pension, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 5. Social- og integrationsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte regler om den supplerende arbejdsmarkedspension i Arbejdsmarkedets Tillægspension, herunder om indbetaling, udbetaling af et engangsbeløb ved dødsfald og erhvervelse af en livsvarig pensionsret i Arbejdsmarkedets Tillægspension."

§ 33 e, stk. 2, affattes således:

"Stk. 2. Uanset § 33 c, stk. 5, kan engangsbeløbet ved dødsfald før folkepensionsalderen, for en person, som har indbetalt bidrag til den supplerende arbejdsmarkedspension før den 1. januar 2013, ikke udgøre et mindre beløb end værdien af den erhvervede pensionsret den 31. december 2012."

Ændringer i PAL-loven:

§ 16

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1378 af

28. december 2011, § 2 i lov nr. 398 af 9. maj 2012 [og § Z i lov nr. ... af 2012 (skattereformforslaget vedr. ophævelse af kapitalpensioner)], foretages følgende ændringer:

I § 1, stk. 1, nr. 1, litra a, udgår "bortset fra Den Supplerende Arbejdsmarkedspension for førtidspensionister".

I § 5 indsættes efter "Den Supplerende Arbejdsmarkedspension for førtidspensionister": ", bortset fra ordninger i ATP, og for ordninger i".

§ 6, stk. 1, 2. pkt. ophæves.

Ikrafttræden:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2-10 og § 18

Stk. 2. – 9.

Stk. 10. § 16, nr. 1-3 i denne lov, har virkning fra og med indkomståret 2013.

§ 18

Stk. 1. – 5.

Stk. 6. Beløb, som er opsparet på særskilte konti i den supplerende arbejdsmarkedspension hos Arbejdsmarkedets Tillægspension, overføres til, administreres og forvaltes af Arbejdsmarkedets Tillægspension sammen med fondens øvrige formue med virkning fra den 1. januar 2013.

Stk. 7. For kontohavere, som den 31. december 2012 har en særskilt konto i den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister hos Arbejdsmarkedets Tillægspension, anvendes kontohaverens indestående til erhvervelse af livsvarig pension i Arbejdsmarkedets Tillægspension den 1. januar 2013 efter reglerne i § 8 c i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, idet der ikke før erhvervelse fradrages beløb efter § 16 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, ligesom den erhvervede pensionsret ikke omfatter ret til ydelser efter § 14 b, stk. 3, og § 14 e, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3.

Stk. 8. Kontohavere, som den 31. december 2012 har en særskilt konto i den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister hos Arbejdsmarkedets Tillægspension, og som er født i perioden 1. januar 1949 til 31. december 1952, kan vælge, at erhvervelse af livsvarig pension i Arbejdsmarkedets Tillægspension først sker ved folkepensionsalderen med en værdi svarende til deres indestående på særskilt konto den 31. december 2012 tillagt en forrentning frem til folkepensionsalderen.

Stk. 9. Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter nærmere regler om størrelsen af renten samt principperne for forrentningen af indestående den 31. december 2012, jf. stk. 8.

Stk. 10. Social- og integrationsministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte nærmere regler om overførslen den 1. januar 2013 af særskilte konti i den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister hos Arbejdsmarkedets Tillægspension og erhvervelsen af pensionsrettigheder i ATP Livslang Pension, jf. stk. 7 og 8.

Stk. 11. – 12.

Slettet: uanset stk. 7

Slettet: først anvendes til erhvervelse af livsvarig pension i Arbejdsmarkedets Tillægspension ved folkepensionsalderen

Slettet: konvertering

Slettet: til

Generelle bemærkninger til lovforslaget:

1.2.16. Forbedringer af den supplerende arbejdsmarkedspension (SUPP)

Den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister (SUPP) forbedres, herunder et

administrationsfællesskab mellem SUPP i ATP-regi og ATP-ordningen. PAL-afregningen sker fremover kollektivt for SUPP-ordningen på samme måde, som det i dag sker for ATP-ordningen.

2.4.3. Forbedringer af den supplerende arbejdsmarkedspension (SUPP)

Den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister (SUPP) er en frivillig pensionsopsparring for førtidspensionister, der blev indført i 2003. Hensigten er at give førtidspensionister, der ikke har mulighed for opsparing i en almindelig arbejdsmarkedspensionsordning, en frivillig mulighed for pensionsopsparring. Pensionisten kan frit vælge pensionselskab til at administrere ordningen.

I henhold til "Aftalen om en reform af førtidspension og fleksjob" skal der ske forbedringer af den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister. I aftalen er anført:

"Der indføres en lavere dødsfaldsdækning end i dag frem til folkepensionsalderen. Den lavere dødsfaldsdækning finansierer (1) en højere livsvarig pension og (2) dødsfaldsdækning efter folkepensionsalderen, der aftrappes over 5-10 år.

Der fastsættes regler om, at værdien af dødsfaldsdækningen før folkepensionsalderen mindst skal svare til 1/3 af de forrentede bidrag og værdien af dødsfaldsdækningen efter folkepensionsalderen højst må svare til 1/2 af de forrentede bidrag ved folkepensionsalderen.

Beløb, der indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension, vil fremover løbende blive anvendt til køb af livsvarig pension og bonuspotentiale ud fra den gældende årlige markedsrente (ligesom ved ATP Livslang Pension)."

Slettet: årligt

Med ændringerne opnår SUPP-medlemmerne i Arbejdsmarkedets Tillægspension følgende fordele:

- Højere forventede alderspensioner
- Lavere administrations- og investeringsomkostninger pga. stordriftsfordele
- Højere forventet afkast, når SUPP-ordningens aktiver investeres sammen med ATP-ordningens
- Mere balanceret dødsfaldsdækning, der aftrappes i 5 år efter folkepensionsalderen
- Større sikkerhed omkring alderspensionens størrelse gennem hele opsparingsforløbet.

De forslåede ændringer af den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister (benævnt SUPP) udmønter disse punkter i aftalen.

2.4.3.1. Dødsfaldsdækning

2.4.3.1.1. Gældende ret

Ved dødsfald før folkepensionsalderen skal hele opsparingen i SUPP i ATP-regi eller værdien af den erhvervede pensionsret i SUPP ved indbetalinger til pensionselskaber eller pensionskasser, udbetales til boet eller eventuelt begunstigede. Ved dødsfald efter overgang til folkepension udbetales ingen dødsfaldsdækning.

Baggrunden for de gældende regler vedrørende dødsfaldsdækning var dels et ønske om at tage hensyn til førtidspensionisternes overdødelighed, dels et ønske om at midlerne primært skulle gå til at sikre en livsvarig supplerende alderspension.

Efterhånden som ordningen modnes, og den enkelte pensionists opsparing i ordningen stiger, anses det for et problem, at der slet ikke udbetales noget beløb i dødsfaldsdækning, når pågældende har nået folkepensionsalderen. Det kan opleves som urimeligt, at pensionisten og de efterladte risikerer stort set ikke at få noget ud af opsparingen, hvis dødsfaldet indtræffer kort tid efter opnåelse af folkepensionsalderen.

Det anses endvidere ikke for hensigtsmæssigt, at ordningen på sigt får nogle store dødsfaldsudbetalinger ved død inden folkepensionsalderen i forhold til størrelsen af den livsvarige pension, når ordningens primære formål er at sikre en supplerende alderspension.

2.4.3.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at SUPP også skal omfatte en dødsfaldsdækning efter folkepensionsalderen. Denne dødsfaldsdækning forudsættes finansieret ved, at der samtidig foreslås givet mulighed for en lave-re dødsfaldsdækning end i dag frem til folkepensionsalderen. Forslaget indebærer således, at størrelsen af den løbende alderspension ikke reduceres som følge af den ændrede dødsfaldsdækning.

Der foreslås, at der ikke fastsættes bindende regler i loven for den præcise størrelse af udbetalingerne ved dødsfald, men alene rammer for størrelsen af denne, inden for hvilke selskaberne selv fastlægger dødsfaldsdækningen. Formålet med disse grænser for størrelsen af dødsfaldsdækningen er at sikre, at ordningen som oprindelig tilsigtet fortsat tager hensyn til førtidspensionisternes overdødelighed, således at opsparringen ikke er tabt ved dødsfald i opsparingsperioden, og til ønsket om at midlerne primært skal gå til at sikre en livsvarig supplerende alderspension. Det er op til det enkelte pensionsselskab m.v., der administrerer SUPP, at fastlægge dødsfaldsdækningen inden for disse rammer.

Det engangsbeløb, som kan udbetales ved dødsfald før personens folkepensionsalder, skal efter forslaget udgøre mindst et beløb på 1/3 af de indbetalte bidrag med tillæg af mindst 1/3 af depotet (eller værdien af den optjente pensionsret) umiddelbart inden ordningens ikrafttrædelse pr. 1. januar 2013, og det må ved dødsfald efter personens folkepensionsalder højst udgøre et beløb på 1/2 af de indbetalte bidrag ved folkepensionsalderen med tillæg af højst 1/2 af depotet (eller værdien af den optjente pensionsret) umiddelbart inden ordningen ikrafttrædelse pr. 1. januar 2013. De anførte beløb, der indgår ved opgørelse af de anførte grænser for størrelsen af engangsbeløbet, dvs. de indbetalte bidrag og depotet (værdien af den optjente pensionsret), reguleres med en forrentning frem til dødsfaldet. Det er den enkelte administrator af SUPP, dvs. Arbejdsmarkedets Tillægspension eller et livsforsikringselskab eller pensionskasse, der fastsætter renten.

Forslaget om, at engangsbeløbet ved dødsfald før folkepensionsalderen mindst skal udgøre et beløb på 1/3 af de indbetalte bidrag, skal ses i sammenhæng med, at førtidspensionisten selv kun har betalt 1/3 af bidraget, mens kommunen har betalt de resterende 2/3 af bidraget. En dødsfaldsdækning, der mindst udgør 1/3 af de indbetalte bidrag forrentet frem til dødsfaldet, anses derfor at være af rimelig størrelse.

Det foreslås endvidere, at engangsbeløbet nedsættes med 1/60 for hver påbegyndt kalendermåned dødsfaldet sker efter folkepensionsalderen, og således at engangsbeløbet bortfalder fuldt ud 5 år efter folkepensionsalderen.

Det foreslås, at Social- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om SUPP, herunder om størrelsen af dødsfaldsdækningen i SUPP som administreret af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Dette skal efter forslaget ske efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det er hensigten at fastsætte dødsfaldsydelsen i SUPP i Arbejdsmarkedets Tillægspension således, at den både før og efter folkepensionsalderen udgør halvdelen af de indbetalte bidrag efter 1. januar 2013 med tillæg af et beløb svarende til halvdelen af et eventuelt indestående på personens konto pr. 31. december 2012, og med tillæg af forrentning frem til dødsfaldet, dog med den aftrapning, der er foreslået fastsat i § 33 c, stk. 8, i lov om social pension, jf. forslagens § 11 nr.8.

Det foreslås, at de nye regler vedr. dødsfaldsdækning skal have virkning for bidrag, der indbetales fra forslagens ikrafttrædelsesdato den 1. januar 2013. For at sikre, at ingen ved den nye ordnings ikrafttrædelse mister allerede optjente rettigheder, foreslås det, at engangsbeløbet ved dødsfald før folkepensionsalderen ikke kan udgøre et mindre beløb end det, som ville være blevet udbetalt til boet eller den begunstigede, hvis pågældende døde ultimo 2012.

2.4.3.2. Formuefællesskab med ATP og løbende køb af pensionsret i ATP

2.4.3.2.1. Gældende regler

Bidrag der indbetales til SUPP-ordningen i ATP, indsættes efter loven på særskilte konti. Ordningen er i ATP-regi en ren opsparingsordning frem til folkepensionsalderen, hvor opsparingen anvendes til erhvervelse af en livsvarig pensionsret på én gang. Konverteringen af opsparingen ved folkepensionsalderen sker efter et markedsrente-princip. Størrelsen af alderspensionen i SUPP bliver derved usikker helt frem til folkepensionsalderen, da den afhænger af markedsrenten m.v. på erhvervelsestidspunktet.

Formateret: Normal, Venstre, Mellemrum Efter: 0 pkt., Linjeafstand: enkelt

Slettet: r

Slettet: hvor opsparingen konverteres til erhvervelse af en livsvarig pensionsret på én gang

Slettet:

Slettet: konverterings

Ved tilrettelæggelse af SUPP-ordningen i Arbejdsmarkedets Tillægspension, blev der oprindeligt valgt en løsning, hvor indbetalte bidrag indgik på særskilte konti, der blev administreret sammen med den Særlige Pensionsopsparing, som også blev administreret af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Dette var en administrativ enkel løsning, hvor etableringsomkostningerne og de løbende administrationsomkostninger kunne reduceres til gavn for førtidspensionisterne. Der var fortsat tale om to særskilte ordninger med forskelligt indhold, som ikke hæftede for hinanden, men af driftsøkonomiske årsager blev administreret og forvaltet sammen. I 2009 er den Særlige Pensionsopsparing imidlertid blevet nedlagt. SUPP vil som følge heraf få stigende omkostninger og dermed mindre pensioner, såfremt ordningen skal forvaltes og administreres for sig selv.

2.4.3.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at indbetalinger til SUPP i Arbejdsmarkedets Tillægspension løbende anvendes til køb af ATP livsvarig pension. Det vil efter forslaget ske ud fra den gældende årlige markedsrente, således som det sker efter gældende regler ved indbetalinger til ATP Livslang Pension. Derved spredes risikoen, da det så er markedsrenten over alle indbetalingsår, der får betydning for størrelsen af den samlede pension, og ikke kun markedsrenten i et enkelt år. Dette giver sikkerhed og forudsigelighed omkring pensionens størrelse gennem hele opsparingsforløbet.

Slettet: årligt

Det foreslås endvidere, at indbetalte bidrag til SUPP administreres og forvaltes af Arbejdsmarkedets Tillægspension sammen med Arbejdsmarkedets Tillægspensions øvrige formue.

De foreslåede ændringer indebærer, at administrationen af SUPP i Arbejdsmarkedets Tillægspension bliver knyttet tættere til ATP Livslang Pension. Herved nedbringes udgifterne til administrationen og til forvaltning af midlerne. Hertil kommer, at formuefællesskabet med den betydeligt større formue i ATP Livslang Pension muliggør en mere nuanceret forvaltning af midlerne med større sandsynlighed for et højere afkast. Ser man på de seneste 7 år har ATP Livslang Pension således haft et gennemsnitligt afkast på 11,8 pct. før PAL-skat, mens SUPP-ordningens gennemsnit ligger på 4,4 pct. før PAL-skat.

2.4.3.3. Ændringer i pensionsafkastbeskatningsloven

2.4.3.3.1. Gældende regler

Efter gældende regler bliver det skattepligtige afkast af ordninger i den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister beskattet på individniveau, uanset om ordningen er i ATP eller i et andet pensionsinstitut. Når en pensionsberettiget med en SUPP-ordning i ATP når folkepensionsalderen, bliver den enkeltes SUPP-ordning anvendt til erhvervelse af en livsvarig ATP-pension, der beskattes ligesom ATP-pensionen, dvs. på institutniveau.

Slettet: (SUPP)

Slettet: konverteret til

2.4.3.3.2 Den foreslåede ordning

De foreslåede ændringer i pensionsafkastbeskatningsloven er en følge af den del af den foreslåede modernisering af SUPP-ordningen i ATP, der går ud på, at opsparing i SUPP-ordninger i ATP løbende anvendes til køb af pensionsret i ATP. Når den enkeltes SUPP-ordning i ATP løbende konverteres til ATP-pension i stedet for som nu, hvor det først sker, når den pensionsberettigede når folkepensionsalderen, giver det ikke længere mening at have særregler om individbeskatning af SUPP-ordningen i ATP. Det foreslås derfor, at disse særregler ophæves.

3.3.5 Forbedringer af den supplerende arbejdsmarkedspension (SUPP)

Forbedringerne omfatter en mere balanceret dødsfaldsdækning, et administrations- og formuefællesskab mellem SUPP i ATP-regi og ATP-ordningen og i forbindelse hermed en ændret PAL-afregning, således at denne fremover sker kollektivt for SUPP-ordningen på samme måde, som det i dag sker for ATP-ordningen.

De foreslåede ændringer har ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige. I den forbindelse bemærkes, at der ikke foreslås ændringer vedr. bidraget til ordningen.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser – ATP-loven:

Til nr. 3 (§ 17 r, stk. 1-6)

Efter gældende regler indbetales bidrag til den supplerende arbejdsmarkedspension til en særskilt konto i Arbejdsmarkedets Tillægspension. Afkast tilskrives det enkelte SUPP-medlems konto. Når SUPP-medlemmet når folkepensionsalderen, anvendes det samlede indestående på personens konto til erhvervelse af livslang pension i Arbejdsmarkedets Tillægspension på samme vilkår, som gælder for Arbejdsmarkedets Tillægspensions egne medlemmer, dog således at SUPP-medlemmer ved erhvervelse af pensionsret ikke opnår ret til ATP-medlemmernes dødsfaldsydelser og derfor heller ikke betaler herfor ved erhvervelsen.

Forslaget til § 17 r, stk. 1, svarer til gældende regler om indberetning af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Efter lov nr. 326 af 11. april 2012 om fordeling af myndighedsansvaret mellem kommunerne og Udbetaling Danmark overtager Udbetaling Danmark fra 1. marts 2013 kommunernes opgaver i forbindelse med indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås i § 17 r, stk. 2, at bidragsbeløb, som indbetales til SUPP i Arbejdsmarkedets Tillægspension, fra den 1. januar 2013 anvendes til erhvervelse af pensionsret på samme tarif som Arbejdsmarkedets Tillægspensions øvrige medlemmer.

Der sker herved en ændring af SUPP fra at være en opsparingsordning med efterfølgende samlet ~~erhvervelse af pensionsret~~ ved folkepensionsalderen til at ~~blive~~ en ordning med indbetaling af bidrag med løbende ~~erhvervelse~~ af pensionsret på ATP Livslang Pensions tarifgrundlag med tillæg af en særskilt dødsfaldsydelse for SUPP-medlemmer.

Slettet: konvertering

Slettet: være

Slettet: køb

Efter de gældende regler forrentes medlemmernes indeståender på de særskilte konti med afkast af investeringerne. Det foreslås § 17 r, stk. 31, at indbetalte bidrag fremover administreres og forvaltes af Arbejdsmarkedets Tillægspension sammen med fondens øvrige formue. Efter forslaget vil der være et formuefællesskab med ATP Livslang Pension, hvor der føres en fælles investeringspolitik på tværs af alle rettigheder, og hvor risici vedrørende investeringer, afkast, solvens, levetid og realværdisikring deles og bæres i fællesskab, og hvor der føres en fælles bonuspolitik med udgangspunkt i et fælles bonuspotentiale.

Da førtidspensionister ikke omfattes af de særlige ægtefælle- og børneydelser i Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, men har sin egen dødsfaldsordning, skal der ikke ved erhvervelsen af pensionsret trækkes i bidraget til betaling heraf. På samme måde bidrager SUPP indbetalingerne ikke til at opfylde karenskravene i forhold til dødsfaldsydelser efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Slettet: således

Slettet: .

Det bemærkes, at mange førtidspensionister også har opnået ret til dødsfaldssum i ATP Livslang Pension på grundlag af bidrag, der er indbetalt til ATP Livslang Pension, fx som lønmodtager, dagpengemodtager eller førtidspensionist.

Det foreslås i § 17 r, stk. 4, at udbetaling af ATP Livslang Pension optjent ved bidrag til den supplerende arbejdsmarkedspension i Arbejdsmarkedets Tillægspension følger reglerne ved udbetaling af ATP Livslang Pension optjent ved ATP-bidrag.

Det foreslås i § 17 r, stk. 5, at omkostningsprocenter og gebyrer kan fastsættes efter tilsvarende regler, som gælder for andre ordninger, der administreres af Arbejdsmarkedets Tillægspension, og således at omkostningsprocenter og gebyrer maksimalt modsvarer de faktiske omkostninger forbundet med administration og forvaltning af SUPP.

Det foreslås i § 17 r, stk. 6, at Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter den konkrete størrelse af engangsbeløbet ved dødsfald for SUPP-ordningen i ATP. Dette sker på baggrund af de regler om størrelsen af engangsbeløbet, som social- og integrationsministeren har fastsat i henhold til forslaget til bemyndigelsen i forslaget til § 33 d, stk. 5, i lov om social pension, jf. forslagets § 9, nr. 11.

Det foreslås endvidere, at størrelsen af den årlige rente og principperne for forrentningen af henholdsvis depotet fra 1. januar 2013 og de løbende indbetalte bidrag efter den nye ordning frem til dødsfaldet fastsættes af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Slettet: i § 17 r, stk. 7,

Det er hensigten, at fastsætte renten således, at den for de enkelte år svarer til en risikofri rente med en løbetid op til 2 år. Den af Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsatte rente kan fx basere sig på 2 års punkt i den markedsværdibaserede optjeningsrente, som indgår i forbindelse med den af bestyrelsen i Arbejdsmarkedets Tillægspension årlige fastsatte markedsværdibaserede optjeningsrente, som danner grundlag for den årlige tarif, jf. § 8 c, stk. 2, sidste punktum i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og som fastsættes i overensstemmelse med Arbejdsmarkedets Tillægspensions pensionsgrundlag, som anmeldes over for Finanstilsynet.

Det foreslås i § 17 r, stk. 7, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om noter m.v. om den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister i ATP's årsrapport.

Efter de gældende regnskabsbestemmelser udarbejdes der i dag en særskilt årsrapport for den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister.

Som følge af at alle midler nu overføres til administration og forvaltningen sammen med ATP-ordningen, vil den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister nu blive en del af ATP's årsrapport.

Såfremt der er behov for i årsrapporten at vise særlige oplysninger om den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister kan Finanstilsynet angive dette efter bemyndigelsen i ATP's regnskabsbekendtgørelse.

Til nr. 4 (§ 17 s)

Bestemmelserne i § 17 s kan ophæves, da de er flyttet til forslagets § 17 r, stk. 2, jf. forslagets § 8, nr. 3.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser – lov om social pension:

Til nr. 7 (§ 33 b, stk. 5)

Med ændringen ensrettes ordlyden af begrebet i bestemmelsen.

Til nr. 8 (§ 33 c, stk. 5-8)

Efter gældende regler udbetales der et engangsbeløb ved SUPP-medlemmets død før folkepensionsalderen. Engangsbeløbet udbetales til boet, når ordningen er etableret i ATP, og til boet eller en begunstiget, når ordningen er etableret i et livsforsikringselskab eller pensionskasse. Ved dødsfald efter folkepensionsalderen er der ingen udbetaling. Engangsbeløbet udgør indestændet på pensionistens konto i ATP eller værdien af den optjente pensionsret i et livsforsikringselskab eller pensionskasse.

Det foreslås i § 33 c, stk. 5, at der indføres regler om udbetaling af et engangsbeløb ved dødsfald efter opnåelse af folkepensionsalderen, og at beregningen af engangsbeløbet ved dødsfald ændres. Det foreslås, at der skal være dødsfaldsdækning både før og efter folkepensionsalderen. Indførelse af en ret til et engangsbeløb ved dødsfald efter opnåelse af folkepensionsalderen finansieres af en lavere dødsfaldsdækning end i dag ved dødsfald før folkepensionsalderen, således at den livsvarige alderspension fra SUPP ikke bliver mindre som følge af de ændrede dødsfaldsregler.

Forslaget til § 33 c, stk. 5, fastsætter endvidere nogle rammer for omfanget af dødsfaldsdækningen. Ved dødsfald før folkepensionsalderen foreslås det, at engangsbeløbet mindst skal udgøre summen af 1/3 af de indbetalte bidrag og et tillæg. Ved dødsfald efter personens folkepensionsalder foreslås det, at engangsbeløbet højst må udgøre summen af 1/2 af de indbetalte bidrag og et tillæg, jf. forslaget til § 33 c, stk. 6 og 7.

Det foreslås i § 33 c, stk. 6, at tillægget ved beregning af engangsbeløbet, jf. forslaget til § 33 c, stk. 5, ved dødsfald før folkepensionsalderen udgør et beløb svarende til mindst 1/3 af et indestående på personens konto ultimo 31. december 2012 i ATP eller mindst 1/3 af værdien af den erhvervede pensionsret i et livsforsikringselskab eller pensionskasse ultimo 31. december 2012.

Det foreslås endvidere i § 33 c, stk. 6, at tillægget ved beregning af engangsbeløbet, jf. forslaget til § 33 c, stk. 5, ved dødsfald efter opnåelse af folkepensionsalderen udgør et beløb svarende til højst $\frac{1}{4}$ af et eventuelt indestående på personens konto pr. 31. december 2012 i ATP eller højst $\frac{1}{2}$ af værdien af den erhvervede pensionsret i et livsforsikringselskab eller pensionskasse pr. 31. december 2012.

Slettet: 1/2

Det foreslås i § 33 c, stk. 7, at der ved opgørelsen af den mindste værdi af engangsbeløbet ved dødsfald før folkepensionsalderen og den højeste værdi af engangsbeløbet ved dødsfald efter folkepensionsalderen, jf. § 33 c, stk. 5, der tillægges en forrentning af de indbetalte bidrag og af tillægget frem til dødsfaldet. Det er den enkelte administrator af SUPP, dvs. Arbejdsmarkedets Tilægspension eller et livsforsikringselskab eller pensionskasse, der fastsætter renten, der forudsættes ikke at kunne blive negativ. Udgangspunktet for fastsættelsen af renten kan være den af Finanstilsynet fastsatte diskonteringsrente ved opgørelse af pensionsforpligtigelser.

Det foreslås i § 33 c, stk. 8, at engangsbeløbet nedsættes med 1/60 for hver påbegyndt kalendermåned dødsfaldet sker efter folkepensionsalderen. Retten til ydelsen bortfalder helt, når der er forløbet 60 måneder efter, at medlemmet når sin folkepensionsalder.

Til nr. 9 (§ 33 d, stk. 1-5)

§ 33 d i lov om social pension vedrører indbetalinger til SUPP, når denne administreres af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Efter gældende regler indbetales bidrag til SUPP-ordningen i ATP-regi til en særskilt konto i Arbejdsmarkedets Tillægspension. Afkast tilskrives det enkelte SUPP-medlems konto. Når SUPP-medlemmet når folkepensionsalderen, anvendes det indestående på personens konto til erhvervelse af livslang pension i Arbejdsmarkedets Tillægspension på samme vilkår, som gælder for Arbejdsmarkedets Tillægspensions egne medlemmer, dog således at SUPP-medlemmer ved erhvervelse af pensionsret ikke opnår ret til ATPmedlemmernes dødsfaldsydelser og derfor heller ikke betaler herfor ved erhvervelsen.

Slettet: , der indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension,

Det foreslås i § 33 d, stk. 1, at bidragsbeløb, som indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension, anvendes til løbende erhvervelse af pension efter nærmere regler fastsat i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der henvises til forslaget § 8, nr. 3, om forslag til regler i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Forslagets § 33 d, stk. 2, svarer til gældende regler. Det foreslås, at ved for sen indbetaling af bidrag til ATP Livslang Pension, kan anvendes samme rentebestemmelse, som følger af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås i § 33 d, stk. 3, at det udbetalte engangsbeløb ved dødsfald før folkepensionsalderen, som minimum skal udgøre indeståendet på den enkeltes særskilte konto den 31. december 2012. Herved sikres det, at eksisterende medlemmer af SUPP ikke mister rettigheder ved overgangen til en ændret dødsfaldsdækning.

Det foreslås i § 33 d, stk. 4, at udbetalingen af ATP Livslang Pension optjent ved indbetaling af SUPP bidrag følger reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension for udbetalingen af ATP Livslang Pension optjent ved indbetaling af ATP bidrag.

Det foreslås i § 33 d, stk. 5, at social- og integrationsministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension kan fastsætte nærmere regler om administrationen af SUPP i Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det er hensigten at fastsætte dødsfaldsydelsen i SUPP i Arbejdsmarkedets Tillægspension således, at den både før og efter folkepensionsalderen udgør halvdelen af de indbetalte bidrag efter 1. januar 2013 med tillæg af et beløb svarende til halvdelen af et eventuelt indestående på personens konto pr. 31. december 2012, og med tillæg af forrentning frem til dødsfaldet, dog med den aftrapning, der er fastsat i forslaget til § 33 c, stk. 8, jf. forslaget § 11, nr. 8.

Til nr. 10 (§ 33 e, stk. 2)

§ 33 e i lov om social pension vedrører indbetalinger til SUPP, når denne administreres af et livsforsikringssselskab eller en pensionskasse. Det foreslås i § 33 e, stk. 2, at det udbetalte engangsbeløb ved dødsfald før folkepensionsalderen som minimum skal udgøre værdien af den optjente pensionsret den 31. december 2012. Herved sikres det, at denne personkreds ikke mister rettigheder ved overgangen til en ændret dødsfaldsydelse.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser – PAL-loven:

De foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven er en konsekvens af forslaget om, at opsparing i SUPP-ordningen i ATP-regi løbende anvendes til køb af pensionsret i ATP i stedet for som efter gældende regler først, når den pensionsberettigede når folkepensionsalderen.

En SUPP-ordning, hvor der løbende erhverves ATP-pension, beskattes som ATP-pension, dvs. på institutniveau. Når indbetalinger til SUPP-ordninger i ATP løbende indgår i ATP-ordningen, bliver særreglen om individbeskatning af SUPP-ordninger i ATP i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1, litra a, og bestemmelsen om opgørelse af det skattepligtige afkast for SUPP-ordningen i § 5 i pensionsafkastbeskatningsloven for så vidt angår SUPP i ATP, derfor overflødige.

På den baggrund foreslås det i nr. 1 at ophæve individbeskatningen af SUPP-ordninger i ATP-regi i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1, litra a, og i nr. 2 foreslås det at præcisere, at § 5 ikke finder anvendelse på SUPP-ordninger i ATP-regi. Herudover foreslås det i nr. 3, at ophæve undtagelsen for SUPP-ordninger i pensionsafkastbeskatningslovens § 6 om institutbeskatning af ATP.

Slettet: er konverteret til

Slettet: nr

Slettet: konverteres til

Slettet: pension

Slettet: nr

Slettet: r

Slettet: n

Slettet: nr

Slettet: nr

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser – Ikrafttrædelsen:

§ 17

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2-10 og § 18. Der henvises til de almindelige bemærkninger til § 15.

I stk. 10 foreslås, at § 16, nr. 1-3, har virkning fra og med indkomståret 2013. Det skal ses i sammenhæng med, at SUPP efter forslaget den 1. januar 2013 bliver en mere ATP-nær ordning som følge af formue- og investeringsfællesskab og løbende køb af pension i ATP. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

§ 18

I stk. 6 foreslås, at de nuværende indeståender på særskilte konti i SUPP for alle medlemmer i den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister i Arbejdsmarkedets Tillægspension overføres til, administreres og forvaltes af Arbejdsmarkedets Tillægspension sammen med fondens øvrige formue med virkning fra 1. januar 2013. Den eksisterende SUPP ordning består pr. 1. januar 2012 af knapt 100.000 medlemmer. De største depoter i SUPP ordningen er på ca. 50.000 kr., mens et gennemsnitligt depot er på ca. 23.500 kr. Efter overførslen af midlerne fra de særskilte konti vil midlerne i den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister og i ATP Livslang Pension indgå i et fælles formuefællesskab, hvor der føres en fælles investeringspolitik på tværs af alle rettigheder, og hvor risici vedrørende investeringer, afkast, solvens, levetid og realværdisikring deles og bæres i fællesskab, og hvor der føres en fælles bonuspolitik med udgangspunkt i et fælles bonuspotentiale, hvorfra der kan udloddes bonus. Der henvises til de almindelige bemærkninger for så vidt angår de administrative og økonomiske fordele ved dette formuefællesskab.

Slettet: t

Slettet: hos

Slettet: konverteringen

Slettet: investeringsfællesskab og i et fælles bonuspotentiale

I stk. 7, foreslås det, at de enkelte SUPP-medlemmers opsparing på særskilte konti i den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister hos Arbejdsmarkedets Tillægspension den

31. december 2012 i forbindelse med overførslen anvendes til at erhverve pensionsret i ATP Livslang Pension pr. 1. januar 2013 samtidig med den foreslåede ikrafttræden af denne lov. Erhvervelse af pensionsret sker efter fradrag af individuel PAL-skat. Erhvervelse af pensionsret vil således blive fremrykket til 1. januar 2013, i stedet for på tidspunktet, hvor det enkelte medlem når sin folkepensionsalder. Erhvervelse af pension vil ske til den på tidspunktet gældende tarif, dvs. prisen for køb af pensionsret i Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det skal bemærkes, at de nye regler for den supplerende arbejdsmarkedspension i Arbejdsmarkedets Tillægspension vil gælde for personer født 1. januar 1948 eller senere.

Slettet: Konverteringen af opsparingen til

For førtidspensionister, som også har en opsparing i ATP Livslang Pension, vil de indbetalte bidrag til den supplerende arbejdsmarkedspension blive anvendt til en forhøjelse af medlemmets pensionsret i ATP Livslang Pension eksklusive dødsfaldsrettighederne i ATP. Dette svarer til, hvad der gælder for de livsforsikringselskaber og pensionskasser, der forvalter den supplerende arbejdsmarkedspension, jf. § 33 e, hvor indbetaling til SUPP efter gældende regler kan anvendes til en specificeret forhøjelse af en eksisterende livsvarig pensionsret. Arbejdsmarkedets Tillægspension har under 1.000 førtidspensionister, som ikke har indbetalt til ATP Livslang Pension. Deres pensionsret hos Arbejdsmarkedets Tillægspension vil udelukkende bestå af deres pensionsret i den supplerende arbejdsmarkedspension.

I stk. 8, foreslås det, at medlemmer, der er født i perioden 1. januar 1949 til 31. december 1952 og som ultimo 2012 har sparet op på særskilte konti i SUPP hos Arbejdsmarkedets Tillægspension kan fravælge, at erhverve, pensionsret den 1. januar 2013 og vente med at erhverve pensionsret til de når folkepensionsalderen. De pågældende vil i stedet få overført deres indestående på den særskilte konto til ATP og få forrentet det overførte beløb fra 31. december 2012 og frem til folkepensionsalderen, jf. bemærkningerne til stk. 9, og på dette tidspunkt med det forrentede beløb erhverve livslang pension i ATP på de tarifvilkår, der gælder på dette tidspunkt.

Slettet: , at deres opsparing i SUPP den 31. december 2012 ikke

Slettet: skal konverteres til

Slettet: beregnede

Slettet: opsparede

Slettet: konverteret til en

Slettet: konvertere

På trods af, at det vurderes at være mest fordelagtigt for alle medlemmer af SUPP-ordningen at erhverve livslang pension allerede 1. januar 2013 indføres denne valgmulighed, da ændringerne til den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister i Arbejdsmarkedets Tillægspension sker meget tæt på pensionering for denne gruppe. Derfor får denne gruppe mulighed for at vente med erhvervelsen, således at det kan ske ved folkepensionsalder, som den enkelte hidtil har forventet. For de personer, der er født i perioden 1. januar 1948 til 31. december 1948, og som fylder 65 år pr. 1. januar 2013 eller senere, er der intet grundlag for at indføre en valgmulighed, da denne gruppe under alle omstændigheder skal erhverve livslang pension til den tarif, der gælder i 2013 for årgang 1948.

Slettet: konvertering

Slettet: konvertere deres opsparede depo

Slettet: t

I stk. 9, foreslås det, at Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter de nærmere regler om størrelsen af renten samt principperne for forrentningen af deres indestående på særskilte konti fra den 31. december 2012 frem til folkepensionsalderen for personer, der har valgt ikke at erhverve pensionsret for deres indestående den 1. januar 2013. Det er hensigten, at renten og principperne for forrentningen så vidt muligt sker efter lignende principper som ved fastsættelsen af den forrentning, der sker ved beregning af størrelsen af det udbetalte engangsbetrag ved af dødsfald, jf. bemærkningerne til forslaget § 8, nr. 3.

Slettet: få konverteret

I stk. 10, foreslås det, at social- og integrationsministeren efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension kan fastsætte nærmere regler om overførslen, af de særskilte konti i den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister hos Arbejdsmarkedets Tillægspension og erhvervelsen af pensionsrettigheder i ATP Livslang Pension den 1. januar 2013. Det er hensigten at fastsætte regler således, at personer som ikke ønsker at erhverve livslang pensionsret pr. den 1. januar 2013 skal give Arbejdsmarkedets Tillægspension meddelelse inden for et kortere tidsrum, fx 2 måneder, efter lovens ikrafttræden. De førtidspensionister, der er omfattet af denne mulighed vil modtage nærmere orientering herom, herunder også den konkrete tidsfrist for tilbagemelding.

Slettet: konvertering

Slettet: til

Slettet: , herunder om behandlingen af konti, som ikke ønskes konverteret

Slettet: om, at konverteringen 1. januar 2013 sker på en sådan måde

Slettet: at få konverteret deres indestående i SUPP

BESKÆFTIGELSESNETVÆRKET

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
Att.: Anne Hedegaard / Flemming Frandsen

Randers, d. 24.09.2012

Beskæftigelsesnetværket – et landsdækkende netværk af private og offentlige beskæftigelsestilbud - har følgende bemærkninger til den konkrete udmøntning af førtidspensions- og fleksjob reformen.

Overordnet ser Beskæftigelsesnetværket reformudspillet på førtidspension- og fleksjobområdet som et positivt skridt i den rigtige retning. Beskæftigelsesnetværket kan bakke op om intentionen i reformen; at give borgere, som er ved at miste fodfæste på arbejdsmarkedet eller står helt udenfor, en større mulighed for at komme i job og dermed blive inkluderet på arbejdsmarkedet.

Imidlertid skal en lang række forudsætninger være på plads for at intentionen kan lykkes. Beskæftigelsesnetværket gør i forbindelse med reformerne opmærksom på følgende forhold som, set fra et aktørperspektiv, bør tages i betragtning i udarbejdelsen af lovgivningen og udmøntningen af indsatsen.

Rehabiliteringsteam

Målgrupperne for reformen har ofte komplekse helbredsmæssige, psykiske og sociale udfordringer, der ikke kan lindres eller løses på kort sigt og ikke af én instans eller ved én indsats. Det vil være afgørende for ressourceforløbenes succes, at samarbejdet reelt og vedvarende kommer til at understøtte borgerens vej til job, og at borgeren oplever en sammenhængende og meningsfuld indsats på tværs af regionale/kommunale tilbud og på tværs i den kommunale sektor. Det overordnede pejlemærke for hvert enkelt ressourceforløb bør være at få borgeren ind på arbejdsmarkedet. Samarbejdet og indsatserne omkring den enkelte borger skal understøtte dette mål. Det ensartede fokus er i reformen til en vis grad tilgodeset i det tværfaglige rehabiliteringsteam. Erfaringerne fra praksis viser imidlertid, at viljen til samarbejde rækker lige så langt som grænsen for eget budget! Da der ikke er forudset ændringer i myndighedskompetencerne og de finansielle disponeringsmuligheder kan de gode intentioner om sammenhæng og ensartet fokus strande i det tværfaglige team.

Beskæftigelsesnetværket opfordrer derfor til en gentænkning af rehabiliteringsteamets kompetencer, m.h.p. at skabe et forpligtende samspil mellem forvaltningerne.

Teamet og dets sammensætning og anbefalende funktion er skrevet ind i lovgivningen som en del af en fornyet sagsbehandlingsmetode med omdrejningspunkt i rehabiliteringsplanen. Det fremgår af lovforslaget, at alle sager vedr. ressourceforløb, fleksjob og førtidspension skal forelægges teamet. Beskæftigelsesnetværket er bekymrede for, at denne sagsgang vil betyde en stor administrativ byrde for kommunerne. Af lovforslaget fremgår, at kommunen afholder de administrative udgifter til rehabiliteringsteamets behandling af sager. Med den forventede sagsmængde risikerer man at trække ressourcer ud af den direkte borgerrettede indsats til en administrativ indsats, hvilket svækker udmøntningen af reformens intention.

Koordinerende sagsbehandler

Borgeren i ressourceforløb skal have én gennemgående og koordinerende sagsbehandler, som er ansvarlig for, at indsatsen foregår som planlagt. Forslaget skal sikre, at borgeren oplever kontinuitet og sammenhæng i udmøntningen af indsatsen. Reformen åbner imidlertid for, at kommunen undervejs i ressourceforløbet ud fra en konkret vurdering kan udpege en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler, f.eks. fra socialforvaltning, hvis hovedvægten i indsatsen er social. Beskæftigelsesnetværket finder, at muligheden for skift vil svække den målrettede, langsigtede beskæftigelsesindsats og intentionen om, at borgeren har én sagsbehandler.

Der er endvidere behov for præcisering af begrebet "koordinerende sagsbehandler", særligt med henblik på kompetencefordeling mellem rehabiliteringsteamet og koordinerende sagsbehandler.

Rehabiliteringsplanen

Det tværfaglige rehabiliteringsteam anbefaler og indstiller, men efter hvilken metode? Arbejdsevnetmetoden erstattes i lovforslaget af en rehabiliteringsplan med udviklingssigte, idet reformen ønsker at gøre op med det hidtidige barriere-perspektiv. Det vil være afgørende vigtigt i udarbejdelsen af metoden, at sprog og perspektiver i rehabiliteringsplanen understøtter udvikling og dermed bliver et redskab til faglig dialog, dialog med borgeren, men samtidig også danner grundlag for en systematisk sagsbehandling med tydelige begreber, så retssikkerheden for borgeren tilgodeses. Der er således behov for at få præciseret metoden omkring udarbejdelsen af rehabiliteringsplanen.

Efteruddannelse i processen, der skal føre til rehabiliteringsplanen, er afgørende for at den nye indsats i ressource-forløbene kommer til at virke efter hensigten. Der vil være et behov for at opkvalificere en bred palet af medarbejdere i.f.t. tilgang og metode, ikke blot i myndighedsfunktioner, men også i udfører leddene, således at en fælles forståelse for at holde fokus på udviklingen af ressourcer fastholdes. Beskæftigelsesnetværket anbefaler, at der tages afsæt i arbejdsevnetmetodens oprindelige ressourceorienterede fokus i alle indsatser og i hele borgerens ressourceforløb:

1. Fokus på ressourcer
2. Fokus på udvikling
3. Fokus på job
4. Hurtig afhjælpning af barrierer
5. Fokus på borgerens ejerskab til sit forløb

Hurtig og effektiv behandling

Systematisk samarbejde med regionens kliniske funktion i rehabiliteringsteamet i forbindelse med indstilling til ressourceforløb, fleksjob og førtidspension vurderes positivt, idet samarbejdet kan medvirke til at sikre faglig bredde i den sundhedsmæssige indsats. Fælles sprog og begreber omkring udvikling af ressourcer til job og arbejdsmarked på tværs af behandlingssektoren og de kommunale indsatser vurderes ligeledes positivt.

En stor del af de borgere, der vil få et ressourceforløb, har psykiske lidelser. Det vil være afgørende for resultaterne at borgerne i ressourceforløbene får tilbudt en effektiv, hurtig udredning samt behandling af deres psykiske sygdom, hvis forløbet skal virke optimalt. Rigtig mange steder opleves ventetid på psykiatrisk og psykologisk behandling som én af de største barrierer for at borgerne kan komme videre i deres liv og med job. En effektiv sammenhængende og resultatskabende indsats beror således også på en oprustning af kapaciteten i regionernes behandlingspsykiatri. Beskæftigelsesnetværket opfordrer til at udvide evt. omprioritering af behandlingsindsatsen, særligt på det psykiatriske område, medtænkes i følgevirkningerne af reformen, alternativt hvorvidt en prioritering af målgruppen for ressourceforløbene kan overvejes.

Tilskudsordning til fleksjob

Den nye fleksjobordning bygger på at der skal skabes plads på arbejdsmarkedet til personer, der har begrænsninger i arbejdsevnen. Ordningen bygger på, at arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der bliver udført, hvilket forudses at gøre det mere attraktivt for arbejdsgivere at ansætte medarbejdere med en lille arbejdsevne. Beskæftigelsesnetværket noterer det som positivt at ordningen tilgodeser den gruppe fleksjobbere med de svageste jobforudsætninger. Det vil imidlertid være væsentligt at der fastsættes en nedre timegrænse eller anlægges kriterier for vurdering af arbejdsevnen, der gør det klart, om der vil være grundlag for fleksjob.

Det foreslås, at de nærmere regler om løn- og ansættelsesvilkår i den nye fleksjobordning skal udmøntes lovgivningsmæssigt af aftalepartierne med respekt for de overenskomst-mæssige aftaler på området, herunder de sociale kapitler, lokale bestemmelser m.v. Arbejdsmarkedets parter og aftalepartierne inddrages i den konkrete udmøntning.

Der er i dag langt fra jobs nok til personer med nedsat arbejdsevne. Beskæftigelsesnetværket finder det derfor afgørende for inklusionen, at virksomhedernes inddrages forpligtende i udarbejdelsen af en inklusionsstrategi i ovennævnte forhandlinger.

Med venlig hilsen
Beskæftigelsesnetværket

Thomas Borup
Formand

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
Att.: Anne Hedegaard og Flemming Frandsen

16-10-2012
12/158/34

Vedrørende høring om lovbestemmelse om løn- og ansættelsesvilkår i fleksjob

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har den 12. oktober 2012 udsendt høring om udkast til lovbestemmelser om fastsættelse af løn og øvrige ansættelsesforhold i fleksjobordningen.

Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU) er ikke høringspart. Det til trods finder CFU anledning til at kommentere særligt én del af lovforslaget. Dette betyder selvsagt ikke, at CFU erklærer sig enig i øvrige dele af lovforslaget, men CFU har, som følge af den urimeligt korte frist, valgt at fokusere på den del af lovforslaget, der er mest uacceptabel.

Udkastets § 70 e, stk. 3 angår bl.a. den situation, at der findes centralt indgåede overenskomster, der dækker det pågældende arbejde, men at overenskomstparterne ikke har kunnet opnå enighed om særlige bestemmelser om fleksjobbere. Der lægges med lovforslaget op til, at de centralt indgåede overenskomster om løn og andre arbejdsvilkår i så fald skal kunne fraviges ved aftale mellem den ansatte og virksomheden.

Den kollektive og individuelle arbejdsret bygger som bekendt på de aftaleretlige grundsætninger. Heraf følger, at indgåede aftaler ikke kan fraviges, med mindre parterne, der har indgået aftalen, er enige herom. Der lægges med lovforslaget op til, at dette grundlæggende princip ikke skal finde anvendelse, idet det iht. forslaget ikke er overenskomstparterne eller de lokale aftaleparter efter bemyndigelse fra overenskomstparterne, der fraviger overenskomsten. Der er i stedet lagt op til, at **lovgiver** bemyndiger den ansatte og virksomheden til at fravige overenskomsten.

Dette er et indgreb i aftalesystemet og på ingen måde i overensstemmelse med den danske model.

Det er essentielt, at lovforslaget kommer til at afspejle det faktum, at det er parterne i overenskomsten/aftalen, der i givet fald skal fravige den aftale/overenskomst, de har indgået, eller som kan bemyndige andre til at fravige aftalen/overenskomsten.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, reading "Flemming Vinther". The signature is written in a cursive, flowing style.

Flemming Vinther
Formand for CFU

24. september 2012

**Høringssvar fra
Landsforeningen til Bekæmpelse af Cystisk Fibrose
(Cystisk Fibrose Foreningen-CFF)
til lovforslag vedr. reform af førtidspension og fleksjob, herunder
ressourceforløb og rehabiliteringsteams mv.**

CFF har modtaget ovennævnte lovforslag i høring via vort medlemskab af Danske Handicaporganisationer (DH) og er overvejende ganske enig med hovedparten af høringssvaret fra DH.

Men pga. ganske særlige forhold for patienter med den alvorlige arvelige sygdom cystisk fibrose (CF) fremsender vi dette høringssvar vedr. følgende emner:

- Foreslåede ændringer i servicelovens § 100
- Foreslåede ændringer i lovforslagets § 25 d og § 25 e – vedr. anvendelse af lægefaglig bistand i kommunerne.

.....
Vedr. foreslåede ændringer i servicelovens § 100 har vi følgende kommentarer:

Voksne med CF vil blive særlig ramt af de foreslåede ændringer i servicelovens § 100

Hovedparten af voksne med CF får kun dækket merudgifter til diæt, da de er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i bekendtgørelsens § 2 stk. 1: Personer, som har medfødte misdannelser eller mangler men ikke synligt eller umiddelbart konstaterbar nedsat funktionsevne, kan få hjælp til dækning af merudgifter til diæt, når forskrifter om diæt og lignende følges.

Dette på trods af, at vurderingen af, om en person opfylder betingelserne i bekendtgørelsens § 1, personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal foretages uafhængigt af den løbende eller varige behandling, herunder medicinske behandling. Med andre ord, at såfremt en person uden behandlingen ville få en varigt nedsat funktionsevne, er han/hun omfattet af personkredsen.

Ankestyrelsen tolker dog denne bestemmelse på den måde, at en person uden behandling skal være akut livstruet eller have en umiddelbar risiko for at få en væsentligt og varigt nedsat funktionsevne. En person med CF, der ikke følger den medicinske behandling, er helt klart livstruet, men da han/hun ikke er akut livstruet – der vil gå nogen tid - bliver han/hun ikke omfattet

Voksne med CF har udgifter til livsnødvendig medicin, til transportudgifter til som minimum månedlige kontroller for sygdommen mm., som de dermed ikke får dækket. Da der i dag udbetales et basisbeløb på 1.500 kr. pr. måned, har mange dog fået dækket disse udgifter delvist, da udgifterne til den særlige diætkost ofte er mindre end 1.500 kr. pr. måned. Dette vil ikke ske fremover, da merudgiftsydelsen kun vil blive rundet op til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Cystisk Fibrose Foreningen er som sådan ikke uenig i, at man ikke skal overkompenseres. Men med den foreslåede ændring vil voksne med CF fremover blive voldsomt underkompenseret. Foreningen vil derfor foreslå, at man kan omfattes af bekendtgørelsens § 1, når det kan dokumenteres, at man uden den løbende og varige behandling er livstruet, også selv om det ikke vil ske akut.

Vedr. foreslåede ændringer iht. lovforslagets § 25 d og 25 e – anvendelse af lægefaglig bistand - har vi følgende kommentarer:

Behandlingen af cystisk fibrose har været totalt centraliseret på kun 2 centre i Danmark siden 1990

I 1968 fik Rigshospitalet status af landscenter for behandling af cystisk fibrose. I slutningen af 1970'erne blev der på initiativ af Cystisk Fibrose Foreningen iværksat en omfattende undersøgelse – såkaldt COX-analyse – til vurdering af behandlingsresultaterne for alle danske patienter, både de patienter som var i centraliseret behandling på Rigshospitalet, og de patienter der fortsat befandt sig i decentral behandling på provinsens børneafdelinger, fortrinsvis i vestDanmark. Resultatet viste markant bedre overlevelse ved centraliseret behandling sammenlignet med decentral behandling. Efter drøftelser i Sundhedsstyrelsen førte dette pr. 1.8.1990 til oprettelse af også et CF-Center i Aarhus, beliggende Aarhus Universitetshospital (Skejby).

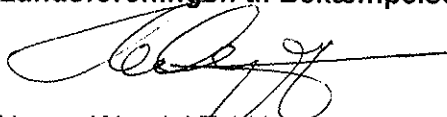
Behandlingen af cystisk fibrose omfatter bl.a. månedlige ambulante hospitalkontroller på CF-Centret, og CF-Centrene har som naturlig følge heraf et særdeles nøje kendskab til alle detaljer i patienternes helbredstilstand.

Det giver således efter vor opfattelse ikke mening at høre den praktiserende læge eller regionens kliniske funktion om cystisk fibrose patienters aktuelle helbredssituation, da det som følge af den centraliserede behandling kun vil være CF-Centrene på Rigshospitalet og på Aarhus Universitetshospital (Skejby), som kan give relevante oplysninger om patienternes helbredssituation.

Vi beder derfor indtrængende om, at dette ansvar ikke fjernes fra CF-Centrene.

Med venlig hilsen

Landsforeningen til Bekæmpelse af Cystisk Fibrose

Hanne Wendel Tybkjær
sekretariatschef

Beskæftigelsesrådet

Holmens Kanal 60
1063 København K

Hørings svar på lovforslag om reform af fleksjob og førtidspension

Dansk Arbejdsgiverforening er gennem beskæftigelsesrådet blevet anmodet om at afgive høringssvar på reformen af førtidspension og fleksjob.

21. september 2012
EES

Dok ID: 20381

DA er enig i, at det er nødvendigt at gennemføre en reform af førtidspensions- og fleksjobordningen. Alt for mange danskere er helt eller delvist blevet udstødt af arbejdsmarkedet gennem førtidspension og fleksjob. Mere end 300.000 mennesker på disse ordninger tynger de offentlige budgetter og bidrager til at reducere vækst og beskæftigelse i Danmark. For mange mennesker indebærer den varige og passive offentlige forsørgelse en dårligere livskvalitet, herunder en udelukkelse for det fællesskab arbejdslivet udgør.

Det er valgt at etablere en ny ydelse til personer, der deltager i ressourceforløb. Historisk er der kun dårlige erfaringer med at etablere nye typer af ydelser. Ny typer ydelser fører som hovedregel til, at det samlede antal offentligt forsørgede stiger. Det fremgår af lovforslaget at personer, "hvor det er overvejende sandsynligt, at de i fravær af en særlig indsats vil ende på førtidspension, skal have et individuelt tilrettelagt ressourceforløb. Med den meget brede formulering er der risiko for at udvide målgruppen, der har ret til offentlig forsørgelse.

Det er DA's opfattelse, at der er brug for at følge meget tæt med i, at antallet af personer visiteret til fleksjob, i ressourceforløb og på førtidspension falder som følge af reformen. Er det ikke tilfældet, så bør reformen ændres, så ordningerne bliver mindre attraktive.

DA finder, at ydelsesniveauerne i både den nye fleksjobordning og førtidspension er meget højt. Ydelser, der er højere end mindstelønningerne i overenskomsterne, giver ikke en sund tilskyndelse til at fastholde og opnå tilknytning til arbejdsmarkedet.

Problemet med de høje ydelsesniveauer gør sig særligt gældende i fleksjobordningen. De offentlige ydelser i den nye ordning er på et meget højt niveau, og ydelsen aftrappes med arbejdsindkomst forholdsvis lempeligt. Det indebærer, at der er etableret en ny overførselsindkomst, der har karakter af en borgerløn, hvor effekterne på arbejdsudbud og offentlige finanser er usikre. Det er usundt med forsørgelsesordninger, der giver så mange penge til ydelsesmodtagerne, hvorefter personerne i vidt omfang kan beslutte, i hvilket omfang de vil arbejde.

Det fremgår ikke af bemærkningerne til lovforslaget eller den politiske aftale, hvorfor ydelserne i ordningerne er fastsat på det meget høje niveau.

Effekterne af den fleksjobordning, der nu er aftalt, er blandt andet usikre, fordi

man politisk har valgt en model for aflønning af fleksjobbere, som vanskeligt spiller sammen med overenskomsterne på hele arbejdsmarkedet. Det havde været enklere, at man havde valgt at fastholde et løntilskud til virksomhederne, men på væsentligt lavere niveau end det nugældende.

Udover at man i aftalen har udskudt at fastlægge reglerne for fastlæggelse af løn- og ansættelsesvilkår i fleksjob, så efterlod den politiske aftale en række u hensigtsmæssigheder, risiko for misbrug og uklarheder.

Det er en forudsætning for, at fleksjobordningen kommer til at fungere, at uklarhederne i den politiske aftale bliver elimineret samtidig med, at der bliver etableret et grundlag for at fastlægge løn- og arbejdsvilkår på virksomhederne for den enkelte fleksjobber.

Løn- og ansættelsesvilkår

DA forudsætter, at der i lovgivningen ikke indgår regulering af ansættelse og aflønning af fleksjobbere på de overenskomstdækkede områder. På de overenskomstdækkede områder omfattes fleksjobbere automatisk af de relevante overenskomster, herunder eventuelle særregler for fleksjobbere, sociale kapitler etc., hvor sådanne særregler er aftalt. Det vil være i strid med den danske aftalemodel, hvis lovgivningen ikke respekterer parternes drøftelser og aftaler, også selv om overenskomsterne ikke indeholder særregler for fleksjobbere.

Grundlaget for fastsættelse af produktivitet

Det er nødvendigt, at virksomhederne får et grundlag for at fastlægge den enkeltes løn og arbejdstid på basis af en kommunal vurdering.

Personer i fleksjob, der har normal produktivitet, men ikke kan arbejde på fuld tid, skal have almindelig overenskomstmæssig løn for de præsterede timer.

Personer, der har en reduceret produktivitet pr. time, skal have en løn, der afspejler den nedsatte produktivitet. DA forudsætter, at kun personer, der har en væsentlig nedsættelse af arbejdsevnen, kan få tilkendt et fleksjob.

Aftalen mellem DI og CO-industri forudsætter, at kommunerne giver en virksomhed, der påtænker at ansætte en fleksjobber, oplysninger om det timetal vedkommende vil kunne arbejde, og med hvilken produktivitet vedkommende vil kunne arbejde. Med Beskæftigelsesministeriets accept af, at protokollatet mellem DI og CO-industri ligger inden for den politiske aftale, så lægger DA til grund at lovgrundlaget vil blive indrettet således, at kommunerne får pligt til at afgive de forudsatte oplysninger.

Denne pligt burde indgå i det udkast til lovforslag, som er sendt i høring, men nu hvor det ikke er tilfældet, så forudsætter DA, at kommunernes pligt, til at afgive oplysninger om produktivitet og timetal vedkommende vil kunne arbejde, indgår i den senere høring, som Beskæftigelsesministeriet har annonceret.

Løn- og ansættelsesvilkår skal efter den politiske aftale fastlægges, så arbejdsgiveren betaler for det arbejde, som en kommende fleksjobber udfører. Det forudsætter, at arbejdsgiveren og den kommende fleksjobber har en viden om den tilbageværende arbejdsevne. Det gælder både, hvor produktiv medarbejderen er i forhold til en normal medarbejder, og hvor mange timer pågældende kan arbejde til den fastlagte produktivitet.

Det er nødvendigt, at grundlaget for at fastsætte arbejdstid og produktivitet er så klart, at der ikke opstår konflikter på virksomhederne. Der skal være tryk-

hed om grundlaget for ansættelsen.

I den konkrete ansættelse skal virksomheden så tage udgangspunkt i oplysningerne fra kommunen. Oplysningerne fra kommunen bør være en individuel vurdering af pågældendes generelle produktivitet, som indeholder væsentligt flere trin end de nuværende 50 pct. og 66 pct. Kommunen kunne f.eks. inddele produktiviteten for personer visiteret til fleksjob i deciler.

Protokollatet mellem DI og CO-industri indeholder en bestemmelse om, at fastlæggelsen af produktivitet og arbejdstid skal genovervejes efter senest 12 uger i det konkrete fleksjob, da disse forhold vil afhænge af den konkrete ansættelse, og kommunen kan have svært ved at ramme rigtigt. Parterne på virksomheden kan på baggrund af en revurdering af produktivitet og mulig arbejdstid rette henvendelse til kommunen med henblik på at få kommunen til at udarbejde et nyt dokumentationsgrundlag for ansættelsen i fleksjob.

Kommunen bør være forpligtet til at give virksomheden et svar på en sådan henvendelse inden for fire uger.

Visitation til fleksjob

Trods en række klare krav til kommunerne for at kunne visitere en person til et fleksjob, så viser realiteterne, at kommunerne i mange tilfælde visiterer personer til fleksjob, hvor grundlaget ikke har været til stede. Det er også meget attraktivt at komme på ordningen for den enkelte.

For at sikre en mere effektiv kommunal visitation til fleksjob er det af stor betydning, at den refusionsreform, som indgår i den politiske aftale, bliver sat i værk meget hurtigt. For at begrænse antallet af personer, der kommer på førtidspension eller fleksjob, bør den statslige refusion til kommunerne fra første dag på disse ydelser være væsentligt lavere end i dag.

Risiko for misbrug

Der er med den politiske aftale åbnet muligheden for at få et fleksjob med helt ned til kun én times arbejde om ugen. Det kan rumme nogle muligheder for udsatte grupper, men det åbner også for risiko for misbrug, fordi den offentlige ydelse til den enkelte er meget høj.

Med forslaget om at bruge penge fra Forebyggelsesfonden til at belønne virksomheder, der ansætter fleksjobbere i få timer, vil risikoen for misbrug blive forøget. Incitamenterne i en sådan belønningsordning er både i modstrid med et generelt politisk ønske om at øge danskernes arbejdstid, men også et af hensynene bag fleksjobreformen – at det skal kunne betale sig at øge arbejdstiden.

For at afhjælpe misbrug, i form af at en fleksjobber med relativ god arbejdsevne arbejder meget få timer og dermed får et højt offentligt tilskud, bør kommunerne sikre, at der er nogenlunde overensstemmelse mellem kommunens vurdering af en fleksjobbers produktivitet og mulig arbejdstid og så den løn og arbejdstid, som vedkommende har lavet en aftale om.

Desuden bør den enkelte være pålagt at oplyse kommunen om et eventuelt ophør i fleksjob.

Loft over den samlede indkomst

Det skal kunne betale sig at arbejde. Derfor bør lønnen for ordinært fuldtidsan-

satte altid være markant højere end lønnen for en person, der arbejder på ned-sat tid i et fleksjob. Det krav kan den besluttede model ikke honorere.

For at undgå at medarbejdere stiger i løn ved at gå fra ordinært fuldtidsarbejde til deltidsarbejde i et fleksjob, er der indført et indkomstloft. Indkomstloftet skal sikre, at fleksjobbere ikke får en højere løn end ordinært ansatte og dermed stiger i løn ved en lavere arbejdstid.

Fordi det offentlige tilskud til personer, der er visiteret til fleksjob, fortsat er meget højt i den nye fleksjobordning, så vil ordningen resultere i incitamentsproblemer for særligt lavere lønnede.

Incitamentsproblemet består i, at relativt lave indkomster vil stige i månedsløn ved at gå fra ordinært fuldtidsarbejde til et fleksjob på deltid. For at undgå at det bliver en realitet, så har man valgt at indføre loftet over samlet indkomst. Loftet forhindrer dog ikke, at den samlede indkomst for en stor gruppe af ufaglærte bliver det samme, hvad enten de er i ordinær beskæftigelse eller i fleksjob med et væsentligt lavere timetal og dermed meget høje timelønninger til følge.

De høje ydelser skaber et uløst incitamentsproblem. F.eks. vil en butikshjælper ikke få nogen økonomisk gevinst ved at arbejde mere end 8,5 timer i et fleksjob. For en rengøringsassistent vil arbejde ud over 17,5 timer ikke øge den samlede indkomst.

Det er i den politiske aftale fastlagt, at tilskuddet fra det offentlige og lønnen i fleksjob tilsammen højst kan udgøre "niveauet for den overenskomstmæssige fuldtidsløn for det tilsvarende arbejde".

DA foreslår, at aftaleteksten konkret udmøntes ved, at det bliver fastlagt, at virksomheden fastsætter lønloftet for medarbejderen ved, at virksomheden oplyser kommunen om, hvad lønnen på virksomheden vil være for den pågældende person, hvis vedkommende arbejdede på fuld tid på ordinære vilkår på virksomheden. Det bør skrives ind i lovens § 70 f. Det bør samtidig fremgå af lovgivningen, at det beløb, som virksomhederne oplyser til kommunen, årligt skal reguleres med satsreguleringsprocenten.

Ansættelse af nuværende medarbejdere i fleksjob

Afgrænsningen af målgruppen må ikke være for indskrænkende, da det alternativt ikke er realistisk at en medarbejder, der er kommet til skade eller har fået en pludselig og alvorlig sygdom, skulle modtage en forholdsvis lav løn i 12 måneder. Det realistiske alternativ er, at pågældende typisk vil modtage en anden form for offentlig forsørgelse.

Det fremgår af lovforslaget, at:

"Det foreslåede krav om 12 måneders ansættelse inden et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads gælder ikke, hvis den ansatte f.eks. har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på et aftalebaseret skånejob.

Med akut opstået skade eller sygdom menes f.eks. svær uhelbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller anden kompliceret ulykkestilfælde (f.eks. i forbindelse med en arbejdsskade). Der kan også være tale om en pludselig opstået og alvorlig fremskridende kræftsygdom eller amyotrofisk lateral sklerose (ALS)."

I teksterne nævnes "arbejdsskade" og "trafikuheld". Det må være underordnet, hvor den konkrete hændelse er sket. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at grundlaget for at se bort fra kravet om 12 måneders aftalebaseret skånejob er i de situationer, hvor en person:

"... har været udsat for en alvorlig skade eller pludselig og alvorlig sygdom."

Aftalens appendiks forsøger at blive mere konkret på de situationer, hvor 12-månederskravet ikke vil være gældende. De konkrete eksempler indebærer en meget markant indsnævring af mulighederne for at fravige 12-månederskravet. Det vil på de fleste arbejdspladser selv i fleksjob være vanskeligt at fastholde medarbejdere, der har en svær uhelbredelig lammelse.

Det konkrete eksempel med kræft skaber mere uklarhed end afklaring. Det er jo ikke i sig selv en kræftsygdom, der bør give anledning til fravigelse af 12-månederskravet. Det må være karakteren af sygdomsforløbet.

Virksomhederne har brug for en større klarhed over, i hvilke situationer en medarbejder ikke vil være omfattet af 12-månederskravet. Det skal udmøntningen af lovgivningen sikre.

Det er tvivlsomt, om det er muligt at lave en positivliste. Der vil sandsynligvis være behov for konkret stillingtagen i det enkelte tilfælde, men sagernes karakter indebærer et behov for en hurtig afklaring. Der bør derfor i lovgrundlaget indføres en frist for kommunernes sagsbehandling på f.eks. fire uger i disse tilfælde.

Også modtagere af ledighedsydelse skal revurderes efter højst fem år

Det fremgår af lovforslaget, at der skal ske en revurdering af tilkendelsen af fleksjob efter højst fem år. Det er uklart, om dette også indebærer en revurdering af retten til ledighedsydelse, men det bør være tilfældet. Kravet om revurdering bør således gælde, uanset om en person, der er visiteret til fleksjob, modtager ledighedsydelse eller indkomststøtte i et fleksjob.

Konkret bør i udkastet § 70 d, 1. punktum tilføjes efter "fleksjob" og ledighedsydelse.

Følgende fremgår af lovforslaget til § 70 c: "Kommunen bevilger det første fleksjob i højst en femårig periode. Når den femårige periode udløber, ...".

Når perioden højst kan være fem år, så betyder det, at perioden godt kan være to år. Derfor er det ikke når "den femårige periode udløber". Det bør være den periode, som kommunen har bevilget et fleksjob for. Det er efter DA's opfattelse væsentligt, at lovgiver ikke sender signaler om, at der er en forventning om, at fleksjobbet er femårigt. Det er en succes, hvis det er muligt med en kortere periode med offentlig støtte.

Tilsvarende bør den status, der omtales i lovforslagets § 70 d, stk. 3, ikke være efter fire et halvt år, men et halvt år før den periode, som kommunen har bevilget et fleksjob for, udløber.

Det er også væsentligt, at ressourceforløbene bliver så korte som muligt. Der må ikke udvikle sig en kultur, som indebærer, at ressourceforløbene næsten altid er af fem års varighed.

DA finder i øvrigt, at det bør fremgå af lovgivningen, at kommunerne skal oplyse virksomheden om tilfælde, hvor retten til indkomststøtte i fleksjobordningen

bliver fjernet fra en medarbejder f.eks. som led i en revurdering.

Sanktioner ved manglende deltagelse i ressourceforløb

Af udkastet til § 69 d, stk. 3, fremgår det, at der i en kalendermåned kun kan ske en enkelt nedsættelse af ydelsen på grund af at deltageren i et ressourceforløb, f.eks. ikke møder frem til et tilbud efter rehabiliteringsplanen. Det indebærer, at såfremt en person tidligt i en kalendermåned har en udeblivelse uden grund, så vil yderligere grundløse udeblivelser fra tilbud i en rehabiliteringsplan ikke have økonomiske konsekvenser. Det er u hensigtsmæssigt.

Det er vigtigt, at deltagelse i ressourceforløb er obligatorisk, og at det har økonomiske konsekvenser, hver gang en deltager udebliver uden grund.

Følgende fremgår af udkastet til § 69 e: "Hvis personen gentagne gange uden rimelig grund afviser eller udebliver fra tilbud efter kan kommunen træffe afgørelse om, at ressourceforløbsydelsen ophører". Begrebet gentagne gange er uklart og må derfor antages at føre til en uensartet og uklar administration.

Det bør fastsættes i reglerne, hvor mange gange en person skal udeblive for at vedkommende mister retten til ressourceforløbsydelse. Når det gælder arbejdsloshedsdagpenge, så er reglen to hændelser inden for 12 måneder.

Alt for højt løntilskud

Det er aftalt, at arbejdsgivere, der ansætter personer i ressourceforløb i et løntilskudsjob, skal have et tilskud på op til 136,35 kr. pr. time.

DA finder, at et løntilskud af denne størrelse er alt for højt. Tilskuddet er markant højere end mindstelønningerne på arbejdsmarkedet. Fra politiske hold bliver der dermed sendt et signal om, hvilket lønniveau som der ud fra en politisk vurdering bør gives. Det er ikke et politisk anliggende, og derfor bør alle former for løntilskud ligge under mindstelønningerne.

Det må i øvrigt antages, at en deltager i et ressourceforløb kan skabe en vis værdi for en arbejdsgiver. Løntilskuddet skal kompensere for den nedsatte arbejdssevne, som deltageren i et ressourceforløb har, men ikke lægge til grund at pågældende slet ikke har nogen arbejdssevne. Også derfor bør løntilskuddet være på et lavere niveau end det foreslåede.

Sygedagpenge ud over 12 måneder

Af lovforslaget fremgår det om ressourceforløb, at "For personer, der kommer fra sygedagpenge, foreslås det, at de modtager en ydelse på niveau med sygedagpenge, indtil sygedagpengere retten vil være ophørt efter varighedsbegrænsningen eller forlængelsesreglerne i sygedagpengeloven. Herefter vil personen modtage ressourceforløbsydelse på kontanthjælpsniveau.

En tilsvarende bestemmelse bør gælde for ledighedsydelse, og for begge typer ydelse bør en forlængelse af sygedagpengenes varighedsbegrænsning i form af en generel forlængelse eller flere undtagelsesbestemmelser, ikke føre til ret til ydelse på højt niveau i en længere periode.

Det er i øvrigt uklart, hvordan en kommune skal vurdere om en person hypotetisk ville have fået forlænget retten til sygedagpenge efter forlængelsesreglerne. Derfor bør det alene være sygedagpengelovens varighedsbegrænsning, der fastsætter grænsen for den høje ydelse.

Ret til ferie for modtagere af ledighedsydelse

Det fremgår af lovforslaget, at modtagere af ledighedsydelse også skal have særlige rettigheder til at holde ferie fra en periode med ledighedsydelse. DA finder ikke, at der er grundlag for at fastsætte regler om at holde ferie fra en offentlig ydelse.

Arbejdsskade - konsekvenser af Førtidspension og fleksjobreformen

Lovforslaget om førtidspension og fleksjobreformen indebærer på grund af arbejdsskadesystemets indretning, at de private virksomheder bliver pålagt utilsigtede ekstraomkostninger i 2013 på 342,7 mio. kr. I årene fremover er der tale om en udgift på minimum 100-120 mio. kr. hvert år.

De eksisterende regler i arbejdsskadesikringssystemet indebærer, at der ikke er en tilskyndelse til at øge arbejdstiden for fleksjobbere med en arbejdsskade sammenlignet med fleksjobbere uden en arbejdsskade. Det skyldes, at arbejdsskadesystemet i dag er et kompenationssystem, som alene sikrer kompenation for et indtægtsstab som følger af en arbejdsskade.

Samme problematik gør sig gældende for hele arbejdsskadesystemet, der i stedet for at understøtte arbejdsmarkedstilknytning og livskvalitet hos den enkelte, har en indbygget incitamentsstruktur, som tenderer at fortrænge arbejdsskadede fra arbejdsmarkedet. Arbejdsskadeområdet har grundlæggende ikke ændret sig principielt i mere end 100 år. Der er behov for en grundlæggende nytænkning af arbejdsskadesystemet til gavn for den enkelte og samfundet.

Arbejdsskadesystemet modarbejder som et eksempel herpå specifikt flere af de centrale målsætninger i reformen af fleksjob- og førtidspensionssystemet, som er opregnet på side 34 i bemærkningerne til lovforslaget.

Reformens konsekvenser for virksomhederne er utilsigtede og det vil derfor være urimeligt, at arbejdsgiverne påtvinges regningen for reformen af førtidspensions- og fleksjobordningen, blot fordi man ikke har justeret arbejdsskadesikringssystemet.

Ekstraregningen vil indebære en forværring af de private virksomheders konkurrenceevne til skade for vækst og beskæftigelsesmuligheder.

Reformen af fleksjob- og førtidspensionssystemet viser – ligesom tilbagetrækningsreformen – at der er behov for en grundlæggende reform af arbejdsskadesikringssystemet. Hovedprincippet i en sådan reform skal være, at fokus bliver ændret til arbejdsmarkedsdeltagelse og -fastholdelse i stedet for at være rettet mod passiv økonomisk kompenation, som det er tilfældet i dag.

Der bør derfor i regi af Beskæftigelsesministeriet og med deltagelse af arbejdsmarkedets parter etableres en arbejdsgruppe, som får til opgave at se på, hvorledes arbejdsskadereglerne i højere grad kan understøtte arbejdsmarkedsdeltagelse samt gennemførte og planlagte reformer af de sociale ydelsesområder.

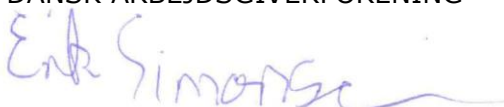
Det er centralt, at arbejdsgruppen tillige er opmærksom på samspillet mellem arbejdsskadesikringsreglerne og reglerne i erstatningsansvarsloven, så disse understøtter reformerne af de sociale ydelsesområder.

Det er helt afgørende, at udvalgsarbejdet fører til forslag, som neutraliserer arbejdsgivernes merudgifter ved arbejdsskader som følge af gennemførte og

kommende reformer af de sociale ydelsesområder.

Det er desuden afgørende, at regeringen forpligter sig til enten via reformer af arbejdsskadesikringsområdet eller på anden vis at neutralisere erhvervslivets ekstraomkostninger fra 2013 og frem som følge af reformen af førtidspension og fleksjob.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

A handwritten signature in blue ink that reads 'Erik E. Simonsen'.

Erik E. Simonsen

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
**Anne Hedegaard og
Flemming Frandsen**
Njalsgade 72 C
2300 København S

Hørings svar vedrørende forslag til fastsættelse af løn- og ansættelsesvilkår i fleksjob

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har anmodet Dansk Arbejdsgiverforening (DA) om at afgive høringssvar vedrørende fastsættelse af løn og øvrige ansættelsesvilkår i fleksjobordningen.

18. oktober 2012
PKN

Dok ID: 21288

DA har følgende bemærkninger:

Ad stk. 1

DA har noteret sig, at det som indledning til § 70 e, stk. 1, fremgår, at arbejdsgiveren skal betale løn til den ansatte i fleksjob.

Den politiske aftale af 30. juni 2012 vedrører også alene løn og ikke andre arbejdsvilkår. Af den politiske aftale fremgår det, at:

"Arbejdsgiveren udbetaler løn for det antal timer, der er aftalt. Kommunen supplerer med tilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten."

Det fremgår endvidere, at hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under sygdom og løn under barsel, får den fleksjobansatte på tilsvarende vis udbetalt løn under henholdsvis sygdom og barsel. Det fremgår endvidere, at den fleksjobansatte får løn eller feriegodtgørelse under ferie, der er optjent på baggrund af lønindtægten.

Den politiske aftale indeholder ikke forudsætninger om, at virksomhederne skal sikre fleksjobberne andre vilkår i forbindelse med ansættelsen.

På denne baggrund bør de øvrige bestemmelser i § 70 e også kun omfatte løn. I både stk. 3 og stk. 4 bør *"og øvrige arbejdsvilkår"* således udgå af teksten, idet lovreguleringen ellers går videre end den politiske aftale. Øvrige arbejdsvilkår betyder alle øvrige dele af overenskomsten, hvilket som bekendt ikke indgår i den politiske aftale. Det er således helt afgørende for forståelsen af bestemmelsen, at der sker en sproglig tilretning.

I tilknytning hertil skal det bemærkes, at øvrige arbejdsvilkår enten vil være reguleret i kollektive overenskomster eller via en individuel aftale mellem fleksjobber og arbejdsgiveren på tilsvarende vis, som det sker for øvrige ansatte. Dette bør imidlertid ikke fremgå af lovgivningen, ligesom øvrige arbejdsvilkår heller ikke reguleres i lovgivningen for andre grupper.

Ad stk. 2

Det er helt afgørende, at kommunen har pligt til at visitere fleksjobberne. Det betyder, at kommunen har ansvaret for arbejdsevnevurderingen, hvilket indbefatter en vurdering af, hvor mange timer fleksjobberen kan arbejde, og hvad deres produktivitet er i de timer, som de arbejder. Denne pligt kunne med fordel fremgå mere klart af lovteksten, f.eks. ved at bruge ordet "pligt".

DA finder det problematisk, at arbejdsevnevurderingen først foretages i forbindelse med et konkret job.

DA anbefaler, at visiteringen sker allerede i forbindelse med fleksjobtilkendelsen.

Det anerkendes, at der kan være forskel på arbejdsevnen afhængigt af karakteren af et konkret job (f.eks. er der forskel på et kontorjob og et job med hårdt fysisk arbejde). Kommunen bør dog foretage så præcis en visitering som overhovedet muligt så tidligt som overhovedet muligt, hvilket naturligt bør ske sammen med tilkendelsen af fleksjob, hvor kommunen i forvejen forholder sig indgående til fleksjobberen.

Det vil reducere antallet af fleksjobs væsentligt, hvis en fleksjobber i forbindelse med jobsøgning ikke har fået vurderet sin arbejdsevne. Helt konkret betyder det, at fleksjobberen ikke kan oplyse en potentiel arbejdsgiver om, hvor mange timers arbejde der kan ydes, hvad produktiviteten vil være, og dermed hvad fleksjobberen vil koste arbejdsgiveren.

En visitation i forbindelse med fleksjobtilkendelsen skal kombineres med en adgang til eventuel justering af arbejdsevnen, når fleksjobberen har et konkret jobtilbud.

Hvis det mod DA's anbefaling fastholdes, at visitationen først kan ske endeligt i forbindelse med et konkret fleksjob, er det helt afgørende, at der fastsættes en kort og klar frist for kommunen. At jobcentret "*hurtigst muligt*" skal komme med en vurdering er ikke tilstrækkeligt. Alternativt vil man risikere, at virksomheden og fleksjobberen efterlades i uklarhed midt i en ansættelsessituation.

I forhold til en eventuel revurdering af arbejdsevnen bør der ligeledes fastsættes en kort frist, så man ikke risikerer, at fleksjobberen mister sit arbejde, fordi arbejdsevnevurderingen har vist sig ikke at være rigtig.

Det er endvidere helt afgørende, at arbejdsgiveren har mulighed for på egen hånd at anmode om en revurdering af arbejdsevnen, hvis den viser sig ikke at være korrekt. Hvis en fleksjobber modsætter sig en revurdering, vil ansættelsesforholdet næppe kunne opretholdes. Det vil imidlertid være helt uacceptabelt, hvis virksomhederne skal bruge ressourcer på en eventuel afskedigelses-sag, fordi fleksjobberen ikke ønsker en revurdering.

Endelig bør det af bemærkningerne til lovforslaget fremgå, at det skal være muligt at inddrage andre aktører end jobcenteret til at fastlægge borgerens arbejdsevne. Dette skal naturligvis ske efter aftale med kommunen og på vegne af jobcentret.

Ad stk. 3

I hørings svar af 21. september 2012 om den øvrige del af lovforslaget anførte DA følgende om fastsættelse af løn på de overenskomstdækkede områder:

"DA forudsætter, at der i lovgivningen ikke indgår regulering af ansættelse og aflønning af fleksjobbere på de overenskomstdækkede områder. På de overenskomstdækkede områder omfattes fleksjobbere automatisk af de relevante overenskomster, herunder eventuelle særregler for fleksjobbere, sociale kapitler etc., hvor sådanne særregler er aftalt. Det vil være i strid med den danske aftalemodel, hvis lovgivningen ikke respekterer parternes drøftelser og aftaler, også selv om overenskomsterne ikke indeholder særregler for fleksjobbere."

DA tager på denne baggrund afstand fra indholdet af lovforslagets stk. 3, idet der er tale om et direkte indgreb i overenskomsterne. DA fraråder, at man gennemfører dette indgreb.

Det er naturligvis beklageligt, at arbejdsmarkedets parter ikke har leveret flere aftaler om ansættelse og aflønning af fleksjobbere i henhold til den nye reform. På den anden side fjerner man incitamentet til, at parterne rent faktisk indgår aftaler og er deres ansvar bevidst. Man bliver således nødt til at risikere en periode med færre fleksjobansættelser med henblik på at bevare incitamentet for, at arbejdsmarkedets parter indgår aftaler.

Et så massivt indgreb i den danske model kan bane vejen for, at aftalemodellen udhules.

Øvrige bemærkninger til stk. 3

Den indledende sætning bør nok suppleres med *"... efter de kollektive overenskomster på overenskomstdækkede områder, herunder..."*, således at adskillelsen mellem målgruppen i henholdsvis stk. 3 og stk. 4 er helt klar.

DA går endvidere ud fra, at overenskomstdækkede områder også omfatter virksomhedsoverenskomster, tiltrædelsesoverenskomster og lignende.

Formuleringen *"En eventuel fravigelse skal afspejle den ansattes reelle ressourcer og skånebehov"* bør ændres, således at det mere tydeligt fremgår, at det er kommunens vurdering af arbejdsevnen, der indgår som grundlag for fastsættelse af løn, jf. stk. 2 samt aftalen mellem DI og CO-i. Arbejdsgiverne skal således ikke til at foretage en ny og/eller supplerende arbejdsevnevurdering.

Arbejdsretten bør nævnes som en mulig instans til afklaring af tvister, på tilsvarende vis som Arbejdsretten nævnes i stk. 4.

Ad stk. 4

Som allerede nævnt bør det fremgå direkte af stk. 4, at denne lov handler om at fastsætte løn for fleksjobbere. I forhold til at tage udgangspunkt i eventuelle sammenlignelige overenskomster kan det således også kun være lønnen, der skal tages udgangspunkt i og ikke øvrige arbejdsvilkår, idet overenskomsten jo netop ikke er gældende for de pågældende fleksjobbere.

At der skal tages udgangspunkt i betyder, at overenskomstens lønbestemmelse bidrager til at danne et saglighedsgrundlag, således at fleksjobbere ikke får uforholdsmæssigt lave lønninger. Arbejdsgiverne har dog et sagligt frit skøn i forhold til lønfastsættelse, hvilket er væsentligt at pointere. Dette gælder ikke mindst i forhold til områder, hvor sammenligningen sker i forhold til satsløse overenskomster.

Arbejdsgiveren er heller ikke forpligtet til at forholde sig til overenskomstbaserede ordninger, der ikke handler om løn, eksempelvis feriefridage.

Der er ikke tvivl om, at ikke-overenskomstdækkede virksomheder vil opleve det som en hindring for ansættelse af fleksjobbere, hvis de via lovgivningen kan risikere at blive mødt med krav om forskellige overenskomstbaserede rettigheder og ordninger. En sådan risiko vil formentlig begrænse antallet af fleksjobansættelser markant.

Disse forhold bør derfor fremgå mere klart af lovbemærkningerne.

I øvrigt lægger DA stor vægt på, at det af bestemmelsen fremgår, at det skal være en *"relevant"* sammenlignelig overenskomst. I DA's optik vil det eksempelvis som udgangspunkt ikke være relevant at foretage en sammenligning mellem en offentlig og en privat overenskomst, ligesom der er grænser for, hvor langt der skal søges for at finde en sammenlignelig overenskomst. Kriteriet om relevans er meget afgørende i forhold til at sikre, at det ikke bliver besværligt, administrativt byrdefuldt og egentlig risikabelt for ikke-overenskomstdækkede virksomheder at ansætte fleksjobbere.

At der lægges op til en restriktiv fortolkning af ordet *"relevant sammenlignelig overenskomst"* kunne således med fordel fremgå af lovbemærkningerne.

I forhold til løsning af tvister fremgår det, at i så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt overenskomsten. Det bør fremgå af bemærkningerne, at denne passus stammer fra virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2, hvor arbejdsgiveren netop ikke har tiltrådt overenskomsten, men hvor der sker en prøvelse af lønmodtagernes rettigheder og pligter. Det er således kun i anvendelsen af det fagretlige system, at arbejdsgiveren bliver stillet, som om denne havde tiltrådt overenskomsten. Arbejdsgiveren stilles ikke i øvrigt, som om denne har tiltrådt overenskomsten.

Ad stk. 3-4

Formuleringerne i stk. 3-4 stammer fra den aftale, som DA og LO søgte at indgå i maj 2012 med henblik på at bidrage til at skabe et grundlag for fastsættelse af løn til fleksjobbere. Derfor kan det måske undre Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, at DA har en række kommentarer til de anvendte formuleringer.

For det første blev aftalen som bekendt ikke godkendt og dermed ikke indgået. For det andet er der forskel på en aftale mellem to parter og en lovgivning, der udbredes til hele landet. For det tredje og vigtigst blev DA/LO-aftalen *"indgået"* før den politiske aftale af 30. juni 2012 og før DI/CO-i-aftalen af 29. august 2012. Grundlaget for og forudsætningerne i den nye fleksjobordning har således udviklet sig på en række parametre, siden DA og LO forhandlede aftalen i maj 2012.

Derfor er det meget væsentligt, at der sker nogle præciseringer, således at indholdet svarer til den politiske aftale og i øvrigt fremstår klart og utvetydigt.

Uklarhed øger risikoen for, at arbejdsgiverne ikke ansætter fleksjobbere. Derfor skal lovreguleringen være klar, gennemskuelig og enkel.

Ad stk. 5

Det er uklart, hvad ansættelse på funktionærlignende vilkår betyder. Hvis der er en politisk beslutning om at udvide funktionærlovens anvendelsesområde til at omfatte fleksjobbere, der arbejder under funktionærlovens timegrænse, så skal det fremgå klart og direkte af loven, at det er funktionærloven, der gælder.

Funktionærlignende ansættelser er et begreb, der anvendes i de kollektive overenskomster, og som parterne har aftalt indholdet af. Dette kan ikke uden videre overføres til lovgivning.

Dog er DA ikke tilhænger af, at man uden videre udvider funktionærlovens anvendelsesområde for særlige grupper.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at de elementer, der er påpeget i DA's høringssvar af 21. september 2012, fortsat er meget centrale for DA, og at DA opfordrer til, at der tages hensyn hertil i den endelige udformning af lovgivningen.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Pernille Knudsen

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
Njalsgade 72 C
2300 København S

Att.: Anne Hedegaard / Flemming Frandsen

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, den 24/9 2012

Dansk Blindesamfunds hørings svar vedr. udmøntning af førtidspension- og fleksjobreform

Dansk Blindesamfund har med interesse afventet udmøntningen af den aftale, som blev indgået af regeringen med forligspartier om ændring af reglerne om førtidspension, fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteams mv.

Når interessen har været særdeles stor, skyldes det, at en meget stor del af foreningens medlemmer, og borgere med et alvorligt synshandicap i almindelighed står over for meget alvorlige udfordringer, når spørgsmålet om tilknytning til arbejdsmarkedet, opnåelse af job m.v. kommer på tale.

De to rapporter vedr. børn og vedr. voksne udgivet af SFI i efteråret 2010 illustrerer blandt andet, at uddannelsesniveautet og studieparatheden for børn og unge med et alvorligt synshandicap – set over de seneste 40 år – er forringet i væsentlig grad, og voksne personers tilknytning til arbejdsmarkedet og samfundsdeltagelse er ligeledes blevet forringet i markant grad.

En række verificerbare statistiske oplysninger viser blandt andet, at antallet af personer med et synshandicap under 30 år på kontanthjælp eller på førtidspension udgør cirka 2/3 af den samlede gruppe, at dette tal også gælder for den samlede gruppe mellem 18 og 40 år, dog med en betydelig større del på førtidspension. Det samlede antal personer på revalidering i den omhandlede gruppe udgør mindre end 7 procent.

I lyset af disse tal samt i det perspektiv, at medlemmer af Dansk Blindesamfund til stadighed oplever, at muligheden for at opnå beskæftigelse på vilkår, som er tilpasset den enkeltes muligheder, ressourcer og kompetencer, er katastrofalt begrænset, påkalder det fremsendte lovforslag sig stor bevågenhed. Såfremt de foranstaltninger, som lovpakken lancerer, kan betyde en vækst i muligheder og et forøgelse af kvaliteten af udviklingen af rehabiliteringsplaner, vil Dansk Blindesamfund på disse punkter hilse de fremlagte initiativer velkommen.

Til de specifikke emner i lovpakken har vi følgende bemærkninger:

Thoravej 35 – 2400 København NV. – Telefon 38 14 88 44
Fax 38 14 88 00 – SE 18 20 39 28 – Giro 300-2217
E-mail info@dkblind.dk – Internet www.dkblind.dk
Protector: Alexandra, grevinde af Frederiksborg

Fleksløntilskud

Under bemærkningerne (punkt 2.2.1.2) står der, at en person, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat, kan blive visiteret til et fleksjob, hvis der er mulighed for, at den pågældendes arbejdsevne kan udvikles, således at pågældende kan øge sin arbejdsindsats på et senere tidspunkt. Den sidste del synes vi ikke fremgår af lovteksten.

Ressourceforløb

Det fastslås i de specielle bemærkninger til pkt. 28 i lovforslaget (§ 68 A), at det er en forudsætning for at kunne blive omfattet af tilbuddet / pligten for de under 40-årige til at indgå i et ressourceforløb med tilhørende udarbejdelse af de to faser af en rehabiliteringsplan og få udpeget et rehabiliteringsteam, at borgeren har gennemgået samtlige de forløb og har modtaget samtlige de relevante tilbud, som gælder for jobsøgning/skabelse på det almindelige arbejdsmarked, dvs. reglerne i lov om aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik.

Med de forbehold og bekymrende begrænsninger, som findes i lovforslagets regler samt bemærkninger om ressourceforløb m.v. er Dansk blindesamfund af den opfattelse, at de lancerede tilbud på flere punkter er udtryk for principper, hvis indførelse i adskillige år har været tiltrængt. Der tænkes her på:

- Tværfaglig og helhedsorienteret planlægning og sparring,
- Inddragelse af borgeren i planlægningen og udførelsen i videre omfang, og
- Ikke mindst at det sundhedsfaglige aspekt inddrages ved aktiv tilvejebringelse af sundhedsrelevante oplysninger fra lægefaglige personer, således at præcise diagnoser kan indgå i drøftelserne af arbejdsevne og mulighederne for at udvikle denne hos den individuelle borger. Set ud fra de interesser, som personer med forskellige diagnoser på synshandicapområdet har, vil det være vigtigt, at de sundhedsfaglige personer, som yder rådgivning og leverer oplysninger om konsekvenser, udvikling m.v. af en givet diagnose, har den tilstrækkelige kompetence og viden, som hører til det øjenfaglige område. Her ville øjenklinikken på Kennedycentret, der er flyttet til region Hovedstaden være et godt eksempel på et sted, hvorfra kvalificeret viden og vurderinger kan trækkes. Hertil kommer, at det efter vores opfattelse er afgørende, at der – også ud fra et sundhedsfagligt synspunkt – kan indhentes sundhedsfaglige udtalelser og vurderinger, der er karakteriseret ved en tværsektoriel indsigt, der vil kunne præge og kvalificere de efterfølgende rehabiliteringsplaner

I lovforslaget, i de generelle bemærkninger samt i de specielle bemærkninger præciseres det, at ressourceforløb skal tilbydes /pålægges personer med komplekse behov. Det præciseres imidlertid ikke, hvad der skal forstås hermed. Det er således ikke fastslået, om en borger med et alvorligt enkelt-handicap, som fx et synshandicap, kan siges at have et komplekst behov, eller om der kræves, at pågældende har tillægshandicaps, er socialt utilpasset, eller eksempelvis har bopæl et sted, hvor det er forbundet med væsentlige udfordringer at befordre sig fra hjem til indkøbsmuligheder, arbejdsplads, socialcenter og

lignende. I det hele taget er termen / begrebet "handicap" eller "borgere med et handicap" intetsteds at finde i lovttekst eller i bemærkningerne.

Der er således behov for en klar præcisering af, hvilke persongrupper, under og over fyrré år, som kan/skal tilbydes en eller flere ressourceforløb. Erfaringerne viser i praksis, at et alvorligt synshandicap i sig selv er et "komplekst problem" for den enkelte og for landets kommuner / jobcentre, hvilket har den effekt, at synshandicappede uagtet alder, har endog meget vanskeligt ved at få stabilt og relevant fodfæste på arbejdsmarkedet via de gældende lovgivninger på beskæftigelsesområdet.

I forhold til mentorstøtten er vi i Dansk Blindesamfund enige, at det kan være et meget nyttigt redskab, men udfordringen her er, som i en række andre sammenhænge at sikre, at de rette personer udvælges som mentorer, eventuelt bestående af et mindre team, hvor såvel faglig som social/færdighedsmæssige kompetencer er repræsenteret. Dansk Blindesamfund vil som aktiv og netværksskabende civilsamfundsorganisation kunne bidrage med ekspertise og sparring på det tekniske, sociale og handicapkompenserende område, og her vil det være relevant, at organisationen aktivt inddrages.

Ressourceforløbsydelse

Dansk Blindesamfund har med bekymring noteret sig, at lovforslaget forudsætter, at borgere, herunder borgere med et synshandicap, skal leve af en indtægt udmålt som kontanthjælp under ressourceforløbsperioderne. Dette finder vi kan have en særdeles negativ virkning på de fremskridt og den øgede tilknytning til arbejdsmarkedet, som er knæsat som resultatet af indsatsen. En borger, som forudsættes at skulle oprustes og motiveres til at mobilisere sin ressourcer med henblik på at påtage sig beskæftigelse, har behov for at dagligdagen og de med ressourceforløbet tilknyttede aktiviteter som fx befordring til og fra uddannelsessted, praktikplads, osv. kan ske på vilkår, som virker opbyggende og ikke nedslidende. En borger, som er tvunget til at bruge alle ressourcer på at bekymre sig om selv de mest basale livsfornødenheder, vil ikke i samme grad kunne mobilisere den styrke og den motivation, der vil føre til positive resultater i fremgang. Derfor bør der som noget helt central foretages en revurdering af det økonomiske grundlag, som synes at være udgangspunktet for borgerens liv under ressourceforløbet, idet pågældende ellers vil havne i en situation, der nærmer sig ældre tiders fattighjælp.

Rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteams

Forslaget om at der i forbindelse med gennemførelse af rehabiliteringsplanen skal være en koordinerende medarbejder er et godt forslag, ligesom det er værd at bemærke, at det i forslaget skrives, at borgeren skal deltage i rehabiliteringsteams møder, når borgerens sag behandles. Her bør det vel også anføres, at det er helt afgørende, at rehabiliteringsteams i deres rådgivning, støtte og opfølgning lægger vægt på borgerens ønsker, vilje og kompetencer, kræfter og – i den forbindelse – dræn på ressourcer, som en dagligdag med en alvorlig funktionsnedsættelse typisk indebærer.

Det tvungne samarbejde mellem region og kommune om sundhedsfaglig vejledning og rådgivning, at kommunen fremover alene skal benytte lægefaglig rådgivning fra regionen, er ligeledes et godt forslag.

I forslaget § 68 b tilbydes personer under 40, der allerede har pension et ressourceforløb. Hvorfor denne aldersgrænse. Bør tilbuddet ikke omfatte alle førtidspensionister? Forbeholdet i forhold til rehabiliteringsteams medfører følgende overvejelser/problemstillinger:

- Vil borgerens stemme / ønske kunne komme til syne når pgl. står alene i forhold til en lang række eksperter, der sædvanligvis bruger termer og betragtninger, som er præget af administrativ jargon og fagtermer?
- Erfaringen viser, at forekomsten af sager om synshandicappede i den enkelte kommune er meget lille. Hvilken ændring i adfærd og holdning i kommunen vil sikre, at denne i kraft af rehabiliteringsteamets planer bliver mere villig til undervejs at inddrage ekspertise fra fx centre, organisationer, konsulenter m.v., som kender den omhandlede gruppe bedre og kan yde værdifuld ekspertbistand og råd?
- Sondringen mellem faktisk forvaltning og afgørelser er noget, som omtales, herunder i hvilket omfang borgeren kan klage over et valg eller en retning, som rehabiliteringsteamet beslutter sig til. Det hedder i de særlige bemærkninger til lovforslagets pkt. 18. § 30 a at *"der kan ikke klages over rehabiliteringsplanen, hverken over den forberedende del eller indsatsdelen."* Årsagen er, at denne plan er et sagsbehandlingsværktøj og et styrings- og koordineringsredskab. Det kan frygtes, at borgeren vil være bastet og bundet og dermed i tilfælde at dennes ønsker og tilkendegivelser er underkendt af teamet, blot må være efterretlig, idet pgl. ellers vil få reduceret sine økonomiske ydelser (sanktioner)?

Merudgiftsydelserne, Serviceloven § 100.

Lovforslaget indeholder to ændringer, hvoraf reglen nævnt i lovforslagets pkt. 2.4.5 om ændring af § 100, stk. 5, anses som positiv og tiltrængt.

Den anden ændring, jf. lovforslaget pkt. 2.4.4, der relaterer sig til § 100, stk. 3 om faste satser for merudgiftsydelse og regulering af bagatelgrænsen, indebærer efter Dansk Blindesamfunds opfattelse en række problemer.

Reglen er blevet langt mere kortfattet, og dermed lettere at forstå, men erfaringerne viser, at de intervaller, som nu er indført med et spring fra bundbeløb til næste niveau og opad med kr. 100 pr trin, vil indebære en administration og et dokumentationsbehov udover enhver tænkelig grænse. Såfremt en borger skal "sandsynliggøre", at vedkommende har ekstraudgifter forbundet med fx et synshandicap, som overstiger 6.000 kr. pr år, eller at der er indtrådt et behov, som indebærer en justering af den hidtil udbetalte ydelse, kan det kun ske ved at fremlægge skriftlig dokumentation på detaljeniveau.

Ved at afskaffe de faste trin og overgå til en konkret udmåling pr. 100 kr., tvinges såvel borger til forvaltning at skulle producere, dokumentere og tage stilling til spørgsmål at særdeles konkret og detaljeorienteret karakter.

Erfaringerne fra en række sager i forholdet mellem borger og kommune illustrerer beregninger, skønsmæssige afgørelser på et niveau, der både er uhensigtsmæssig,

tidskrævende og må opfattes som meget ydmygende og uværdig set ud fra borgerens synspunkt. Til illustration af den administrative belastning og overbureaukratisering, som Sel § 100 efter de gældende regler indebærer for borgeren, vedlægges en anonymiseret sag som en synshandicappet borger i en jysk kommune er blevet konfronteret med. Der er ingen grund til at tro, at de foreslåede ændringer af Sel § 100 vil indebære en reduktion i presset i forhold til borgeren om at sandsynliggøre sine merudgifter, hvilket i realiteten vil indebære et krav om dokumentation. Disse regler vil også stille krav om en forøgelse af kommunens sagsbehandling og beregninger med forøgede omkostninger til følge.

Afrundende generelle bemærkninger

En af de afgørende udfordringer ved realisation af den fremsatte lovpakke, at der ikke er den mængde ledige jobs, som skulle være til stede for at de beskrevne forløb ideelt kunne munde ud i jobplacering for borgere, der havde opnået en høj grad af jobparathed, omstillingsvilje og høj motivation.

I forhold til fleksjob indebærer reformen en forringelse af incitamentet for arbejdsgiveren, idet det fremover er borgeren, der skal modtage fleksjobsydelsen. I en tid med stor ledighed, og hvor incitamentet hos den, som sidder med jobs, virksomheden, fjernes, vil der ved ledige jobs uden tvivl ske et valg til fordel for den person, som ikke har en funktionsnedsættelse, komplekse behov eller lignende, altså den "normale" jobsøgende. Fordomme, modforestillinger og ønsket om at ansætte den en person, som forudsætningsvis ikke kræver tilpasning, hjælpemidler, sekretærbistand m.v. vil uvægerligt være resultatet. At man så i kraft af en nedsat fleksjobsydelse til borgeren, der søger fleksjob dermed forsøger at stimulere pgl. til at arbejde hen imod øget timetal og, på sigt, løn på almindelige vilkår, vil kun have effekt i det omfang at den "problematisk" borger overhovedet lukkes ind på arbejdspladsen. Førtidspension beskrives som sidste udvej, når alle andre foranstaltninger i henhold til lovgivningen – er mislykket.

I Dansk Blindesamfund er der stor forståelse for, at denne løsning skal være den sidste udvej, og at der ideelt bør kunne findes frem til ordninger, der repræsenterer en fleksibel, helhedsorienteret og kreativ tankegang, som indebærer, at enhver borger, eventuelt med komplekse behov, med en funktionsnedsættelse som fx et synshandicap, kan opnå beskæftigelse på fleksjob, med løntilskud, på deltid, som finansieres af løn og af ydelser fra det offentlige. Dette forudsætter at barriererne overkommes af den enkelte og fjernes via ordentlige transportordninger, via rehabilitering / revalidering, som er effektiv, tager højde for borgerens ønsker og kompetencer, evner og kræfter og som kan ske som beskyttet beskæftigelse, på normale vilkår m.v.

Med venlige hilsner

Thorkild Olesen
Landsformand

John Heilbrunn
Næstformand

Kommunalt overbureaukrati - Servicelovens § 100

Nedenfor følger en anonymiseret kommunal afgørelse om bevilling af dækning af merudgifter i henhold til Servicelovens § 100 til en 43-årig mand, der på grund af diabetes er blind og som har et alvorligt behandlingskrævende sår på venstre fod. Herudover er han også dialysepatient. Speciallæge på Sygehusafdelingen har henstillet, at pågældende ikke må støtte på venstre fod for at optimere mulighederne for opheling af såret. Alternativt vil det være nødvendigt med amputering af fod og underben.

Pågældende bor alene i egen bolig i samme by som hans forældre. Pågældende har en bror og en kæreste boende i 2 forskellige nabobyer.

Afgørelsen består af en bevillingsskrivelse fra november 2011, der er fulgt op med en yderligere bevilling fra december samme år.

navn - mand
adresse
by

Handicapafdelingen

Adresse

by

Tlf.

Sagsbehandler

Sagsnr.

November 2011

Afgørelse merudgifter

Der er truffet afgørelse i din sag om merudgifter efter servicelovens § 100.

Du har ret til at modtage en månedlig merudgiftsydelse på kr. 5.000,- da dine sandsynliggjorte nødvendige merudgifter er opgjort til kr. 58.896,- årligt. Afgørelsen har virkning fra 01.12.2011.

Der henvises venligst til vedlagte bilag til bevilling af godkendte merudgifter.

Det vurderes fortsat, at du er omfattet af målgruppen for servicelovens § 100, der kan modtage merudgifter ved den daglige livsførelse som følge af diabetes, blindhed og nedsat nyrefunktion.

Personkredsen omfatter personer med en varigt nedsat funktionsevne. Det vil sige en langvarig lidelse, hvis konsekvenser er af indgribende ka-

rakter i den daglige tilværelse, og som medfører, at der ofte må sættes ind med ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger.

I forbindelse ved opfølgningen er der taget stilling til følgende merudgifter:

Håndsrækninger

Håndsrækninger til oplæsning af post:

Der er hidtil udmålt 18 timer årligt til oplæsning af post. Det drejer sig hovedsageligt om post der ikke kan læse op på din PC; håndskrevne breve, breve i tabel og kolonneform m.v.

Merudgiftsydelsen i servicelovens § 100 er et supplement til øvrige bestemmelser om støtte i den forstand, at hvis en støtteydelse kan opnås gennem en *særlig bestemmelse i serviceloven* eller bestemmelser i anden lovgivning, så skal støtten ydes efter specialbestemmelsen.

Der er efter en konkret og individuel vurdering mulighed for at yde hjælp til oplæsning af post efter servicelovens § 83. Der kan derfor ikke ydes håndsrækninger til oplæsning af post efter § 100, når dette er reguleret i anden bestemmelse.

Jeg kan som tidligere nævnt tilbyde at kontakte visitator ved XX Service herom, eller du kan selv kontakte hende på mail. Jeg hører gerne fra dig, hvis du ønsker, at jeg kontakter visitator.

Håndsrækninger til indkøb af tøj: Der er hidtil udmålt 18 timer årligt til indkøb af tøj. Det vurderes at det vil være i strid med praksis at udvide din ledsageordning ved at bevilges yderligere ledsagetimer (håndsrækninger til indkøb af tøj) ud over de 15 timer pr. måned, der maksimalt kan bevilges efter servicelovens bestemmelse om ledsageordningen. Du har til sagen oplyst, at du ønsker, at have familie eller venner til at vejlede dig i indkøb af tøj. Y Kommune er opmærksomme på dette, men finder ikke, at det kan føre til et andet resultat, da der alene vurderes at være tale om en aktivitet som er svarende til ledsagelse efter servicelovens § 97. Der lægges i den forbindelse vægt på, at det vurderes, at der er tale om en selvvalgt aktivitet, som ikke indeholder socialpædagogisk indhold. Vedlagt er principafgørelse C-35-06.

Håndsrækninger til indkøb af ting til hjemmet: Der er hidtil udmålt 14 timer årligt til indkøb af ting til hjemmet. Det vurderes at det vil være i strid med praksis at udvide din ledsageordning ved at bevilges yderligere ledsagetimer (håndsrækninger til indkøb af ting til hjemmet) ud over de 15 timer pr. måned, der maksimalt kan bevilges efter servicelovens bestemmelse om ledsageordningen. Du er tidligere i afgørelse af 23.02.2011 meddelt, at der gives afslag på håndsrækninger til indkøb af større ting til hjemmet. Det fremgår i afgørelse af 21.03.2011, at der er udmålt 14 timer til håndsrækninger til indkøb af ting til hjemmet, f.eks. i forbindelse med af køb af planter til haven. Det vurderes at der er tale om en aktivitet som er svarende til ledsagelse efter servicelovens § 97. Der lægges i den forbindelse vægt på, at det vurderes, at der er tale om en selvvalgt aktivitet, som ikke indeholder socialpædagogisk indhold. Vedlagt er principafgørelse C-35-06.

Håndsrækninger til ledsagelse til sygehus, læge m. v. Der er hidtil udmålt 25 timer årligt til ledsagelse til sygehus, læge m.v. Merudgiftsydelsen i servicelovens § 100 er et supplement til øvrige bestemmelser om støtte i den forstand, at hvis en støtteydelse kan opnås gennem en særlig bestemmelse i serviceloven eller bestemmelser i *anden lovgivning*, så skal støtten ydes efter specialbestemmelsen.

Det er i forbindelse med sagens behandling oplyst ved kørselskontoret Region U, at taxichaufføren kan følge en patient hele vejen til en afdeling.

Under henvisning til sektoransvarlighedsprincippet vurderes det, at den hjælp du måtte have behov for, mens du opholder dig på sygehuset, kan og skal varetages af sundhedssektoren.

Du har til sagen oplyst, at det ofte indebærer ventetider for dig i forbindelse med kontroller eller undersøgelser på sygehuset. Endvidere har du oplyst, at det har været en uvurderlig støtte at have dine forældre med på sygehuset. Det er tale om mange besøg på sygehuset, og du har også haft særlig brug for at have din mor med ved samtale med diætist, da det er hende som laver aftensmad til dig.

Y Kommune er opmærksomme på disse forhold, men finder ikke, at det kan føre til et andet resultat, da det vurderes, at den støtte du får af dine forældre i forbindelse med sygehusaftaler, er af samme karakter, som enhver anden borger vil have behov for i forbindelse med sygehusaftaler. Dermed skønnes det ej heller at være en nødvendig merudgift som følge af det nedsatte funktionsniveau. Vedlagt er principafgørelse 78-11.

Således er de tidligere udmålte merudgiftsbeløb til ovenstående taget ud af beregningen, hvilket betyder, at der i alt til håndsrækninger er udmålt årligt kr. 5.400,- jf. bevillingsskrivelse af 21.03.2011.

Taxikørsel:

Taxikørsel til indkøb i Bilka; du har ansøgt om taxikørsel til større indkøb i Bilka. Du meddeles afslag med den begrundelse at det vurderes, at der ikke er tale om en nødvendig merudgift som følge af det nedsatte funktionsniveau. Der er ved afgørelse lagt vægt på, at der i Y-by findes flere forskellige dagligvareforretninger, der kan opfylde behovet for dagligvareindkøb.

Taxikørsel til dine forældre; der er hidtil udmålt taxikørsel til dine forældre 25 gange om måneden i forbindelse med, at du indtager dit aftensmåltid hos dine forældre.

Vi har haft korrespondance om, hvorvidt det kunne være muligt, at du selv kunne tilberede et aftensmåltid nogle af ugens dage. Dette mener du ikke, er dig muligt, da det falder dig meget besværligt grundet din blindhed, din nedsatte nyrefunktion og depression. Jeg har den 28.10.2011 talt med Synskonsulent YY, og hun vil kontakte dig og tage en drøftelse med dig omkring dette emne. Desuden vil jeg gerne anmode om dit samtykke til, at jeg kontakter din diætist med henblik på, at indhente oplysninger der kan belyse sagen i forhold til, hvorvidt du vil være i stand til at tilberede et måltid aftensmad, der overholder den diæt, du anbefales. Jeg vil gerne bede dig oplyse mig navn og evt. tlf. nr. på din diætist.

Således gælder nuværende omfang af bevilling indtil der træffes afgørelse om andet, dog med en anden vurdering og udregning af den *nødvendige* merudgift.

Y Kommune har indgået aftale med XX-trafik om flexitur. Det er en ordning, som kan benyttes af alle, og man hentes ved bopælen, og bringes til den adresse man måtte ønske (start- eller slutadresse skal være i Region U). Det koster kr. 7 kr. pr. kørt km. dog minimum 35 kr. pr. tur. Den nødvendige merudgift beregnes som den fulde udgift til kørsel med flexitur, da Det Sociale Nævn i sin afgørelse af 16.03.2011 finder, at de nødvendige merudgifter til taxa befordring særligt knytter sig til småture, hvor alternativet for en seende uden gangproblemer ville have været at gå eller cykle. Det vurderes, at det ikke ville være ualmindeligt at cykle 8 km. t/r.

Flexur: 8 km t/r 25 gange om måneden x 7 kr. pr. km x 12 gange årligt = kr. 16.800,-

Taxikørsel til træning i motionscenter; der er hidtil udmålt taxikørsel til træning i Y-by Motionscenter 2 gange ugentlig.

Du fastholder, at du træner to gange ugentligt, hvorfor bevillingen hertil fastholdes, dog med en anden vurdering og udregning af den *nødvendige*

merudgift (som ovenfor beskrevet).

Der er lagt særlig vægt på, at det ud fra et helbredsmæssigt perspektiv er vigtigt, at du får motion, og desuden er der lagt vægt på, at du ikke har mulighed for at vælge anden motionsform i dit hjem eller motion som f.eks. løb eller cykling direkte fra din bopæl.

Den nødvendige merudgift beregnes som den fulde udgift til kørsel med flextur, da Det Sociale Nævn i sin afgørelse af 16.03.2011 finder, at de nødvendige merudgifter til taxa befordring særligt knytter sig til småture,

hvor alternativet for en seende uden gangproblemer ville have været at gå eller cykle.

Flextur: 4 km t/r 2 gange om ugen, 45 uger om året \times 7 kr. pr. km = kr. 2.520,-

Der gøres opmærksom på, at du har pligt til at oplyse, hvis der er ændringer i dine forhold, der kan have betydning for hjælpen, jf. retssikkerhedslovens § 11 stk. 2.

Det betyder, at du skal oplyse, hvis f.eks. dit kørselsbehov ændrer sig i forhold til det som fremgår af denne afgørelse.

Endvidere gøres der opmærksom på, at det udmålte merudgiftsbeløb ikke må anvendes til kørsel til andet formål.

Du bedes derfor om ca. tre måneder kunne sandsynliggøre din merudgift til transport til Motionscentret - det kan ske ved f.eks. at gemme taxikvitteringer.

Taxikørsel til din bror i X-by; der er hidtil ydet individuel taxikørsel til dette formål 2 gange om måneden.

Det findes, at den udregning der er foretaget i afgørelse af 01.04.2011 er i strid med Det Sociale Nævns afgørelse af 16.03.2011 da 15 km hver vej må være at betragte som en distance, der er ud over hvad man almindeligvis ville gå eller cykle.

Det vurderes, at du ville kunne befordre dig ind til din bror ved at benytte individuel taxikørsel fra din bopæl til busstoppested (700-800 m fra din bopæl), bus (eller alternativt tog) ind til X-by og individuel taxikørsel fra stoppested til din brors bopæl.

Der er således taget hensyn til, at du med individuel taxikørsel til busstoppested kan undgå for lang ventetid, hvor din fod belastes, når du skal stå op.

Det er ved X-by Taxi oplyst den 01.11.2011 at aftens starttakst er kr. 50 ind. de første 1,1 km (dagstaksten er kr. 30 og ingen km ind.).

Således beregnes den nødvendige merudgift som udgiften til individuel taxikørsel fra din bopæl til stoppested og fra stoppested i X-by til din brors bopæl, 50 kr. \times 2 \times 2 = kr. 200 pr. besøg, svarende til kr. 400 pr. måned, årligt kr. 4.800,-

Taxikørsel i forbindelse med besøg hos din kæreste i Z-by; der er hidtil ydet individuel taxikørsel til X-by banegård i forbindelse med besøg hos din kæreste i Z-by én gang pr. måned. Der er ydet individuel taxikørsel med den begrundelse, at du skal skifte tog i T-by, hvis du tager toget fra Y-by station.

Af oplysninger på ruteplanen.dk ses det at der er mulighed for at rejse med tog fra Y-by station til X-by Station, skift i X-by med afgang til Z-by fra samme perron. Der er læskure med bænke på perronerne på X-by station.

Du har til sagen oplyst, at du ikke kender X-by station, og du har ikke mulighed for at få mobility træning hertil grundet din fods tilstand. Jeg har den 28.10.2011 talt med Synskonsulent YY vedr. dette emne, og aftalt at hun vil kontakte dig desangående. Hun kan tilbyde dig at tage dig med og gå turen én enkelt gang, derpå kan hun vurdere, hvor mange gange, og hvor langt du i givet fald skal gå for at lære ruten at kende. Herefter vil jeg med din tilladelse indhente svar fra lægelig side på om dette er acceptabelt i forhold til hensynet til din fod. Indtil dette er belyst, og der evt. er truffet en anden afgørelse, fastholdes den nuværende bevilling. 25 km pr måned x kr. 20 x 12 (årligt) fratrækkes 25 km pr. måned x kr. 2 x 12 (årligt), som vurderes at være den udgift du ville have haft, hvis du ikke havde haft en funktionsnedsættelse. Afstanden vurderes at være ud over hvad man almindeligvis ville gå eller cykle. Kr. 5.400,-

Der gøres opmærksom på, at du har pligt til at oplyse, hvis der er ændringer i dine forhold, der kan have betydning for hjælpen, jf. retssikkerhedslovens § 11 stk. 2.

Det betyder, at du skal oplyse, hvis f.eks. dit kørselsbehov ændrer sig i forhold til det som fremgår af denne afgørelse.

Endvidere gøres der opmærksom på, at det udmålte merudgiftsbeløb ikke må anvendes til kørsel til andet formål.

Øvrig kørsel til sociale formål; du ansøgte ved samtalen den 19.07.2011 om kørsel til besøg hos din familie og dine venner 3-4 gange om måneden. Du oplyste, at det drejer sig om kørsel til B-by, C-by, X-by, E-by og D-by.

Ved befordring fra dit hjem til B-by, C-by og D-by er det nødvendigt at foretage skift ved transport med offentlige transportmidler, hvilket formentlig indebærer at du skal både stå og gå, hvorfor det ikke vurderes at være en mulighed for dig grundet din fods tilstand. Det vurderes at du har mulighed for at befordre dig ved brug af flexitur til disse strækninger.

Ved befordring til E-by og X-by vurderes det, at du ville kunne befordre dig ind til både E-by og X-by ved at benytte individuel taxikørsel fra din bopæl til busstoppested, bus (eller alternativt tog) ind til E-by eller X-by og individuel taxikørsel fra stoppested til dit bestemmelsessted.

Der er således taget hensyn til, at du med individuel taxikørsel til og fra busstoppested kan undgå for lang ventetid, hvor din fod belastes, når du skal stå op.

Det vurderes, at der kan ydes nødvendige merudgifter til følgende bestemmelsessteder og med følgende omfang:

1. B-by, 4 gange årligt
2. C-by, 4 gange årligt
3. D-by, 4 gange årligt
4. E-by, 4 gange årligt
5. X-by 4 gange årligt

Den årlige nødvendige merudgift til befordringen er beregnet på følgende måde:

Ad 1) Kørsel til B-by med flextur fire gange årligt; 14 km x 2 x 4 gange årligt x kr. 7 pr. km. = kr.784,- Fratrækkes kr. 2 pr. antal km da det vurderes at være den udgift du ville have haft, hvis du ikke havde haft en funktionsnedsættelse. Afstanden vurderes at være ud over hvad man almindeligvis ville gå eller cykle. 784 kr. - (112 km x 2 kr.) kr. 224 = kr. 560,-

Ad 2) Kørsel til C-by med flextur fire gange årligt; 12,5 km x 2 x 4 gange årligt x kr. 7 pr. km = kr. 700,- Fratrækkes kr. 2 pr. antal km da det vurderes at være den udgift du ville have haft, hvis du ikke havde haft en funktionsnedsættelse. Afstanden vurderes at være ud over hvad man almindeligvis ville gå eller cykle. 700 kr. - (100 km x 2 kr.) kr. 200 = kr. 500,-

Ad 3) Kørsel til D-by med flextur fire gange årligt; 23 km x 2 x 4 gange årligt x kr. 7 pr. km = kr. 1.288,- Fratrækkes kr. 2 pr. antal km da det vurderes at være den udgift du ville have haft, hvis du ikke havde haft en funktionsnedsættelse. Afstanden vurderes at være ud over hvad man almindeligvis ville gå eller cykle. 1.288 kr. - (184 km x 2 kr.) kr. 368 = kr. 920,-

Ad 4) Kørsel til E-by med individuel taxikørsel og bus fire gange årligt. Det er ved Y-by Taxi oplyst den 01.11.2011 at aftens starttakst er kr. 50 ind. de første 1,1 km (dagstaksten er kr. 30 og ingen km ind.). Således beregnes den nødvendige merudgift som udgiften til individuel taxikørsel fra din bopæl til stoppested og fra stoppested i E-by til dit bestemmelsessted, kr. 50 fra din bopæl til stoppested og skønsmæssigt sat til 70 kr. fra stoppested til dit bestemmelsessted, da det ikke er oplyst, hvor lang en strækning det drejer sig om, (kr. 50 x 2) + (kr. 70 x 2) x fire gange årligt = kr. 960 årligt.

Ad 5) Kørsel til X-by med individuel taxikørsel og bus fire gange årligt. Det er ved Y-byTaxi oplyst den 01.11.2011 at aftens starttakst er kr. 50 ind. de første 1,1 km (dagstaksten er kr. 30 og ingen km ind.). Således beregnes den nødvendige merudgift som udgiften til individuel taxikørsel fra din bopæl til stoppested og fra stoppested i X-by til dit bestemmelsessted, kr. 50 fra din bopæl til stoppested og skønsmæssigt sat til 70 kr. fra stoppested til dit bestemmelsessted, da det ikke er oplyst, hvor lang en strækning det drejer sig om, (kr. 50 x 2) + (kr. 70 x 2) x fire gange årligt = kr. 960 årligt.

Ved afgørelsen er der lagt vægt på din samlede aktivitet i løbet af en uge. Du har til sagen oplyst,

- at du mandag, onsdag og fredag er i dialyse
- at du besøger dine forældre næsten dagligt
- at du besøger din kæreste i Z-by én gang pr. måned og tilsvarende får besøg af hende.
- at du træner tirsdag og torsdag
- at du besøger din bror to gange ugentlig og får besøg af ham 7-8 gange på én måned
- at du handler med ledsager én gang ugentlig enten torsdag eller fredag
- at du har mange årlige sygehusbesøg

Med det beskrevne aktivitetsniveau vurderes det at det ene af dine ugentlige besøg hos din bror må falde i weekenden, ligesom nogle af besøgene ved dine forældre naturligt må falde i weekenden. Endvidere forudsættes det, at der er en vis passende gensidighed i besøg af din kæreste, venner og familie.

Med ovenstående udmåling betyder det, at du i samtlige weekends (lørdag eller søndag) året rundt har udad rettede aktiviteter.

Øvrigt

Øvrige merudgifter til diætkost, creme, udvendig vinduespudsning, havehjælp, medicin, sengelinned (skift og vask), juice, ekstravask grundet synshandicap og indvendig vinduespudsning er overført med samme beløb i merudgiftsoversigten. Hvis der er ændringer hertil skal du oplyse herom.

Afgørelse er truffet efter lov om social service, lov nr. 904 af 18. august 2011 samt bekendtgørelse nr. 764 af 24. juni 2010 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Der henvises til § 100 om dækning af nødvendige merudgifter, som er citeret nedenfor.

Endvidere henvises til vejledning om særlig støtte til voksne nr. 10 af 15. februar 2011.

Din ansøgning er derudover vurderet efter praksis - vi henviser i den forbindelse til Ankestyrelsens principafgørelser

- C-35-06 om afslag på merudgifter til yderligere ledsagelse efter servicelovens bestemmelse om dækning af nødvendige merudgifter til en synshandicappet person, der var bevilget 15 timers ledsagelse om måneden. Udskrift af principafgørelse er vedlagt.
- 78-11 hvor der lægges vægt på princippet om sektoransvarlighed, hvorefter en myndighed eller et hospital som hovedregel er ansvarlig for, at de ydelser, der leveres af myndigheden eller hospitalet kan modtages af borgerne. Udskrift af principafgørelse er vedlagt.

Du kan klage mundtligt eller skriftligt over denne afgørelse - der henvises venligst vedlagte klagevejledning.

Med venlig hilsen

Socialrådgiver

Husk at du kan modtage breve fra Y Kommune som digital post. Tilmeld dig den digitale postkasse på borger.dk under Post. Postkassen er let og gratis at bruge, du slipper af med dine ringbind og kan nemt kontakte os.

De i afgørelsen citerede lovbestemmelser m.v. er udeladt

December 2011

Afgørelse i sag om merudgifter efter servicelovens § 100

Der er truffet ny afgørelse i forlængelse af din henvendelse den 28. november 2011 i din sag om merudgifter efter servicelovens § 100. Denne afgørelse skal ses i forlængelse af seneste afgørelse vedr. merudgifter af 25. november 2011.

Du har ret til at modtage en månedlig merudgiftsydelse på kr. 6.500,- da dine sandsynliggjorte nødvendige merudgifter er opgjort til kr. 75.424,- årligt. Afgørelsen har virkning fra 01.12.2011.

Der er d.d. anvist kr. 500,- til din konto som korrektion for perioden 01.12.2011-31.12.2011.

Der henvises venligst til vedlagte "bilag til bevilling af godkendte merudgifter". Der gøres opmærksom på at der er tale om to bilag, hvor beløbet på bilag 1 er overført til bilag 2, således at det samlede beløb og det månedlige merudgiftsbeløb til udbetaling fremgår af bilag 2.

Du har ved henvendelse den 28. november 2011 gjort opmærksom på følgende punkter:

Kørsel til træning i Y-by Centret:

Der vil være tale om minimumsprisen på kr. 35 pr. tur ved kørsel med flexitur fra dit hjem til Y-by Centeret og retur.

Den nødvendige merudgift er beregnet ud fra, at du træner to gange ugentlig og skønnet 46 uger årligt, da der erfaringsmæssigt vil være tale om dage, hvor der ikke er mulighed for at træne grundet sygdom, ferie og andre aftaler m.v.

$35 \times 2 \times 2 \times 46 \text{ uger} = \text{kr. } 6.440,-$

Der gøres opmærksom på, at du har pligt til at oplyse, hvis der er ændringer i dine forhold, der kan have betydning for hjælpen, jf. retssikkerhedslovens § 11 stk. 2.

Det betyder, at du skal oplyse, hvis f.eks. dit kørselsbehov ændrer sig i forhold til det som fremgår af denne afgørelse.

Endvidere gøres der opmærksom på, at det udmålte merudgiftsbeløb ikke må anvendes til kørsel til andet formål.

Du bedes derfor om ca. tre måneder kunne sandsynliggøre din merudgift til transport til Motionscentret – det kan ske ved f.eks. at gemme taxikvitteringer.

Kørsel til i bror i X-by:

Du har d.d. oplyst, at du har fået oplyst ved taxiselskab, at udgiften for kørsel fra busstoppested til din brors bopæl vil udgøre en udgift på ca. kr. 70, da der er tale om 2,8 km.

Således beregnes den nødvendige merudgift som udgiften til individuel taxikørsel fra din bopæl til stoppested, $50 \text{ kr.} \times 2 = \text{kr. } 100$, og fra stoppested i X-by til din brors bopæl, $70 \text{ kr.} \times 2 = \text{kr. } 140$, i alt kr. 240 pr. besøg, svarende til kr. 480 pr. måned, årligt kr. 5.760,-

Juice og druesukker:

Merudgiften er ved en fejl faldet ud af oversigten "bilag til bevilling af godkendte merudgifter". Det beklager jeg.

Det hidtidige godkendte merudgiftsbeløb fremgår nu igen af vedlagte "bilag til bevilling af godkendte merudgifter".

Indvendig vinduespudsning:

Det Sociale Nævn har i afgørelse af 23.11.2011 stadfæstet Y-by Kommunes afgørelse om, at du ikke er berettiget til indvendig vinduespudsning efter servicelovens § 83.

Det fremgår heraf, at du selv kan varetage den indvendige vinduespudsning.

Således skønnes det, at der ikke er forbundet en nødvendig merudgift til håndsregninger til indvendig vinduespudsning, da du selv kan varetage opgaven.

Således er beløbet der tidligere var godkendt til håndsregning til indvendig vinduespudsning, kr. 210 fire gange årligt, i alt kr. 840,- taget ud af "bilag til bevilling af godkendte merudgifter".

Dette lader tilbage et årligt beløb på kr. 800 til udvendig vinduespudsning.

Der gøres opmærksom på, at du har pligt til at oplyse, hvis der er ændringer i dine forhold, der kan have betydning for hjælpen, jf. retssikkerhedslovens § 11 stk. 2.

Afgørelse er truffet efter lov om social service, lov nr. 904 af 18. august 2011 samt bekendtgørelse nr. 764 af 24. juni 2010 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Der henvises til § 100 om dækning af nødvendige merudgifter, som er citeret nedenfor.

Endvidere henvises til vejledning om særlig støtte til voksne nr. 10 af 15. februar 2011.

Du kan klage over denne afgørelse – der henvises venligst til vedlagte klagevejledning.

Med venlig hilsen

Socialrådgiver

Husk at du kan modtage breve fra Y-by Kommune som digital post. Tilmeld dig den digitale postkasse på borger.dk under Post. Postkassen er let og gratis at bruge, du slipper af med dine ringbind og kan nemt kontakte os.

Efterfølgende betragtninger:

Med hensyn til realiseringen af de foranstaltninger til afhjælpning af borgerens befordringsproblemer i de situationer, som er nævnt i afgørelserne, skal følgende vurdering fra specialafdeling for diabetespatienter have i erindring:

"Total aflastning vil derfor sige, at pt. ikke må støtte på sin fod. Dette giver selvfølgelig en del problemer i relation til pt.s blindhed. Det vil derfor efter vores vurdering være nødvendigt at pt. transporteres på en sådan måde, at pt. kan medbringe kørestol, og at der skal være hjælp til at få pt. transporteret fra transportkøretøjet indtil hvor pt. end skal hen."

Efter gennemlæsning af kommunens afgørelser om dækning af merudgifter til befordring efterlades man med det indtryk at sagsbehandleren ikke har gjort sig klart hvad blindheden betyder for borgeren i sammenhæng med et lægeligt krav om at pågældende så vidt muligt skal benytte kørestol.

Hvordan skal borgeren med disse begrænsninger kunne foretage skift fra flextrafik til bus, fra bus til tog, omstigning fra tog til tog, fra tog til taxi og visa versa?

Hvordan skal en enlig boende blind borger administrere og dokumentere de mange elementer i bevillingen?

Udarbejdet af Dansk Blindesamfund på grundlag af en aktuel klagesag.

september 2012

Danske Handicaporganisationer
Danske Patienter

Store Gråbrødrestræde 10, 1.
DK-5000 Odense C
Tlf.: +45 66 11 90 91
CVR-nr.: 57 41 54 28
epilepsi@epilepsiforeningen.dk
www.epilepsiforeningen.dk

Odense d. 20/9 2012

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og flere andre love (*Reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteams, fleksløntilskud m.v.*)

Dansk Epilepsiforening takker for muligheden for at afgive hørings svar på denne reform, som bliver en vital del af det set up, der skal afdække og afhjælpe de beskæftigelsesvanskeligheder en væsentlig del af Dansk Epilepsiforenings unge og voksne medlemmer har som følge af en svær epilepsi og evt. andre tilhørende helbreds mæssige og kognitive vanskeligheder.

Vi skal indledningsvist slå fast, at det er meget problematisk, at høringsfristen for denne omfattende reform er så kort. Det synes vi simpelthen ikke er rimeligt; rækkevidden af forslaget taget i betragtning.

Overordnet betragtet er vi fuldstændig enige i målsætningen om, at flest mulige skal sikres en aktiv tilknytning til et rummeligt arbejdsmarked - og gerne i ustøttet beskæftigelse hvor dette er muligt - som sikrer den enkelte et anstændigt indkomstgrundlag og dermed en anstændig levestandard.

Mange i denne reforms målgruppe vil dog have så omfattende vanskeligheder med baggrund i for eksempel kronisk sygdom og/eller handicap, at de altid vil være afhængige af offentlig støtte i en eller anden udstrækning, for at få livet til at hænge sammen og opretholde en rimelig levestandard. Også de som kan etablere sig i beskæftigelse.

For mange af Dansk Epilepsiforenings unge og voksne medlemmer kræver det en tværsektoriel, målrettet og tidsafgrænset indsats, hvis de skal have en reel chance for at etablere sig i en selvstændig tilværelse med et tilhørende rimeligt forsørgelsesgrundlag og job.

Det system reformen laver, hvor man tvinger de kommunale og regionale myndigheder til i langt højere grad at fokusere på denne opgave ud fra en fælles forståelsesramme, kan være et potentielt "syvmileskridt", hvis det ellers foldes ud, som det er tænkt.

Så langt, så godt....

Vi vil dog som udgangspunkt påpege, at det grundlæggende er dybt problematisk at reformen:

- Sparer 1,9 milliarder kroner. Det vil helt uden tvivl ske gennem at flere skal leve af noget mindre fremover.

Med reformen rammer man målrettet ned i en stor gruppe af borgere, med omfattende handicap og helbredsproblemer, som er helt afhængige af offentlige forsørgelsesordninger. Der findes ingen dokumentation for at det modsatte skulle være gældende.

- Kommer på et tidspunkt, hvor den generelle ledighed stiger, og her bekymrende nok især blandt unge, som er en af hovedmålgrupperne for denne reform. Dette bør bekymre beslutningstagerne bag reformen alvorligt.
- Fleksjoblovgivningen som vi kender den i dag nedlægges.

Vi er fuldstændigt overbeviste om, at det er den rene gift for udviklingen af et rummeligt arbejdsmarked, at man fjerner fleksjobtilskuddet til arbejdsgiveren. Dermed fjernes et meget vigtigt incitament til at opretholde og etablere arbejdspladser til personer med nedsat arbejdsevne.

- Ændrer grundlæggende på nogle livsvilkår, som mange har indrettet deres tilværelse efter.

Det bliver særdeles vanskeligt for de eksisterende fleksjobvisiterede at leve med den usikkerhed der skabes om deres tilværelse, når de ved jobskift og ved ledighed, bliver omfattet af et ganske andet regelsæt.

Dette finder vi særligt uacceptabelt.

- Fjerner åbenlyse muligheder for at etablere job på særlige vilkår på eksisterende arbejdsplads for en stor gruppe mennesker, ved at fastholde et grundlæggende krav om mindst 12 måneders ansættelse under de sociale kapitler, før man kan etablere et fleksjob.

Det vil vi klart vurdere til at være det stik modsatte af hvad såvel arbejdsgivere som arbejdstagere har brug for i de ganske vanskelige situationer, der opstår omkring medarbejdere, som bliver ramt af alvorlig sygdom og handicap.

Det er efter vores opfattelse netop gennem nemt håndterbare regler og rammer for fastholdelse, at der kan være en klar gevinst for alle parter.

Omkring reformens enkelte dele har vi øvrige følgende betragtninger/kommentarer:

- Rehab-teams:
Det vil være afgørende at de nye rehab-teams besidder eller indhenter den fornødne eksterne viden i forhold til den enkelte borger.

Generelt kan det være en udfordring at bede fagfolk indhente oplysninger om emner, som de ikke er klar over, at de mangler viden om. Så her vil det være vigtigt at disse teams er bevidste om, hvor grænsen for deres viden går, og at de inddrager den fornødne viden de rigtige steder.

Denne viden skal naturligvis først og fremmest indhentes i det tætte samspil der er med den enkelte borger, men også relevante behandlings- og rådgivningsinstanser samt øvrige tilgængelige hjælpeinstrumenter kan bringes i spil.

Samtidig bør der være generel opmærksomhed på, at disse - ofte eksterne - instanser gearer indsatserne til den nye tid som venter på den anden side af 1. januar 2013. Hermed mener vi eksempelvis Specialfunktion Job & Handicap, VISO samt øvrige rådgivningsfunktioner.

Man kunne vel også forestille sig at disse instanser målrettet og aktivt opsøgte og indgik i dialog med disse rehab-teams?

- Ang. Rehab-teamets kompetencer:

Vi kan se nogle grundlæggende vanskeligheder i at teamet ikke får et selvstændigt bevillings- og budgetansvar.

Ret beset giver det ikke meget mening at vi har et team, som bruger anseelige kræfter på at lægge en plan sammen med borgeren, hvis forvaltningerne efterfølgende ikke følger den.

- Ang. Sundhedskoordinatorfunktionen:

Dette er en spændende ny konstruktion, som vi glæder os til at se blive foldet ud. Men den kan afgjort ikke stå alene.

For Dansk Epilepsiforenings medlemmer er de helbredsmæssige aspekter ved arbejdsevneudredningen af helt vital betydning.

Det er helt centralt, at man hurtigst muligt får det bedst mulige behandlingstilbud, før man kan afgøre i hvilket omfang epilepsien og evt. kognitive følger/komorbidity påvirker arbejdsevnen.

Det er ligeledes afgørende at de oplysninger som tilgår kommunen omkring de helbredsmæssige forhold både er af fornøden kvalitet, samt bliver givet i den korrekte forståelsesramme, og at oplysningerne efterfølgende omsættes til en forsvarlig indsats, som ikke overskrider de sundhedsfaglige vurderinger af hvad borgeren kan holde til.

Derfor må det være en væsentlig opgave for sundhedskoordinatorfunktionen, at binde den kommunale indsats og "verden" sammen med de helbredsmæssige oplysninger og behandlingsindsatser.

Men vi er meget forundrede over, at man ikke i lovforslaget i større udstrækning er opmærksomme på at mange/en del borgere behandles andre steder end i deres egen region? Dette må være en klar forglemmelse?

Det er eksempelvis helt nødvendigt at nævne § 79 sygehusene, som udgør en vital del af behandlingstilbuddet for mange af denne reforms målgrupper. Helt konkret kan vi eksempelvis nævne, at Epilepsihospitalet Filadelfia i denne sammenhæng – og via Sundhedsstyrelsens specialeplan – er alene om at have og drive et rehabiliteringstilbud til epilepsipatienter.

Et sådan rehab-tilbud eksisterer simpelthen ikke i nogle af regionerne. Og det giver derfor ingen mening at undlade at gøre opmærksom på disse specialsygehuse i den her meget specifikke sammenhæng. Tværtimod...

- Selve visitationen til ressourceforløb:

Det vil være meget væsentligt at holde fokus på, hvordan man "indfanger" målgruppe for disse ressourceforløb. En anseelig del af de her unge/voksne borgere, vil – efter vores opfattelse - være kendte i såvel kommune som regionale sygehuse gennem en årrække.

Det må derfor sikres, at der går så kort tid som muligt fra problemerne konstateres, til man indgår i et ressourceforløb, så borgerne ikke skal bruge unødigt mange, mange måneder på nederlag, som OGSÅ slider på arbejdsevne- og uddannelsespotentialet.

- Ift. afslutningen af rehab-planen:

Retssikkerhedsmæssigt er det meget bekymrende, at der ikke findes en egentlig bagkant i de mange, mange skøn som kommunen indarbejder i disse sager. Og det virker – ærligt talt – ikke rimeligt at man har ressourceforløb x 2,3,4 eller mere, før man når frem til en målstreg hvor det skal besluttes i hvilket omfang en borger skal tilkendes et fleksjob eller en førtidspension på baggrund af en nedsat arbejdsevne.

- Hvad angår manglende medvirken (*nederst side 15*)

I denne forening hører vi oftest fra medlemmer med vanskeligheder udover ledighed at de føler sig presset til at gå op i størst muligt antal timer ifm. med arbejdsprøvninger, aktiveringsforsøg etc. Dette er ret beset også en naturlig del af en erhvervsafklaring.

Men mange af de som ringer ind til foreningens rådgivningstelefoner, oplever at de presses ud over hvad de synes er rimeligt. Her vil det være vigtigt, at man husker at få kørt relevante sundhedsfaglige hensyn på banen – og at disse respekteres af den socialfaglige instans!

- Forsørgelsesdelen:

Dette tror vi, i virkeligheden, bliver et af de største problemer med den nye reform, med mindre der pludseligt knopskyder jobs på særlige vilkår frem.

For hvad bliver realiteterne andet end, at flere fremover skal leve af mindre, hvis de bliver ledige med baggrund i alvorlige helbredsmæssige vanskeligheder og/eller handicap?

- De sociale kapitler:

Som nævnt indledningsvist, er det det stærkt uhensigtsmæssigt at man – stort set – forlanger 12 måneders ansættelse i SK-job på egen arbejdsplads, før man kan ansættes i et fleksjob.

- Den aktive indsats:

Det er fint nok at alle fremover ligestilles som ledige ift. rettigheder og pligter.

Men det vil være væsentligt at sikre, at jobcentrene er gearede til at yde en helt særlig indsats, når vi kigger på gruppen af ledige fleksjobbere med forskellige handicap. Det er en sårbar og meget anderledes gruppe end jobcentrene den gruppe typisk møder.

- Flere førtidspensionister i arbejde:

Det bør stå lysende klart om man efter et givent ressourceforløb har ret til at få sin FØP igen, hvis tingene ikke lykkes. Altså ville det være rart med en udvidelse af den eksisterende garanti til de "gamle" FØP'ere.

- Ændringer af reglerne om merudgiftsydelse efter servicelovens § 100:

Dansk Epilepsiforening må fastholde at:

- Den såkaldte "bagatelgrænse" er aldeles ikke i overensstemmelse med kompensationstankegangen.

Op til 6.000 nettokroner årligt er en anseelig direkte handicapafledt udgift; og det bliver ikke mindre aktuelt at fremhæve dette i forlængelse af FØP/Fleks- reformen, samt den nye regulering af overførselsindkomsterne som er indeholdt i dette års skattereform/aftale.

- Der er adskillige direkte handicaprelaterede merudgifter, som ikke dækkes via det nuværende regelsæt. For vores medlemmers vedkommende gælder det eksempelvis udgifter til tandkader som har afsæt i epileptiske anfald og/eller medicinering.

Med venlig hilsen

Lone Nørager Kristensen
Landsformand

René Bøgh-Larsen
Direktør

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering
Njalsgade 72 C
2300 København S

28. september 2012

Dansk Erhvervs hørings svar til forslag til lov om ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats mv

Dansk Erhverv skal for så vidt angår det beskæftigelsesmæssige henviser hørings svaret af 21. september 2012 fra Dansk Arbejdsgiverforening.

I nærværende hørings svar forholder Dansk Erhverv sig derfor alene til lovforslagets bestemmelser vedrørende sammensætning af rehabiliteringsteam og lovforslagets bestemmelser om, at kommunerne tvinges til kun at kan købe sundhedsfaglig rådgivning af regionerne og ikke forsat have mulighed for at samarbejde med privatpraktiserende speciallæger og andre sundhedsleverandører i forhold til udarbejdelse af speciallægeerklæringer til brug for rehabiliteringsindsatsen.

Hvis lovforslaget gennemføres vil det betyde, at regionerne opnår en ikke hensigtsmæssig monopolstatus i forhold til klinisk rådgivning og vejledning af kommunerne. Dermed bliver regionerne flaskehals i forhold til en effektiv rehabiliteringsindsats, hvis ikke den fornødne kapacitet forefindes i regionerne.

Samtidig vil regionerne egenhændigt fastsætte prisen for sundhedsfaglig rådgivning, selvom kommunerne via konkurrenceudsættelse af udarbejdelse af speciallægeerklæringer har mulighed for at opnå en bedre pris end den regionerne fastsætter.

Dansk Erhverv opfordrer derfor kraftigt til, at kommunerne stadig får mulighed for at videreføre de allerede eksisterende offentlig-private samarbejder, hvor kommunerne gennem partnerskab med en privat leverandør har opnået hurtig og fleksibel adgang til speciallæger, der har forkortet tiden i forhold til sundhedsfaglig afklaring og dermed den samlede sagsbehandlingstid.

Dansk Erhverv skal samtidig understrege, at vi finder det dybt uheldigt såfremt lovforslaget også på andre områder afholder private eller selvejende virksomheder fra forsat at indgå som leverandør og partner i forhold til en borgers rehabiliteringsforløb.

??/MKP
mkp@danskerhverv.dk

Side 1/2

-

Vores ref.: SAG-2012-03616

-

316270

Fremover opfordrer Dansk Erhverv styrelsen til at sende lovforslag, som har erhvervsmæssige konsekvenser, direkte i høring hos Dansk Erhverv.

Dansk Erhverv stiller sig til rådighed for yderligere drøftelse af ovenstående.

Med venlig hilsen

Martin Koch Pedersen
sundhedspolitisk chef

Høringssvar vedr. Lovforslag vedr. reform af førtidspension og fleksjob

fremsendt til Danske Handicaporganisationer fra Dansk Fibromyalgiforening.

<p>Generelt</p>	<p>Der henvises til, at man skal anvende Lov om aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 og 11. Opkvalificering på andre vilkår mangler specifikation. Man har ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse, men er det på fuld tid og hvordan sikres det, at borgere med skånebehov bliver tilgodeset, så det afspejles i tilbuddet f.eks. ved at forlænge forløbet.</p>
<p>Rehabiliteringsplan/ Ressourceforløb/Rehabiliteringsteams (også set i sammenhæng med Sygedagpenge)</p>	<p>Rehabiliteringsplanens forberedende del beskriver og dokumenterer sagen. Der udarbejdes IKKE en indstilling og det tilkendes ikke om borgeren skal indstilles til ressourceforløb, fleksjob eller FP. Det er foreslået at arbejdsevnetoden, der anvendes til vurdering i forbindelse med forlængelsesmuligheder for sygedagpenge, skal erstattes af rehabiliteringsplanen forberedende del, hvis den sygemeldte vurderes til at være berettiget til revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller FP. Der mangler derfor en beskrivelse af, hvordan man kommer fra sygedagpengeperioden, hvor arbejdsevnetoden skal være det værktøj der er anvendes til at kortlægge begrænsninger og skånebehov for den sygemeldte til Rehabiliteringsplanen, der skal fokusere på udvikling af arbejdsevne. Det ses som en modstridende opgave i sygedagpengeteamet, at man i de første 52 uger skal anvende arbejdsevnetoden og forberede en sag for mulig forlængelse, for dernæst at introducere rehabiliteringsplanen for en afgørelse om forlængelse. Der er i lovforslaget ikke taget højde for, at indsatsen skal igangsættes langt tidligere. Fastholdelse på den hidtidige arbejdsplads kræver også en tværfaglig indsats. Der henvises til, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for, hvordan rehabiliteringsplanens beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for forudgående indsats skal indgå i beslutningsgrundlaget i sager om ressourceforløb, fleksjob, revalidering, ophør af sygedagpengepenge på grund af varighedsbegrænsningen eller førtidspension. Det er en afgørende del af</p>

	<p>lovforslaget, som hermed ikke er beskrevet og det er en meget stor betydning for vores medlemmer, der ofte er fastlåst i et udredningsforløb i sygedagpengesystemet.</p> <p>Det er anført, at kommunen er ansvarlig for at få forelagt sagen for teamet med baggrund i den forberedende del af rehabiliteringsplanen. Teamets anbefaling og om der sker en forelæggelse af sagen kan ikke påklages. Det er anført at det er en del af forvaltningsudøvelse som led i sagsbehandling. Er det ikke i strid med retssikkerheden? Hvad sker der så, hvis en borger ikke er enig i, at der ikke skal ske en indsats, som er et led i den forberedende dels formål at finde ud af?</p> <p>Kompetence til at træffe beslutning ligger hos den enkelte forvaltning. Hvilke overvejelser har man gjort sig, hvis der er modstridende afgørelser i de enkelte forvaltninger.</p>
Førtidspension	<p>Arbejdsevne kan og skal udvikles i en konkret sammenhæng. Der skal ske et opgør med arbejdsprøvnings, hvor formålet er at dokumentere manglende arbejdsevne.</p> <p>Der mangler tydelig markering af, hvornår en borger, visiteret til et forløb, kan klage over forløb eller indsats. Det er i forslaget skitseret, at borgeren skal have ejerskab og være med i beslutningsforløbet, men en sårbar ung eller en kronisk smertepatient kan eller vil måske ikke sige fra, hvis indsatsen er forkert.</p> <p>Kriterierne for fleksjob ændres som bekendt. Hvis arbejdsevnen ikke kan forbedres og den pågældende varigt kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension.</p>
Fleksjob	<p>Den fremtidige ordning, skal fremtidssikre fleksjobordningen?</p> <p>Det første fleksjob kan uanset alder kun bevilges for en 5 årig periode.</p> <p>For personer under 40 år skal der ske en revurdering hvert 5 år, for at undersøge om personen opfylder betingelser for et nyt midlertidigt fleksjob på 5 år.</p> <p>Personer over 40 år, kan efter det første midlertidige fleksjob på 5 år, få permanent fleksjob, såfremt kommunen vurderer at arbejdsevnen fortsat er nedsat og det ikke er muligt at overgå til beskæftigelse på ordinære vilkår.</p> <p>En person hvis arbejdsevne er dokumenteret væsentligt og varigt nedsat og hvor kommunen vurderer at arbejdsevnen er meget lille, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for at arbejdsevnen kan udvikles, således at personen kan</p>

øge sin arbejdsindsats på et senere tidspunkt.

Hvor ligger motivationen for arbejdsgiveren i at ansætte en person i fleksjob efter de nye regler? Reformforslaget vil give arbejdsgiveren øget arbejdsbyrde.

Det bliver dyrere for arbejdsgiveren at ansætte en person i fleksjob

Hvordan skal den effektive arbejdstid fastlægges?.

Kan den fleksjobvisiterede arbejde det samme antal timer dag/uge/måned, eller skal arbejdsgiveren hver måned indberette forskellige timer alt efter hvor effektiv fleksjobbereren har været i den pågældende måned.

Hvordan beregnes tilskuddet?

Beregning af tilskud vil ske på baggrund af de faktiske timer den fleksjobvisiterede har arbejdet i den pågældende periode, endvidere vil der ske modregning i udbetaling af ledighedsydelsen, såfremt den fleksjobvisiterede får løbende udbetalinger fra fx pensionsordninger, har andre indtægter eller indbetaler eget bidrag pension.

Hvordan skal man beregne tilskuddet til fleksjobansatte med skiftende arbejdstider, akkorder, skifteholdstillæg, forskudt tjeneste m.v.?

Funktionærloven

Fleksjobansatte kan ikke længere være omfattet af funktionærloven, hvis deres ugentlige effektive arbejdstid er 8 timer eller derunder.

Løbende opfølgning og udarbejdelse af status

Der afholdes midtvejsstatus efter 2½ års ansættelse i fleksjobbet.

For personer over 40 år er det første fleksjob midlertidigt. Hvad med borgere, der er visiteret til fleksjob før reformen træder i kraft. Kan dette sidestilles med det første job. Person A har fået fleksjob i 2003, været ansat i flere forskellige jobs siden og løbende fået tilpasset sine skånehensyn. Personer skal visiteres til fleksjob i få timer, hvis arbejdsevnen kan udvikles, således at personen på et senere tidspunkt kan øge sin arbejdsindsats. Da hele lovforslaget bygger på, at personer med meget lille arbejdsevne skal tilbydes fleksjob fremfor pension, er det en vag formulering, der igen åbner op for muligheden for fortolkning af begrebet få timer.

Hvilke dokumentationsmuligheder ses der med hensyn til at synliggøre hvorvidt en person kan

udvikle arbejdsevnen eller ej?

Løbende opfølgning skal foregå efter 2½ års ansættelse i fleksjob (også gældende for personer ansat i fleksjob før 1/1 2013). Opfølgningen gælder ændringer i den ansattes forhold for at vurdere om den pågældende ikke længere er berettiget til fleksjob. Dette skal ske ved en personlig samtale med den ansatte og kommunen kan efter behov inddrage arbejdsgiveren. Den ansatte skal underrette kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned eller hvis der sker andre ændringer.

Ledighedsydelse

Hvis baggrunden for at den pågældende har haft en lønindtægt på 36.353 kr. eller derover er, at pågældende har arbejdet i et omfang der medfører, at den pågældende ikke længere kan anses for berettiget til fleksjob, skal kommunen træffe afgørelse om dette. Indtil kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere er berettiget til fleksjob, kan der udbetales ledighedsydelse.

Det er et vitalt opgør med den nuværende ordning, at man sidestiller lønindtægt med ordinært arbejde. Skånehensyn er andet end timeantal!

Grundlaget for vurdering af, om en person fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, skal fremgå af rehabiliteringsplanens forberedende del.

Der skal foretages en samlet vurdering af modsatrettede oplysninger, der henholdsvis for eller imod, at den pågældende fortsat opfylder betingelserne.

Hvor er retten til klage/indsigelser her?

Fastholdelsesfleksjob

For at komme i betragtning til at få tilkendt fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, at personen har haft 12 mdr. forudgående ansættelse under overenskomsternes sociale kapitler eller på særlige vilkår på arbejdspladsen.

Det betyder at arbejdsgiveren i et år skal være indstillet på at personen har et større sygefravær, er mindre effektiv og ikke mindst at borgeren evt. skal gå ned i løn for at fastholde jobbet.

Selvstændige i fleksjob

Der indføres lempeligere visitationskrav til selvstændige erhvervsdrivende, hvor der alene ses på arbejdsevnen i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed. Det er således ikke et krav, at arbejdsevnen er varigt nedsat i forhold til

	<p>ethvert erhverv.</p> <p>Det er en uhørt forskelsbehandling.</p>
Brug af lægekonsulenter	<p>Spørgsmålet om kommunernes brug af lægekonsulenter har været genstand for meget opmærksomhed og der er bred enighed om, at problemerne skal løses gennem fastsættelse af bindende regler for lægekonsulenternes arbejde. I sager om ressourceforløb, fleksjob og førtidspension skal man fremover kun rekvirere rådgivning fra klinisk funktion fra regionen.</p> <p>Der er altså et anerkendt problem, man har fundet en løsning på, UDEN at ændre på denne urimelige praksis på sygedagpenge og kontanthjælpsområdet, der ligger forud. Det betyder, at dokumentationen som er altafgørende for at blive visiteret til et forløb stadig ligger hos de lægekonsulenter, som kommunerne arbejder sammen med i dag.</p>
Arbejdsskader	<p>Ved tilkendelse af midlertidige fleksjob vil der blive uendelig lang ventetid på en endelig afgørelse i en arbejdsskadesag. I dag træffes der en endelig afgørelse om tab af erhvervsevne, når der tilkendes fleksjob og man har et ansættelsesforhold. Det betyder, at man kan få kapitaliseret 50% af en erstatningssum. Nu vil man fortsætte med en løbende ydelse i årevis og mister derved muligheden for at investere sin erstatning, ligesom den skadesramte familie rammes dobbelt, hvis han/hun mister livet. Den løbende ydelse vil ophøre i den forbindelse.</p>
Eksempel:	<p>En borger, bliver efter ¾ års sygdom arbejdsprøvet for at vurdere hvilke begrænsninger sygdommen har for arbejdsevnen. På det tidspunkt er det ikke klart, hvilke skånehensyn der er behov for. Der bliver ikke fulgt op i forløbet. Samtidig er der indhentet en speciallægeerklæring, der dokumenterer en diagnose. Vi nærmer os nu 1 års sygemelding og der skal endnu en arbejdsprøvning til, fordi nu er skånehensyn blevet koblet sammen med en diagnose med kendte skånebehov. Midt i dette forløb skal man altså ændre metoden for vurdering og tænke udvikling af arbejdsevne. Det bør specificeres hvilke konkrete metoder man vil anvende hvornår.</p>

**DANSK
HANDICAP
FORBUND**

Hans Knudsens Plads 1A
2100 København Ø
Tlf. 39 29 35 55
Fax 39 29 39 48
e-mail: dhf@dhf-net.dk
Giro 6 00 34 35

København, 19. september 2012 / APU/SPU/ISM/SO/jsk

Danske Handicaporganisationer
Kløverprisvej 10 B
2650 Hvidovre

Att. Malene Eskildsen
me@handicap.dk

Høringssvar vedr. udmøntning af førtidspension- og fleksjobreform

Nærværende høringssvar er udarbejdet på baggrund af høringsmøder i Dansk Handicap Forbunds arbejdsmarkedspolitiske udvalg og socialpolitiske udvalg. Det er vigtigt for udvalgene at kommentere på store dele af reformen. Vores høringssvar er derfor relativt omfattende, men følger, for læsevenlighedens skyld, de rammer, som gives at bemærkningerne til lovforslaget.

Generelt

Dansk Handicap Forbund anerkender, at der er behov for nytænkning af støtten til mennesker, som har en nedsat arbejdsevne. Forbundet har længe ønsket et øget fokus på at tage udgangspunkt i borgerens ønsker og livssituation. Derfor støtter vi ideen om at lægge vægt på tværfaglighed gennem etablering af rehabiliteringsteams og de individuelt tilrettelagte ressourceforløb, hvor der lægges vægt på udvikling af arbejdsevnen. Det er overordnet set gode tiltag, som med den rette konstruktion vil have en positiv effekt for det enkelte menneske med nedsat arbejdsevne. Vores høringssvar vil bære præg af, at vi ser et behov for at styrke borgernes retssikkerhed gennem 'den mest hensigtsmæssige konstruktion' af rehabiliteringsteams og ressourceforløb.

Forbundet vil samtidig pege på en række alvorlige problemstillinger i reformforslaget, som *kan* få den betydning, at målsætningen om, at flere skal have en tilknytning til arbejdsmarkedet (og helst uden støtte), ikke vil kunne nås. Derimod er der, med det fremlagte forslag, en reel risiko for, at flere vil udstødes af arbejdsmarkedet og vil blive parkeret udenfor – blot med nye 'etiketter'.

Grundet den økonomiske krise og demografiske udvikling er der behov for at reformere, så flest mulige kan opnå en tilknytning til arbejdsmarkedet. Men helt grundlæggende må vi advare imod at reformere på dette område af sparehensyn og uden hensyntagen til de mange input, som er afgivet fra fagpersoner og organisationer. Virker reformen ikke efter hensigten, er det rigtig dårlig samfundsøkonomisk tænkning, som risikerer at forstærke de problemstillinger og udgifter, man vil stå med om fem, 10 og 15 år fremme i tiden.

Det er vores erfaring, at mennesker med funktionsnedsættelser, som har en nedsat arbejdsevne, både kan og vil bidrage til samfundet. Men det kræver et solidt fundament af

kompensationsordninger, som giver disse borgere lige muligheder i forhold til andre i en tilsvarende alder og livssituation. Det betyder, at der skal være let og smidig adgang til kompensation, økonomiske tryghed, en håndholdt individuel indsats og et arbejdsmarked, som kan tilbyde at tage imod disse borgere. Paradoksalt nok står der allerede i dag 17.000 afklarede fleksjobbere klar til at komme i job, som ikke er der. Denne problemstilling synes reformen ikke at have en løsning på.

Eftersom reformen ikke indeholder initiativer til at skabe flere arbejdspladser til fleksjobberne, risikerer vi, at mange i stedet for en plads på arbejdsmarkedet bliver placeret på meget lave forsørgelsesgrundlag i mange år. Indretningen af den nye fleksjobmodel vil samtidig gøre det sværere og dyrere for virksomhederne at ansætte mennesker med handicap, og den modgår principper om ligestilling på arbejdsmarkedet – eftersom fleksjobberne i fremtiden ikke er ansat på lige fod med deres kolleger, men i stedet reelt er deltidsansatte med et supplement i form af en offentlig ydelse. Vores vurderinger er derfor, at reformen er i strid med henholdsvis kompensationsprincippet og dele af FN's handicapkonvention.

Vores konkrete kritikpunkter vil herunder i detaljer fremgå i vores gennemgang af de enkelte elementer i bemærkningerne til reformforslaget:

- 1) Rehabiliteringsteams
- 2) Ressourceforløb
- 3) Fleksjob
- 4) Flere førtidspensionister i job
- 5) Førtidspension og merudgifter

Kommentarer til 'bemærkninger til lovforslagene'

1) Rehabiliteringsteams

Hovedideen med at etablere rehabiliteringsteams er rigtig god. Der er behov for, at borgeren er i centrum, og at de enkelte myndigheder er gode til at arbejde sammen på tværs af faglighed og organiseringer. Men et ens og højt niveau for kvalitet og retssikkerhed *skal* sikres via lovgivningen.

Dansk Handicap Forbunds erfaring er, at kommunerne i dag på grund af forskellige størrelser, økonomiske forudsætninger og kulturer, har meget forskellige opfattelser af, hvad der er nødvendigt at tilbyde, for at udfylde den lovgivningsmæssige ramme, som fastsættes af Folketinget. Ved etablering af rehabiliteringsteams er det derfor helt afgørende, at loven sikrer kvaliteten på tværs af alle kommuner (og at dette senere understøttes i bekendtgørelser og vejledninger).

Faglighed

Loven fastsætter alene en model for sammensætning af rehabiliteringsteamet, men synes ikke at stille krav til niveauet for faglighed. Vi ser derfor gerne, at der stilles krav om, at de forskellige forvaltningsområders repræsentanter er uddannede fagpersoner. For eksempel at man på beskæftigelses- og socialområdet minimum stiller krav om socialrådgiveruddannet personale, mens sundhedskoordinatorfunktionen bør have

specielviden om borgerens primære funktionsnedsættelse. Samtidig det bør præciseres, at alle de relevante fagpersoner skal deltage i alle møder. I modsat fald kan vi have bekymring for, om regionen med den specialviden, der ligger her, som standard vil være repræsenteret i alle de meget vigtige løbende opfølgingsmøder.

Second opinion

Nogle kommuner er for små til at løfte opgaven med at etablere rehabiliteringsteams, som har den rette faglighed / kompetencer, og i større kommuner er der en risiko for, at teams kan blive 'for dygtige' – forstået på den måde, at teams / grupper ofte kommer til at tænke ens. Uanset om der er tale om problemer i små eller større kommuner, så mener vi, at der ofte er behov for en second opinion udefra. Forbundet mener, at kvaliteten kunne styrkes væsentligt, hvis udredninger skulle forelægges VISO's ekspertnetværk for at uddybe og nuancere de indstillinger, som teamet og borgeren sammensætter. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt, at en ekspert fra VISO deltager i et eller flere møder. Som minimum bør det være sådan, at borgeren har krav på at få inddraget VISO, hvis man af den ene eller anden grund er uenig i teamets syn på sagen. I de tilfælde, hvor der er 100 % enighed mellem borger og team om indstillingen, vil en VISO-udredning ikke være nødvendig.

Ekstern borgerrådgivning

Rehabiliteringsteamet er sammensat af den myndighed, som skal betale for at udføre indsatsen. Dette forhold kan (ikke mindst i lyset af ændringen af serviceloven med krav om at vægte økonomiske hensyn i afgørelser) have betydning for, hvilken indstilling teamet ender med at komme frem til. Det er derfor helt afgørende, at borgeren har ret til rådgivning fra en ekstern part – eksempelvis gennem en udvidelse af VISO's rådgivningstilbud – eller ved etablering af en enhed i samarbejde med (med repræsentation fra) NGO'er. Denne ret bør indskrives i loven med en klar beskrivelse af, hvor mange timers ekstern rådgivning man har ret til.

Hurtig og smidig implementering

Som nævnt mener vi, at grundideen med et tværfagligt team, som sammen kan tage en beslutning – i fællesskab med borgeren, er rigtig god. Vi ser dog en reel fare for opbremsning og rod i processen, når sagen skal overgå fra indstilling til implementering. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at sagen efter færdiggjort indstilling overgår til behandling og afgørelse i de deltagene forvaltning og region. Her er der en reel risiko for, at sagerne kan gå i stå – ikke mindst hvis der opstår uenighed imellem en eller flere forvaltninger om den endelige afgørelse. Hvad nu hvis teamets indstilling forudsætter delafgørelser fra forskellige forvaltninger, hvoraf der gives afslag på nogle? Det er helt afgørende, at det fremgår af loven, at teamets indstilling er et udtryk for den – ud fra en konkret og individuel vurdering – mest effektfulde indsats, hvorfor forvaltningerne i almindelighed forventes at bevilge / implementere det foreslåede som ekspeditionssager.

Samarbejdsproblemer

Det må forventes, at de foreslåede rehabiliteringsteams i de fleste – særligt mindre kommuner, vil være en mindre fast stab af medarbejdere. Det er helt afgørende for motivationen og muligheden for en innovativ tilgang, at borgeren har tillid til teamets medarbejdere, og at der er en god kemi imellem borger og medarbejdere. Det ligger i hele grundtanken, at borgeren skal være i centrum. Derfor er det afgørende, at en borgers oplevelse af dårlig kemi / samarbejde med teamet respekteres. Det bør derfor indskrives, at en borgers udtryk for samarbejdsvanskeligheder så vidt muligt skal imødekommes. Det kan for eksempel ske ved, at der deltager en anden sagsbehandler, eller

samarbejdsvanskeligheder søges løst gennem dialog. Det er nemlig grundlæggende i modstrid med tanken om borgeren i centrum for indsatsen (og ødelæggende for motivationen), hvis teamet kommer frem til en indstilling, som borgeren slet ikke er enig i.

Rehabiliteringsplanen

Rehabiliteringsplanen er den endelige målsætning for, hvad der skal til, før borgeren endeligt har udviklet en arbejdsevne. I bemærkningerne til lovforslaget savner vi en grundigere beskrivelse af selve beskæftigelsesindsatsen. Det bør fremgå meget tydeligt af lovteksten, at der skal fastsættes regler om, hvordan kommunen vil sikre, at den afklarede og arbejdsmarkedsparete borger rent faktisk kan opnå et job. Allerede i dag står mange afklarede fleksjobvisiterede (og førtidspensionister med ønske om et løntilskudsjob) parate uden at kunne få et job. Men de har desværre svært ved at komme videre. Det skyldes en række barrierer, som reformen ikke synes at komme med et svar på. Mennesker med handicap har ikke ligesom andre et bredt netværk, og de fleste står uden et udbygget CV, som andre på samme alder. Samtidig er virksomheder ofte tilbageholdende med at ansætte mennesker med handicap – ofte på grund af manglende viden og fokus på barrierer frem for kvalifikationer og personlighed. Vi ved fra undersøgelser og rundspørger blandt samarbejdspartnere, at det er den håndholdte indsats, som virker. Derfor bør det klart fremgå af rehabiliteringsplanen, hvordan den endeligt afklarede borger kan komme i kontakt med relevante virksomheder, og hvordan indsatsen foreslås implementeret. Kort sagt er vejen til arbejdsmarkedet andet og mere end behandling og personlig afklaring, og det bør afspejles i lovteksten.

2) Ressourceforløb

Visitering

Aldersgrænserne for førtidspension ændres, så personer mellem 18 og 40 år, som udgangspunkt *ikke* kan tilkendes førtidspension, men i stedet skal visiteres ind i såkaldte ressourceforløb, med henblik på udvikling af arbejdsevnen. Vi mener grundlæggende, at aldersgrænsen på 40 år er en rigid regel, da førtidspension bør være rettet imod dem, som har mistet arbejdsevnen. Og et tab af arbejdsevne har ikke nødvendigvis noget med alder at gøre.

Reglerne er dog er dog forsynet med en undtagelse – nemlig personer mellem 18 og 39 år, hvor arbejdsevnen er væsentligt og varigt nedsat samtidig med, at det er åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle arbejdsevnen.

Det er derfor meget vigtigt at få afklaret, hvem den gruppe, som stadig kan visiteres til førtidspension, præcist udgør. Vi mener det er et vidt begreb, om det er sandsynligt, at der kan udvikles en arbejdsevne, og det kan potentielt skabe stor variation i, hvem der kan bevilges førtidspension, og hvem der i stedet bevilges et ressourceforløb. Vi mener, at det bør fremgå meget tydeligt med eksempler (for eksempel i bekendtgørelser og vejledninger), hvem målgruppen mere præcist er. Vi har eksempler på mange unge med relativt indgribende handicap, som i dag typisk bevilges førtidspension, som med reformforslaget med al sandsynlighed vil blive bevilget et ressourceforløb, til trods for, at muligheden for at udvikle arbejdsevnen er meget teoretisk. Det kan reelt betyde, at de kan blive hængende i ressourceforløbene eller nyttesløse visitering til minifleksjob i mange år, idet virksomhederne (jf. DH-undersøgelsen) giver udtryk for, at de ikke kan og vil ansætte personer i to, tre eller fire timer om ugen. Dette forhold afslører, at der ikke er

sammenhæng i reformforslaget og den virkelighed, som borgerne vil møde på den anden side af et ressourceforløb.

Tidsfrister

Det er afgørende, at en indsats iværksættes, når borgeren er motiveret og klar. Derfor er retssikkerhedslovens bestemmelser om, at sagerne skal behandles 'hurtigst muligt' ikke tilstrækkelige, når der tales om udvikling af arbejdsevne og motivation af borgerne. Vi ønsker, at ressourceforløbet – herunder rehabiliteringsplanen – skal indeholde konkrete bud på tidsperspektivet. Det kan for eksempel være gennem en klar beskrivelse af, hvad man som borger (udover de seks opfølgingsmøder) kan forvente af aktivitet det næste halve til hele år (hvad skal der ske på møderne? og hvad er tidsintervallet imellem aktiviteter / nye tiltag?). Dette skal modvirke risikoen for, at ressourceforløbet bliver 'en parkering' – og i stedet understøtte en dynamisk og aktiv proces, som hele tiden er præget af aktivitet.

Mentorer

Som en del af ressourceforløbet foreslås det, at rehabiliteringsteamet kan tilbyde borgeren mentorhjælp. I bemærkningerne til lovforslaget beskrives det som en person, der kan hjælpe med motivation, komme op om morgenen mv. Vi undrer os over denne beskrivelse, som umiddelbart mere lyder som en pædagogisk indsats. Mentorhjælp er et vidt begreb, således kan en mentor også være en mulighed for personer, som er bedre fungerende, men har et behov for at sparre og diskutere udfordringer med en person fra en virksomhed eller lignende. Mentorer kan altså fungere på flere niveauer, og tilbuddet bør beskrives bredt. Det er vigtigt, at der stilles krav til sammensætning af sådanne mentorkorps – herunder krav til faglighed, og om der er tale om ansatte eller frivillige. Forbundet mener, at mentorer bør have en uddannelse i mentorrollen og det skal skrives ind, at kommunerne skal sikre kvaliteten i tilbuddet.

Samtidig foreslår vi, at det beskrives, at mentorordningen kan indrettes på mange forskellige måder – for eksempel gennem udviklende ophold på højskoler (eksempelvis Egmont Højskolen) eller andre forløb, hvor man lærer at håndtere livet med et handicap og får mod på at kaste sig ud i nye udfordringer og måske blive arbejdsmarkedsparat.

Maks to ressourceforløb

Forbundet er særligt bekymret for, om borgerne risikere at befinde sig i mangeårige ressourceforløb uden resultat, og foreslår derfor, at loven sætter en grænse ved maksimalt to ressourceforløb i træk. Forbundet mener, at det er åbenlyst, at en borger, som ikke er kommet i arbejde efter to på hinanden følgende ressourceforløb – ikke har en resterhvervsevne. Det bør i de tilfælde være en ret at få bevilget førtidspension – også når man er under 40 år.

Klageadgang / tvister

Vi har meget indgående diskuteret borgernes retssikkerhed, når de er visiteret ind på et ressourceforløb. Ressourceforløbet kan vare i op til fem år. Det er lang tid, hvor der i en tids- og økonomipresset kommune kan opstå perioder uden aktivitet eller ventetid. Samtidig vil der undervejs i ressourceforløbet blive truffet mange 'delbeslutninger', som ikke er en del af den endelige indstilling, men som alligevel har indgribende betydning i borgerens hverdag. Det er beslutninger, som borgeren kan være uenige i, og som kan opleves som et overgreb, hvis kommunen vil gennemtvinge dem. Vi ser derfor et behov for, at borgeren skal kunne bede om en skriftlig afgørelse i forhold til teamets